

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2015.9.30.
COM(2015) 472 final

2015/0226 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az értékpapírosítás közös szabályainak meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás európai keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2015) 185 final}

{SWD(2015) 186 final}

INDOKOLÁS

A JAVASLAT HÁTTERE

A javaslat indokai és céljai

Az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítások piacának kialakítása a tőkepiaci unió egyik építőköve, és elősegíti a Bizottság kiemelt céljának, a foglalkoztatás támogatásának és a fenntartható növekedéshez való visszatérésnek a megvalósítását¹. Egy színvonalas uniós értékpapírosítási keretrendszer elősegítheti az uniós pénzügyi piacok integrációját, a finanszírozási források diverzifikálását és a tőkeforrások mozgósítását, megkönnyítve a hitelintézetek és hitelezők lakossági és vállalati hitelezési tevékenységét.

2015. évi munkaprogramjában² az Európai Bizottság meghatározta a 10 prioritásra összpontosító intézkedéseket, és a megerősített iparon alapuló, mélyebb és méltányosabb belső piac kialakítását célzó prioritás részeként bejelentette, hogy létre kívánja hozni az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítások uniós keretrendszerét. A Bizottság által 2014. november 26-án előterjesztett európai beruházási terv a rövid távon fellépést igénylő öt célterület egyikeként határozta meg az értékpapírosítás fenntartható piacának létrehozását, a válság előtti hibák megismétlése nélkül³.

Az értékpapírosítás olyan ügyleteket jelent, amelyek lehetővé teszik a hitelező vagy az eszköz más kezdeményezője – jellemzően hitelintézet – számára, hogy újrafinanszírozza hitelek vagy eszközök egy csoportját (például jelzálog, autólízing, fogyasztási hitelek, hitelkártyák) azáltal, hogy értékpapírokká konvertálja azokat. A hitelező vagy értékpapírosítást kezdeményező különböző kockázati kategóriákba rendezi hitelei portfólióját, a befektetők kockázatra/nyereségre vonatkozó igényeire szabva. A befektetők számára a megtérülés az alapul szolgáló hitelek cash flow-iból keletkezik. Ezek a piacok nem a lakossági befektetőket célozzák meg.

Az értékpapírosítás a jól működő tőkepiacok egy fontos eleme. A stabil struktúrával rendelkező értékpapírosítás a finanszírozási források diverzifikálásának és a kockázat uniós pénzügyi rendszeren belüli hatékonyabb elosztásának fontos csatornája lehet. A pénzügyi ágazatbeli kockázat szélesebb körű eloszlását teszi lehetővé, és segíthet felszabadítani a hitelintézetek mérlegét, hogy több hitelt tudjanak nyújtani a gazdaságnak. Általánosságban javíthatja a pénzügyi rendszer hatékonyságát, és további beruházási lehetőségeket teremthet. Az értékpapírosítás összekötőként szolgálhat a hitelintézetek és a tőkepiacok között, és közvetett előnnyel járhat a vállalkozások és a polgárok számára (például olcsóbb hitelek és vállalkozásfinanszírozási jelzálogok, valamint hitelkártyák révén), az érintett befektetőknek pedig az értékpapírosítást kezdeményező hitelkockázatától független kitettséget biztosít eszközosztályokkal szemben.

Az Egyesült Államok 2007–2008. évi másodlagos jelzálogpiaci válságát követően a hatóságok számos lépést tettek az értékpapírosítások biztonságosabbá és egyszerűbbé tétele, valamint annak biztosítása érdekében, hogy megfelelő ösztönzők létezzenek a kockázat kezelésére – többek között magasabb tőkekövetelmények, az előzetes vizsgálatra, az üzleti magatartásra és a kötelező kockázatmegtartásra vonatkozó követelmények révén, amelyek biztosítják, hogy az értékpapírosított termékeket ne csak a befektetőknek való szétosztás céljából hozzák létre, amint az a 2008-as pénzügyi válságot megelőzően elterjedt gyakorlat

¹ Lásd Juncker elnök politikai iránymutatásait, elérhető a http://ec.europa.eu/priorities/docs/pg_hu.pdf internetcímen.

² COM(2014) 910 final.

³ COM/2014/0903 final.

volt (az úgynevezett keletkezéss, hogy szétszthass modell)⁴. Ezekre a reformokra a pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében szükség volt. E reformok eredményeként az Unióban minden értékpapírosítás szigorúan szabályozott.

Az európai értékpapírosítási piacok a pénzügyi válság kezdete óta visszafogottak, az Egyesült Államok piacai viszont felélénkültek. Mindez annak ellenére történt, hogy az EU értékpapírosítási piacai – szemben az Egyesült Államokkal – viszonylag jól átvészelték a válságot, és igen alacsony volt az EU-ban kezdeményezett eszközökön keletkezett veszteség az Egyesült Államokhoz képest. Például az AAA-minősítésű egyesült államokbeli, lakóingatlan fedezett értékpapírosított eszközök (RMBS) nemteljesítési rátája 16 % (másodrendű), illetve 3 % (elsőrendű) volt. Ezzel ellentétben az uniós RMBS-ek nemteljesítési rátája soha nem emelkedett 0,1 % fölé. Még nagyobb az eltérés a BBB-minősítésű termékek esetében, ahol az egyesült államokbeli RMBS-ek nemteljesítési rátája 62 %-on és 46 %-on tetőzött (másodrendű, illetve elsőrendű), míg az EU-s termékek nemteljesítési rátájának csúcsa 0,2 % volt.

Noha az egyesült államokbeli értékpapírosítási piacok jellemzői eltérnek a különböző mértékben fragmentált és eltérő hatékonyságú uniós és nemzeti piacokétól, erőteljesebb felélénkülésüket mégis legalább részben az állami szponzoráció szerepének köszönhetik. Az Egyesült Államokban az értékpapírosított eszközök közel 80 %-a az USA kormánya által szponzorált vállalatoktól (például Fannie Mae és Freddy Mac) származó állami garanciában részesül. Az ezekben a termékekben fektető bankok következképpen alacsonyabb tőkekövetelményeket is élvezhetnek az egyesült államokbeli szabályozási rendszer szerint.

Ez a javaslat a nagyon összetett, nem átlátható és kockázatos értékpapírosítás eredendő kockázatainak kezelésére az EU-ban hozott szabályokon alapul. A fenntartható uniós értékpapírosítási piac létrehozása felé vezető természetes következő lépés a differenciálás javítása és az átlátható, egyszerű és egységesített értékpapírosítás kialakítása, amely mind az uniós befektetéseket, mind a megfelelő kockázatkezelést támogatja. Ezért e jogalkotási javaslat célja:

- (1) fenntarthatóbb alapon újraindítani a piacokat, hogy az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás a gazdaság hatékony finanszírozási csatornájaként szolgálhasson;
- (2) intézményi befektetők széles köre, valamint bankok számára lehetővé tenni a hatékony és eredményes kockázat-átruházást;
- (3) lehetővé tenni, hogy az értékpapírosítás hosszabb távon befektetők, valamint bankok számára hatékony finanszírozási mechanizmusként működjön;
- (4) védeni a befektetőket és kezelni a rendszerszintű kockázatokat a hibás „keletkezéss, hogy szétszthass” modell újbóli felbukkanásának elkerülésével.

Az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás piacának létrehozása során az első lépés világos elismerhetőségi kritériumokon alapuló stabil eszközök azonosítása. A második lépés a szabályozási keretnek a kockázatterzékenyebb megközelítést lehetővé tevő kiigazítása.

Nem cél a nagyon összetett, nem átlátható és kockázatos értékpapírosítás eredendő kockázatainak kezelésére az EU-ban hozott szabályok visszavonása. Mindazonáltal ez a

⁴ A befektetőként eljáró uniós hitelintézeteknek és befektetési vállalkozásoknak 2011 óta kötelező ellenőrizniük, hogy az értékpapírosítást kezdeményező bankok vagy az értékpapírosítás szponzorai megtartottak-e az értékpapírosított eszközök legalább 5 %-ának megfelelő gazdasági érdekeltiséget az ügyletben. Ezt a megközelítést később kiterjesztették a biztosítási ágazatra és részben a vagyongazdálkodási ágazatokra is.

javaslat segít az egyszerű, átlátható és egységesített termékek jobb differenciálásában. Ennek a keretrendszernek a célja, hogy biztosítsa a befektetők bizalmát, valamint szigorú követelményeket az EU számára, hogy segítse az érintett feleket az értékpapírosításhoz kapcsolódó kockázatok értékelésében (termékeken belül és termékek között egyaránt). Mindazonáltal egy új uniós keretrendszer nem változtat azon, hogy a befektetőknek alapos előzetes vizsgálatot kell végezniük. Nem szabályozza az értékpapírosított hitelekben lévő hitelkockázatot sem – a befektetők rendelkezésére áll a kockázatot/nyereséget illető preferenciáiknak megfelelő befektetési lehetőségek teljes köre. Az „egyszerű, átlátható és egységesített” (simple, transparent and standardised, STS) koncepció az értékpapírosítás strukturálási folyamatára utal, és nem az alapul szolgáló eszközök hitelminőségére. Ezért a koncepció nem azt jelenti, hogy bizonyos, például kevésbé egyszerű struktúrával rendelkező nem STS-értékpapírosítások ne jöhetnének létre olyan alapul szolgáló kitettségekből, amelyeknek megfelelőek a hitelminőségi jellemzőik.

Az Európai Tanács a 2015. június 25–26-i ülésén megállapította, hogy az értékpapírosítás hatékony mechanizmust biztosíthat egyfelől a hitelintézetek és nem hitelintézetek közötti kockázattadáshoz, ezáltal növelve a hitelintézetek hitelezési kapacitását, másfelől pedig a vállalkozások működő tőkéjének nem hitelintézetek általi finanszírozásához. Az Európai Tanács felkérte a Bizottságot, hogy a számos folyamatban lévő európai és nemzetközi kezdeményezésre építve sürgősen – legkésőbb 2015 végéig – terjesszen elő javaslatot az egyszerű, átlátható és egységes értékpapírosítás keretrendszerére vonatkozóan.

Az európai gazdaság tőkepiaci uniójáról szóló 2015. júliusi állásfoglalásában az Európai Parlament megállapította, hogy jobban ki kell aknázni az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás fejlődését, és üdvözölte a fenntartható, átlátható értékpapírosítási piac létrehozására irányuló, egy olyan külön szabályozási keret kialakítása révén megvalósuló kezdeményezést, amely magában foglalná a jó minőségű értékpapírosítás egységes fogalom meghatározását, ötvözve azt a kockázatok nyomon követésére, mérésére és kezelésére szolgáló hatékony módszerekkel. Ez a javasolt rendelet különbséget tesz az STS-értékpapírosításokra alkalmazandó, valamint az STS- és a nem STS-értékpapírosításokra alkalmazandó rendelkezések között.

A javaslatnak a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel való összhangja

Az EU értékpapírosítási keretrendszerét jelenleg nagy számú uniós jogi aktus határozza meg. Ezek közé tartozik a bankokra vonatkozó tőkekövetelmény-rendelet⁵, a biztosítókra vonatkozó Szolvencia II. irányelv⁶ és a vagyonkezelőkre vonatkozó ÁÉKBV-irányelv⁷ és ABAK-irányelv⁸. Az információk közzétételére és az átláthatóságra vonatkozóan a hitelminősítő intézetekről szóló rendelet⁹ és a tájékoztatókról szóló irányelv¹⁰ is tartalmaz jogi

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. november 25-i 2009/138/EK irányelve a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II.) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/65/EK irányelve az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. június 8-i 2011/61/EU irányelve az alternatív befektetésialapkezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 1060/2009/EK rendelete a hitelminősítő intézetekről (HL L 302., 2009.11.17., 1. o.).

előírásokat. A jelenleg megvitatás alatt álló bizottsági jogalkotási javaslatok (a bankok szerkezeti reformja és a pénzüpiaci alapok) is tartalmazzák az értékpapírosítás prudenciális kezeléséhez kapcsolódó elemeket.

Bizonyos előírásokat felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tartalmazzák. Az EU a biztosítókra vonatkozó prudenciális követelmények kapcsán (a Szolvencia II. irányelv¹¹ keretében) és a hitelintézetek likviditása kapcsán (a likviditásfedezeti követelményekről szóló rendelet keretében¹²), két felhatalmazáson alapuló jogi aktusban már tett lépéseket a differenciált szabályozási kezelés megteremtésére. Ez a megközelítés segít jobban elkülöníteni az egyszerű, átlátható és egységesített termékeket a kevésbé átláthatóktól és összetettebbektől, ami az értékpapírosítási folyamat akadályainak csökkentése és a likviditás és a piac mélységének javítása révén vonzóbbá tehet bizonyos értékpapírosításokat. Mindazonáltal a differenciálás nem változtat azon, hogy a befektetőknek előzetes vizsgálatot kell végezniük. Ezeknek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 2014. évi elfogadása egy előzetes lépés volt, amelyet most a szabályozási standardok konvergenciájára irányuló uniós és nemzetközi kezdeményezésekre építve további intézkedésekkel kell kiegészíteni.

Az utóbbi időben számos nemzetközi és európai hatóság jelentős szakpolitikai munkát fordított az értékpapírosításra. Ez a javaslat az említett kezdeményezésekre épül.

Globális szinten a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (BCBS) és az Értékpapír-felügyelet Nemzetközi Szervezete (IOSCO) közös vezetésével egy ágazatközi munkacsoport az értékpapírosítás akadályait vizsgálta. Fő feladata az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosított eszközök azonosítására alkalmas kritériumok kidolgozása volt. A csoport 2015. július 23-án közzétett egy sor globális kritériumot¹³.

A BCBS 2014 decemberében az értékpapírosított eszközökbe fektető bankok tőkekezelésével kapcsolatos felülvizsgált standardokat tett közzé. A Bázeli Bizottság az elkövetkező hónapokban azt is mérlegeli, hogy a BCBS–IOSCO munkacsoport által az egyszerű és átlátható értékpapírosításra vonatkozóan kidolgozott kritériumok beépíthetők-e az értékpapírosítási tőkekezelési keretbe, és hogyan.

Az EU szintjén az értékpapírosítási piacok lassú élénkülésére reagálva számos hatóság foglalkozott a problémával. Például az Európai Központi Bank (EKB) és a Bank of England (BoE) 2014 májusában nyilvános konzultációt indított az Európai Unióban az értékpapírosítási piac jobb működésének szükségességéről.

A Bizottságtól 2014 januárjában érkezett felkérést követően az Európai Bankhatóság (EBH) 2015. július 7-én véglegesítette az elismerhető értékpapírosítások keretrendszeréről szóló, Bizottságnak adott tanácsát. Ebben kritériumokat javasol az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítási ügyletek meghatározására, beleértve a rövid távú értékpapírosításra, pontosabban az eszközfedezeti kereskedelmi értékpapírokra (ABCP)

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. november 4-i 2003/71/EK irányelve az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésükre közzéteendő tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.).

¹¹ A Bizottság 2014. október 10-i (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelete a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II) kiegészítéséről (HL L 12., 2015.1.17., I. o.).

¹² A Bizottság 2014. október 10-i felhatalmazáson alapuló rendelete az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., I. o.).

¹³ Elérhető a <http://www.bis.org/bcbs/publ/d332.htm> internetcímen.

vonatkozó külön kritériumokat. Az EBH emellett a hosszú lejáratú értékpapírosított eszközök és az ABCP-k sokkal kockázaterzékenyebb prudenciális kezelését javasolta, úgy, hogy a 2014. évi bázei értékpapírosítási keretrendszerben javasolt tőkekövetelményeket az STS-értékpapírosítás viszonylag alacsonyabb kockázatának figyelembevételével kiigazítja, ugyanakkor a prudenciális többletkövetelmények hatókörén belül tartja a szavatoló tőkét.

Végezetül, az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága megvizsgálta a hatályos uniós keretrendszert a közzétételi követelmények, valamint az előzetes vizsgálatra, a felügyeleti jelentéstételre és a kockázatmegtartásra vonatkozó kötelezettségek tekintetében. A vegyes bizottság a jelenlegi keretrendszer lehetséges következtetlenségeit is megvizsgálta. Részletes jelentését 2015. május 12-én tette közzé.

A javaslat egyéb uniós politikákkal való összhangja

A javasolt értékpapírosítási rendelet támogatja a Bizottság által 2014-ben előterjesztett európai beruházási tervet, valamint a beruházások fő akadályainak megszüntetését. Ez az új megközelítés segít kezelni az EU-ban a reálgazdaság finanszírozásának jelenlegi hiányát.

Ez a kezdeményezés az Európai Bizottság által ma elfogadott, a tőkepiaci unióra vonatkozó cselekvési terv része. A tőkepiaci unió a Bizottság egyik arra irányuló prioritása, hogy a pénzügyi rendszer támogassa a foglalkoztatást és a növekedést, és segítsen az Európát érintő demográfiai kihívások kezelésében. Célja, hogy a megtakarításokat jobban felhasználja a növekedéshez, és több lehetőséget és jobb megtérülést biztosítson a megtakarítók és a befektetők számára. A vállalkozások számára nagyobb finanszírozási kínálatot kíván biztosítani fejlődésük különböző szakaszaiban, és oda kívánja terelni a beruházásokat, ahol azok a legproduktívabban használhatók, megnövelve az európai társaságok és infrastrukturális projektek lehetőségeit.

A Bizottság 2015. február 18-tól május 13-ig konzultációt folytatott a tőkepiaci unió kiépítéséről szóló zöld könyvről. A válaszadók többségének visszajelzése megerősítette, hogy az európai tőkepiacok fellendítése céljából a zöld könyvben azonosított területek megfelelőek¹⁴. Az egyszerű és átlátható értékpapírosítást előmozdító uniós keretrendszer kidolgozását szintén támogatták az érdekelt felek, és egy külön konzultáció során kifejtették részletes véleményüket.

Az európai befektetési terv és a pénzügyi szabályozási kezdeményezések mellett több uniós intézmény és szerv lépéseket tett az értékpapírosítási piacok újraindítására és a piac működése szempontjából a bizalom növelésére. A Bizottság az Európai Beruházási Bankkal és az Európai Beruházási Alappal együtt azon dolgozik, hogy segítse a kkv-k finanszírozását, például a COSME program, továbbá a Bizottság és az EBB közös kezdeményezései keretében, értékpapírosított eszközök használata révén.

Az EKB 2014 második felében elindított egy eszközfedezetűértékpapír-vásárlási programot (ABSPP), amelynek célja a monetáris politika transzmissziójának további előmozdítása. Az egyéb monetáris intézkedésekkel együtt (célzott hosszabb távú refinanszírozási műveletek, fedezettkötvény-vásárlási program) a közszektor eszközeinek másodlagos piacon történő megvásárlására irányuló program elő kívánja segíteni az euróövezet gazdaságának való hitelnyújtást. A 2014. október 2-án elfogadott program operatív részletei meghatározzák, hogy az EKB milyen eszközfedezetű értékpapírokat vásárolhat. A kritériumok főként az EKB refinanszírozási műveletekre vonatkozó hatályos fedezeti keretrendszerét tükrözik, és

¹⁴ Lásd [link to feedback statement to be inserted].

nagyértékben összhangban vannak a felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktusokban foglalt kritériumokkal, és ezzel a javaslattal.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

Jogalap

E javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikkén alapul, amely az olyan intézkedések jogalapja, amelyek a belső piac megteremtése és működése érdekében a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítését célozzák.

Ezt a jogalapot alkalmazta az uniós jogalkotó a tőkekövetelmény-rendelet (575/2013/EU rendelet), a hitelminősítő intézetekről szóló rendelet (a 1060/2009/EK rendelet) és a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról szóló rendelet (648/2012/EU rendelet) elfogadásakor is, amelyeknek egyes rendelkezéseit ez a rendelet átveszi vagy módosítja.

Ez a javaslat emellett módosítja a Szolvencia II. irányelv bizonyos rendelkezéseit, és hatályon kívül helyezi az ÁÉKBV- és az ABAK-irányelv néhány rendelkezését. Ezek az irányelvek a Szerződés 53. cikkén alapulnak, összefüggésben annak 62. cikkével. Noha az említett rendelkezések jogalapja nem a Szerződés 114. cikke, mint e javaslat esetében, ha a szóban forgó rendelkezéseket az említett irányelvektől függetlenül fogadták volna el, akkor jogalapjuk az EUMSZ 114. cikke lett volna. E rendelkezések fő célja a belső piac megteremtése és működése, mindenekelőtt az értékpapírosítással foglalkozó befektetők és kibocsátók számára a belső piacon egyenlő versenyfeltételek biztosítása révén.

Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

E javaslat célja egy fenntartható értékpapírosítási piac újraindítása, amely javítja az EU gazdaságának finanszírozását, miközben biztosítja a pénzügyi stabilitást és a befektetővédelmet. Ennek eléréséhez a javaslat olyan szabályozási platformot kíván biztosítani, amely a befektetők bizalmának alapjául szolgálhat, nagyobb következetességet és egységességet kíván teremteni a piacon, és egy kockázatérzékenyebb szabályozási keretet kíván felállítani (a tőkekövetelmény-rendelet és a Szolvencia II. végrehajtási rendeletének módosításával).

Az értékpapírosított termékek a nyitott és integrált uniós pénzügyi piacok részét képezik. Az értékpapírosítás összekapcsolja a különböző tagállamokból és nem tagállamokból származó pénzügyi intézményeket: gyakran bankok kezdeményezik az értékpapírosított hiteleket, míg a pénzügyi intézmények, például biztosítók vagy befektetési alapok befektetnek e termékekbe, és ezt európai határokon átnyúlóan teszik, sőt, az egész világra kiterjedően. Az értékpapírosítási piac ezért természeténél fogva nemzetközi jellegű.

A tagállamok önmagukban nem tudják meghozni az értékpapírosítási piacok újraindításához szükséges intézkedéseket. Az EU nemzetközi szinten standardokat szorgalmazott az egyszerű, átlátható és egységesített (STS) értékpapírosítás meghatározására. Az ilyen standardok segítenek a befektetőknek azon értékpapírosítási kategóriák azonosításában, amelyeknek a mögöttes kockázatai könnyebben és átláthatóbban elemezhetők.

E nemzetközi standardok tagállami végrehajtása eltérő megközelítésekhez vezethet, ami lényegében akadályt képez nemzetközi befektetők előtt, és aláássa a befektetők STS-standard iránti bizalmát. Ezen túlmenően az STS-értékpapírosításra vonatkozó kockázatérzékenyebb prudenciális kerethez az EU-nak meg kell határoznia, hogy mi az az STS-értékpapírosítás, mivel egyébként a bankokra és biztosítókra vonatkozó kockázatérzékenyebb szabályozási

kezelést a különböző tagállamokban különböző típusú értékpapírosításokra alkalmazhatnák. Ez egyenlőtlen versenyfeltételekhez és szabályozási arbitrázshoz vezetne. A következetesség és egységesség hiánya tekintetében az uniós jog már az értékpapírosítás számos elemét harmonizálta, különös tekintettel a fogalmakra, és a közzétételre, az előzetes vizsgálatra, a kockázatmegtartásra és az e termékekbe befektető szabályozott szervezetek prudenciális kezelésére vonatkozó szabályokra. Ezeket a rendelkezéseket különböző jogi aktusok keretében dolgozták ki (tőkekövetelmény-rendelet, Szolvencia II., ÁÉKBV, hitelminősítőkről szóló rendelet, és ABAK), ami a különböző befektetőkre alkalmazandó követelmények bizonyos következetlenségeihez vezetett. E rendelkezések következetességének fokozását és további egységesítését csak uniós szinten lehet megvalósítani.

A fellépés az egész EU-ban egyértelműen és következetesen jelzi, hogy bizonyos értékpapírosítások még a pénzügyi válság során is jól teljesítettek, és hasznos befektetést jelenthetnek különböző típusú szakmai befektetők számára, ezért esetükben a szabályozási akadályokat (megfelelő prudenciális kezelés hiánya, a pénzügyi ágazatok közötti következtelen kezelés) meg kell szüntetni. A nemzeti szintű fellépés nem tudja hatékonyan megteremteni az értékpapírosítás kockázaterősebb kezelését – mivel a prudenciális kezelés már az uniós jogban rögzített –, és nem tudja biztosítani a például a közzétételre, előzetes vizsgálatra és kockázatmegtartásra vonatkozó, jelenleg különböző uniós jogi aktusokban foglalt említett rendelkezések következetességét és egységesítését sem.

Arányosság

A választott szakpolitikai alternatíva az STS-értékpapírosításra vonatkozó kritériumok bevezetése, amelyek hosszú és rövid távú (köztük ABCP-) értékpapírosításokra alkalmazandók. Az ezen kritériumoknak való megfelelés biztosításának felelőssége elsősorban az értékpapírosítást kezdeményezőket és szponzorokat terheli, akiknek biztosítaniuk kell, hogy STS-értékpapírosításaik megfeleljenek az ESMA-nál bejelentett STS-kritériumoknak. A befektetőknek megfelelő előzetes vizsgálatot kell végezniük, mielőtt STS-értékpapírosításba fektetnek, és ennek során célszerű az STS-értékpapírosításba fektetnek, és ennek során célszerű az STS-értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység által közzétett információkra hagyatkozniuk. Ezt a biztonsági megközelítést megerősíti a felügyeleti ellenőrzés, a határokon átnyúló felügyeleti koordináció és egy szankcionálási mechanizmus. Az uniós keretrendszer szabályokat állapít meg az átláthatósággal, az előzetes vizsgálattal és a kockázatmegtartással kapcsolatban.

Ugyanakkor a piaci résztvevők nem kötelesek STS-értékpapírosítási terméket kibocsátani vagy abba befektetni: az értékpapírosítást kezdeményezők továbbra is kibocsáthatnak nem STS-terméket vagy olyan értékpapírosított terméket, amely az STS-kritériumok által előírtnál egyszerűbb, átláthatóbb és egységesítettebb. Az STS-kritériumok megfogalmazása összhangot kíván teremteni a likviditásfedezeti követelményekről (LCR) szóló és a Szolvencia II. végrehajtási rendeletben¹⁵ meglévő kritériumokkal, valamint a BCBS/IOSCO és az EBH kritériumaival.

Az STS-követelményeknek való megfelelés tekintetében a legalkalmasabb azonosított mechanizmus annak biztosítása, hogy a felelősség az értékpapírosítást kezdeményezőknél és a befektetőknél maradjon, és ezt a felügyeleti hatóságok ellenőrzésük alatt tartásuk. Utóbbiak nyomon tudják követni a piaci fejleményeket és képesek ellenőrizni, hogy egy ügylet teljesíti-e az összes STS-követelményt, és szükség esetén szankciókat alkalmazhatnak. Egyrészt, a pénzügyi válság rámutatott, hogy a múltban a befektetők túlzott mértékben harmadik felekre,

¹⁵ Lásd a 16. és 17. megjegyzést.

például hitelminősítő intézetekre támaszkodtak. Ez a harmadik felekre való túlzott támaszkodás gyengítette a befektetők elővigyázatosságát. Ez részben abból is eredt, hogy a szabályozások harmadik felekre hivatkoztak (azokat gyakorlatilag a rendszer részeivé tették), amit ezért el kell kerülni. Ebben a javaslatban – noha a harmadik felek önkéntes alapon továbbra is fontos szerepet játszhatnak – az előzetes vizsgálat felelőssége az értékpapírosítást kezdeményezőt és a befektetőt terheli. Másrésről, ha a felügyeleti hatóságok az előzetes szabályozásban szerepet vállalva kijelentenék, hogy egy adott értékpapírosítás megfelel az STS-követelményeknek, az a felelősséget a hatóságokra hárítaná, vagyis erkölcsi kockázathoz vezetne, hiszen a felelősséget az értékpapírosítást kezdeményezőknek, szponzoroknak és különleges célú gazdasági egységeknek kellene vállalniuk.

Végezetül, az uniós értékpapírosítási keretrendszer értelmszerűen úgy kell megfogalmazni, hogy az összhangban legyen a közzétételre, az előzetes vizsgálatra és a kockázatmegtartásra vonatkozóan az uniós jogban foglalt hatályos fogalommeghatározásokkal és rendelkezésekkel. Ez biztosítja, hogy a piac továbbra is a hatályos jogi keret alapján működhessen, amennyiben e keret nem módosul, és ne emelkedjenek szükségtelenül a költségek, valamint ne szakadjon meg a szabályozás folytonossága. Emellett továbbra is biztosítja a befektetővédelmet, a pénzügyi stabilitást, és eközben a lehető legnagyobb mértékben hozzájárul az EU gazdaságának finanszírozásához. A harmonizált uniós keretrendszer megteremtése céljából szükséges mértékben módosításokra került sor.

A hatályos jogi keret EU-szintű harmonizálása önmagában nem egységesítheti az értékpapírosítási piac minden folyamatát és gyakorlatát. Ezen okból a javaslat felkéri a piaci szereplőket, hogy dolgozzanak a piaci gyakorlatok további egységesítésén. A nyilvános konzultáció alapján ígéretesnek tűnik például az értékpapírosítások dokumentálásának maguk a piaci szereplők általi további egységesítése, amint arra példa a holland értékpapírosítási szervezet (Dutch Securitisation Association – DSA) tevékenysége. Ezt a megközelítést más tagállamokra és eszközosztályokra is ki lehetne terjeszteni az értékpapírosítási gyakorlatok további egységesítése és ezáltal valamennyi piaci szereplő költségeinek csökkentése, valamint az értékpapírosított eszközökbe való befektetés megkönnyítése érdekében. A Bizottság felkéri a piaci szereplőket és szakmai szövetségeiket, hogy kezdjék meg a további egységesítéssel kapcsolatos munkát, amit nyomon követ, és amihez szükség esetén segítséget nyújt.

A hatásvizsgálat 4.4. szakasza részletesebben tárgyalja az arányosság kérdését.

A jogi aktus típusának megválasztása

E javaslat célja az STS-értékpapírosítás fenntartható piacának létrehozása. Ennek érdekében a javaslat megállapítja az értékpapírosítások által teljesítendő kritériumokat, rendelkezik a szükséges felügyeleti keretről és összefogja az értékpapírosításról szóló uniós jog kockázatmegtartásra, közzétételre és előzetes vizsgálatra vonatkozó hatályos előírásait.

Az STS-kritériumoknak egységesnek kell lenniük az EU egészében. Korlátozottabb hatókörű, de hasonló kritériumok léteznek jelenleg a Bizottság által elfogadott két felhatalmazáson alapuló rendeletben (a likviditásfedezeti követelményekről szóló rendelet és a Szolvencia II. végrehajtási rendelet). Emellett számos különböző uniós rendelet (tőkekövetelmény-rendelet, Szolvencia II. végrehajtási rendelet, a hitelminősítőkről szóló felhatalmazáson alapuló rendelet és az ABAK felhatalmazáson alapuló rendelet) határozza meg a közzétételre, kockázatmegtartásra és előzetes vizsgálatra vonatkozó lényeges szabályokat.

Az EUMSZ 114. cikkének (1) bekezdése jogalapot biztosít a belső piac működésének javítására irányuló egységes rendelkezéseket létrehozó rendelethez. Az STS-értékpapírosítás kritériumai és az értékpapírosításról szóló uniós jog kockázatmegtartásra, közzétételre és

előzetes vizsgálatra vonatkozó hatályos rendelkezéseinek harmonizálása előmozdítja majd a belső piac helyes és biztonságos működését. Egy irányelv nem vezetne ugyanezen eredményekre, mivel az irányelv átültetése nemzeti szinten elfogadott eltérő intézkedésekhez vezethet, ami pedig versenytorzulást és szabályozási arbitrázst okozhat. Ezen túlmenően az ezen a területen hatályban lévő uniós rendelkezések többségét rendeletek formájában fogadták el.

E jogi keret megteremtéséhez számos jogi aktus elfogadására van szükség. Először is egy értékpapírosítási rendeletre, amely pénzügyi ágazatokat átfogóan egységes fogalommeghatározásokat és szabályokat hoz létre, és harmonizálja a kockázatmegtartásra, közzétételre és előzetes vizsgálatra vonatkozó szabályokat. Ugyanez a rendelet megállapítja az STS-értékpapírosítás kritériumait minden pénzügyi ágazatra vonatkozóan, az elismerhető eszközosztályokat és ügyleti struktúrákat, valamint minden ágazatra kiterjedően az érintett piaci szereplőket. Ez a rendelet emellett hatályon kívül helyezi az ágazati jogszabályokban feleslegessé vált rendelkezéseket. Másodszor, a hitelintézetek esetében az értékpapírosítás kockázatérzékenyebb prudenciális kezelésére irányuló jogi aktusokra vonatkozó javaslatok is készültek. A hitelintézetek esetében a hatályos prudenciális keretet a tőkekövetelményekről szóló rendelet, a biztosítók esetében a Szolvencia II. végrehajtási rendelete határozza meg. Ezért el kell fogadni a tőkekövetelmény-rendelet módosításáról szóló javaslatot, és a Szolvencia II. végrehajtási rendeletét is módosítani kell, amint sor került az értékpapírosítás jogi keretének elfogadására.

Ami ezen eszközök időzítését illeti, a különböző jogi aktusok egy összefüggő csomagot alkotnak, mivel az STS-értékpapírosításra egyedi, testre szabott prudenciális kezelés vonatkozik majd. Ezért fontos, hogy a Bizottság átfogó csomagot dolgozzon ki, amely minden releváns elemet tartalmaz.

Annak biztosítása érdekében, hogy az értékpapírosításra vonatkozó biztosítási szabályozási keret összeegyeztethető legyen e rendelet tartalmával, az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (Szolvencia II. végrehajtási rendelet) számos módosítására van szükség. Elsőként az értékpapírosítást érintő fogalommeghatározásait kell összehangolni az ebben a javaslatban szereplőkkel. Másodikként az ebben a rendeletjavaslatban a kockázatmegtartásra és az előzetes vizsgálatra vonatkozóan előírt követelmények közvetlen alkalmazandósága miatt a Szolvencia II. felhatalmazáson alapuló rendelet hasonló követelményeit e javaslat hatálybalépését követően hatályon kívül lehet helyezni. Végül tekintve, hogy a tőkepiaci unióra vonatkozó zöld könyvről folytatott nyilvános konzultáció során széles támogatottsága volt annak, hogy a Szolvencia II. keretében az STS-értékpapírosítás nem előre sorolt ügyletrészsorozataira is a kockázatérzékenysége jobban tükröző, kedvezőbb tőkekövetelmény vonatkozzon, a Bizottság új kalibrálási módszert dolgoz ki. A módszer az alapul szolgáló kitettségre vonatkozó, az értékpapírosítás modellkockázatát tükröző többletkockázati tényezővel növelt tőkekövetelményen alapuló átláthatósági megközelítést követne. Az alapul szolgáló kitettségek tőkekövetelményének alapjául az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben foglalt jelenlegi kalibrálás szolgálna, az értékpapírosítási többletkockázati tényezőt összehangolnák az EBH 2015. július 7-i tanácsában¹⁶ foglalt átlagos tényezőkkel. A módszer eredményeként jelentősen csökkenne az STS-értékpapírosítás nem előre sorolt ügyletrészsorozataira vonatkozó tőkekövetelmény. Az előre sorolt ügyletrészsorozatokra vonatkozó kalibrálás számítási módszertanának technikai javítására is sor kerül. A kalibrálási módszer ezen változtatásai az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet módosításának formájában valósulnak meg.

¹⁶ Elérhető a www.eba.europa.eu/documents/10180/983359/EBA-Op-2015-14+Opinion+on+qualifying+securitisation.pdf internetcímen.

A Bizottság felhatalmazást kapott arra, hogy már most elfogadja a Szolvencia II. felhatalmazáson alapuló rendeletet érintő módosításokat. Mindazonáltal mivel az új kalibrálási módszernek erre a javaslatra, és különösen az STS-követelményekre kell hivatkoznia, a szükséges módosításokat csak e javaslat elfogadása után lehet elfogadni. A Bizottság biztosítani kívánja, hogy az új kalibrálási módszer a biztosítási és banki ágazatokban ugyanezen időpontoktól legyen alkalmazandó.

Végül ezt a javaslatot a későbbiekben követi majd az a módosításjavaslat, amely a likviditásfedezeti követelményekre vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust igazítja ehhez a rendelethez. Ez a módosítás mindenekelőtt a 2B. szintű értékpapírosításnak az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus 13. cikkében szereplő elismerhetőségi kritériumait igazítja az ebben a rendeletben foglalt általános STS-kritériumokhoz. E felhatalmazáson alapuló jogi aktusok módosítására ebben a szakaszban nem készül javaslat. Ezek más eljárást követnek, és az e csomagról folytatott jogalkotási tárgyalások eredményétől függenek.

3. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk

2015. február 18. és május 13. között sor került az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás lehetséges uniós keretrendszeréről szóló nyilvános konzultációra, amely során 120 válasz érkezett¹⁷. Összességében a konzultációból az derült ki, hogy az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egész EU-ra kiterjedő keretrendszerének kidolgozását kell prioritásként kezelni (a válaszok összefoglalását lásd a lent említett hatásvizsgálat 10. mellékletében).

A válaszadók általánosságban kiemelték: el kell ismerni, hogy az uniós értékpapírosítások sokkal jobban teljesítettek a válság során, mint az egyesült államokbeliek, és hogy a jelenlegi szabályozási keretet módosítani kell. Ez segítené fenntartható módon helyreállítani az európai értékpapírosítási piacot, ami a pénzügyi stabilitás biztosítása mellett további finanszírozási csatornát biztosítana az EU gazdasága számára.

A Bizottság figyelembe vette az érdekelt felek által szolgáltatott információkat. Számos piaci résztvevő fejezte ki preferenciáját olyan magánjogi testületek felállítására, amelyek az STS-értékpapírosítások során „tanúsító” vagy „ellenőrző szervként” lépnének fel. Azzal érveltek, hogy a külső felek kötelező bevonása hozzájárulhat az értékpapírosítás jelenlegi megbélyegzésén való túllépéshez és az STS-értékpapírosítás iránti befektetői bizalom felépítéséhez. Az STS-értékpapírosítás terén szakértelemmel rendelkező harmadik felek segítségként való opcionális bevonása annak ellenőrzésébe, hogy egy értékpapírosítás megfelel-e az STS-követelményeknek, a befektetőket és az értékpapírosítást kezdeményezőket egyaránt segítheti véleményük megformálásában. Mindazonáltal, amint a nyilvános konzultáció során a felügyeleti hatóságok többsége hangsúlyozta, alapvetően fontos, hogy a befektetők maguk is végezzenek ellenőrzéseket, mivel saját befektetési döntéseikért végső soron ők a felelősek. A Bizottság emellett úgy véli, hogy a banki és biztosítási ágazatban a kedvezőbb prudenciális kezelés kellő ösztönzést jelent majd a befektetők számára, hogy STS-értékpapírosításba fektessenek.

¹⁷ Elérhető a következő címen: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/securitisation/index_en.htm

Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása

A Bizottság értékes betekintést nyert az értékpapírosítással foglalkozó BCBS–IOSCO közös munkacsoport számára információkkal szolgáló vitákban és véleménycserékben való részvétele, valamint a BCBS-nek a tőkekezelés felülvizsgálatára irányuló munkájában való részvétele révén. A Bizottság nyomon követte az értékpapírosítás kulcsfontosságú szempontjaihoz kapcsolódóan az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága által, valamint az annak tagjai (EBH, ESMA, EIOPA) által külön-külön végzett munkát is. Az EKB–BoE, a BCBS–IOSCO, illetve az EBH által 2014-ben folytatott három nyilvános konzultáció során értékes információ gyűlt össze az érdekelt felek értékpapírosítási piaccal kapcsolatos véleményéről. A Bizottság saját nyilvános konzultációja során ezekre támaszkodott, és a kulcskérdésekkel kapcsolatos további részletek összegyűjtésére fókuszált. A Bizottság találkozót tartott közigazgatási szervekkel, központi bankokkal, a magánszektor képviselőivel és az IMF-fel. Ezek a nemzetközi szintű konzultációk összességében megerősítik a Bizottság saját konzultációja során kifejtett véleményeket, és néhány javasolt szakpolitikai alternatíva esetében további visszajelzést adnak a viszonylagos hasznosságukról.

Hatásvizsgálat

E javaslat előkészítése során a hatásvizsgálat készült, amelyet megvitattak a szolgálatközi irányítóbizottsággal. A Szabályozói Ellenőrzési Testület 2015. június 17-én kapta meg a hatásvizsgálati jelentést. A testület 2015. július 15-én ülésezett. A testület pozitív véleményt fogalmazott meg, és a következő területeken kért módosítást és további adatokat: az értékpapírosítási piac jelenlegi helyzete a különböző tagállamokban és a kezdeményezés valószínűsíthető hatása ezen a szinten; az azonosított problémák és a kezdeményezés célkitűzései közötti kapcsolat leírása, valamint a realisztikusan elérhető céljai; és az alternatívák hatásvizsgálatában az előnyök és hátrányok áttekintése. A Bizottság reagált ezekre a felvetésekre, és az eredmény bekerült a végleges változatba, amely elérhető a Bizottság honlapján. Célravezető szabályozás és egyszerűsítés

Ez a javaslat egyszerűsíti és harmonizálja az értékpapírosításra alkalmazandó hatályos jogi rendelkezéseket. Nem könnyű megbízható becslést adni arról, hogy az értékpapírosítási piac növekedése mennyivel több finanszírozást biztosíthatna, mivel ez tényezők sokaságától függ, például a makrogazdasági feltételektől, és a monetáris politikától, a hitel iránti aggregált keresletől, vagy az alternatív finanszírozási csatornák fejlődésétől. Mindezek idővel valószínűleg változnak, és befolyásolják a végső eredményt. Például, ha az értékpapírosítási piac visszatérne a válság előtti kibocsátási szintekhez, és az új kibocsátásokat a hitelintézetek új hitelek nyújtására használnák fel, akkor további 100–150 milliárd EUR összegű hitelt tudnának nyújtani a magánszektornak. Ez az uniós vállalkozásoknak és háztartásoknak nyújtott hitelek 1,6 %-os emelkedését jelentené.

Ezek a pénzügyi eszközök a kockázat szintje és az eredendő összetettség miatt nem alkalmasak lakossági befektetők számára. Az ebben a javaslatban választott szakpolitikai alternatíváknak várhatóan számos pozitív hatása lesz a kkv-k finanszírozására (lásd a hatásvizsgálati jelentés 6. mellékletét). Mindenekelőtt két speciális csatornán keresztül segíti a kkv-finanszírozást: kkv-hitelek, eszközfedezetű kkv-értékpapírokon keresztül, és rövid távú hitelezés, egyszerű és átlátható eszközfedezetű kereskedelmi értékpapírokra szakosodott céltársaságokon keresztül. Másodszor, a kezdeményezés olyan eszközzel látja el a bankokat, amellyel ki tudják vezetni mérlegükből a kockázatot. Ezáltal a bankok több tőkét tudnak felszabadítani, amelyet többek között kkv-knak nyújtott új hitelekhez használhatnak fel.

Végül, az egységes és következetes uniós értékpapírosítási keretrendszer bevezetésével és a piaci szereplők további egységesítési törekvéseinek támogatásával a kezdeményezés várhatóan csökkenti az értékpapírosítás működési költségeit. Mivel ezek a költségek magasabbak a kkv-hitelek értékpapírosításának átlagköltségeinél, ez a csökkentés különösen kedvező hatással lehet a kkv-knak nyújtott hitelek költségeire.

Alapvető jogok

E javaslat szempontjából csak az Európai Unió Alapjogi Chartájának a személyes adatok védelmére (8. cikk), a vállalkozás szabadságára (16. cikk) és a fogyasztóvédelemre (38. cikk) vonatkozó részei relevánsak bizonyos mértékben. Ezen jogok és szabadságok a Charta 52. cikke szerint korlátozhatók.

E javaslat esetében az alapvető jogok bizonyos korlátozásait igazoló általános érdekű célkitűzés a piac integritásának és a pénzügyi stabilitásnak a biztosítása. A vállalkozás szabadságára hatással lehet, hogy teljesíteni kell bizonyos kockázatmegtartási és előzetes vizsgálatra vonatkozó követelményeket annak érdekében, hogy a befektetési láncban biztosított legyen az érdekek összehangolása, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a potenciális befektetők prudens módon járjanak el. Ami a személyes adatok védelmét illeti, bizonyos hitelszintű adatok közzététele szükséges lehet annak biztosítása érdekében, hogy a befektetők el tudják végezni előzetes vizsgálatukat. Megjegyzendő azonban, hogy ezek a rendelkezések már jelenleg is hatályban vannak az uniós jogban. Ez a javaslat várhatóan nem lesz hatással a fogyasztókra nézve, mivel az értékpapírosítás nem fogyasztók számára jön létre. Mindazonáltal az STS-értékpapírosítás a mögöttes kockázatok jobb elemzését tenné lehetővé a befektetők minden osztálya számára, és ez hozzájárul a befektetővédelemhez.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Ennek a jogalkotási javaslatnak az uniós költségvetésre gyakorolt hatása korlátozott. További szakpolitika-alkotási munkát von maga után a Bizottságon belül és a három európai felügyeleti hatóságnál. Ezen túlmenően a három európai felügyeleti hatóság konkrét koordinálási feladatokat is kap az STS-keretrendszer következetes EU-n belüli alkalmazásának biztosítása céljából. A pénzügyi kimutatás a javaslat mellékletében található.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Mivel a javasolt eszköz rendelet, amely jelentős mértékben hatályos uniós jogon alapul, nincs szükség végrehajtási tervre.

A rendelet szabályozza az európai felügyeleti hatóságok és a Bizottság általi nyomon követést és értékelést is. Először is az EBH, szorosan együttműködve az ESMA-val és az EIOPA-val, jelentést tesz közzé az STS-követelmények végrehajtásáról, a felügyeleti hatóságok által hozott intézkedésekről és a végrehajtás során esetleg felmerült lényeges kockázatokról és új sebezhető pontokról, végül pedig a piaci résztvevők által az uniós értékpapírosítási piac egységesítésének előmozdítása érdekében tett kezdeményezésekről. Emellett az ESMA, szorosan együttműködve a két másik európai felügyeleti hatósággal, három évvel e rendelet hatálybalépését követően jelentést tesz közzé az átláthatósági követelmények működéséről és az uniós értékpapírosítási piac átláthatóságának szintjéről.

Másodszor, a Bizottság négy évvel a rendelet hatálybalépését követően felülvizsgálja annak működését, és erről – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A rendelet így teljes értékelés tárgyát képezi majd annak felmérése érdekében, hogy – többek között – mennyire volt hatékony és eredményes célkitűzéseinek megvalósításában.

Az első célkitűzés *(az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítási termékek elkülönítése más típusú értékpapírosításoktól)* megvalósulási fokának mérése az STS-termékek és a kibocsátási szintek megfigyelésével történik. Ha mindkettő emelkedik a nem STS-termékekhez képest, az a differenciálásnak és az első célkitűzés megvalósulásának jele.

A második célkitűzés *(az értékpapírosítási piacok folyamatai és gyakorlatai egységesítésének elterjesztése, a szabályozási következtetések kiküszöbölése)* mérése három kritérium alapján történik: 1. STS-termékek és -kibocsátás növekedése (például mivel a működési költségek csökkenésének magasabb kibocsátási szintekben kellene tükröződnie), 2. az értékesítési és jelentéstételi anyagok egységesítésének foka és végül 3. a piaci szereplők visszajelzése a működési költségek alakulásáról (az erre vonatkozó konkrét adatok adott esetben nyilvánosan nem elérhetők).

A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata

Ez a javaslat két fő részből áll. Az első rész a minden értékpapírosításra alkalmazandó szabályokat tartalmazza, míg a második rész csak az STS-értékpapírosítással foglalkozik.

Az első rész az összes értékpapírosításra, köztük az STS-értékpapírosításra alkalmazandó közös szabályok körét írja elő. Jóllehet a hatályos uniós jog már előír a hitelintézetek, vagyonkezelők és biztosítók ágazatára vonatkozóan bizonyos szabályokat, ezek azonban szét vannak szórva a különböző jogi aktusok között, és nem mindig következetesek. A javaslat első része ezért egyetlen jogi aktusba foglalja a szabályokat, így biztosítva az ágazatok közötti következetességet és konvergenciát, ugyanakkor ésszerűsíti és egyszerűsíti a hatályos szabályokat. Következésképpen az ugyanilyen tárgyú ágazatspecifikus rendelkezések hatályukat veszítik.

A második rész tartalmazza az STS-értékpapírosítást meghatározó kritériumokat. A Bizottság a likviditásfedezeti követelményekről szóló rendeletben és a Szolvencia II. rendeletben specifikus célokra már megállapított az ebben a javaslatban lévőkhöz hasonló kritériumokat, de az értékpapírosítási rendelet általános és ágazatokon átívelő rendszert hoz létre. A tőkekövetelmény-rendelet felülvizsgálata és a Szolvencia II. végrehajtási rendeletének jövőbeli módosítása kockázatérzékenyebb prudenciális kezelést biztosít az STS-értékpapírosításba befektető bankok és biztosítók számára. A likviditásfedezeti követelményekről szóló felhatalmazáson alapuló jogi aktus is módosul, hogy erre a jogalkotási aktusra hivatkozzon, különösen az STS-kritériumokra. Az értékpapírosítás likviditási jellemzőihez kapcsolódó specifikus kritériumokat a módosított felhatalmazáson alapuló jogi aktus határozza meg.

Fogalommeghatározások (2. cikk)

A javaslat fogalommeghatározásai nagymértékben a tőkekövetelmény-rendeletből kerültek átvételre, és biztosítják, hogy ugyanazokat a fogalommeghatározásokat alkalmazzák minden pénzügyi ágazatban, beleértve a tőkekövetelmény-rendelet hatályán kívül esőket is.

Előzetes vizsgálatra vonatkozó szabályok a befektetők számára (3. cikk)

Mivel az értékpapírosítások nem mindig a legegyszerűbb és legátláthatóbb pénzügyi termékek, és nagyobb kockázatuk lehet más pénzügyi eszközökhöz képest, az intézményi befektetőkre előzetes vizsgálatra vonatkozó szabályok érvényesek.

A hatályos szabályokat a tőkekövetelmény-rendelet, a Szolvencia II. végrehajtási rendelete és a 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (ABAK-rendelet) határozza meg. Ezek a szabályok hatályukat veszítik és egyetlen cikk váltja fel őket, amely az EU-ban vagy azon keresztül tevékenységet folytató szabályozott intézményi befektetők minden típusa számára azonos és egyszerűsített előzetes vizsgálatra vonatkozó szabályokat ír elő. Az ÁÉKBV-kra eddig nem voltak előzetes vizsgálatra vonatkozó szabályok alkalmazandók: a Bizottság azonban felhatalmazással rendelkezik ilyen szabályok elfogadására (az ÁÉKBV-irányelv 50a. cikke). Ezt eddig nem tette meg, mert az ÁÉKBV-kat is ebbe a kezdeményezésbe kívánta bevonni. Ezért a javaslat követelményeket határoz meg az ÁÉKBV-kra vonatkozóan. A javaslat az előzetes vizsgálatra vonatkozó követelményeket a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre is kiterjeszti. Ezekre eddig nem vonatkoztak ezek a szabályok, de a hatálykiterjesztés megfelelne a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekről szóló irányelv felülvizsgálatára vonatkozó javaslatban megfogalmazott, a kockázatkezelés javítására irányuló célkitűzésnek, valamint az intézményi befektetők számára egy harmonizált keret létrehozására vonatkozó célnak.

Az STS-értékpapírosítás esetében a befektetőknek az STS-követelményeknek való megfelelést is előzetesen meg kell vizsgálniuk. Mivel az STS-követelmények nem indikátorai az értékpapírosítás kockázati jellemzőinek, a befektetők felelőssége marad az értékpapírosítási pozícióval szembeni kitettségükben rejlő kockázatoknak, valamint annak értékelése, hogy az értékpapírosítás alkalmas és megfelel-e a befektető igényeinek.

Kockázatmegtartás (4. cikk)

Az értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok vagy eredeti hitelezők általi kockázatmegtartás biztosítja ezen szereplők és a befektetők érdekeinek összehangolását.

A hatályos ágazatspecifikus szabályozások (tőkekövetelmény-rendelet, Szolvencia II. irányelv és az ABAK-rendelet) ugyan előírják kockázatmegtartási követelményeket, de az úgynevezett „közvetett megközelítést” alkalmazzák: az értékpapírosítást kezdeményezőkre, szponzorokra vagy eredeti hitelezőkre nem közvetlenül alkalmazandók ezek a követelmények, hanem a befektetőnek kell ellenőriznie, hogy az értékpapírosítást kezdeményező, szponzor vagy eredeti hitelező tartott-e meg kockázatot. Ez azonban terhet ró a befektetőre, akinek nincs közvetlen hozzáférése az ilyen ellenőrzés elvégzéséhez szükséges információkhoz.

A jelenlegi javaslat ezért közvetlen kockázatmegtartási követelményt és jelentéstételi kötelezettséget ír elő az értékpapírosítást kezdeményező, szponzor vagy eredeti hitelező számára. A befektetők így egyszerű módon ellenőrizni tudják, hogy az említett szervezetek tartottak-e meg kockázatot. Az olyan értékpapírosítások esetében, ahol sem az értékpapírosítást kezdeményező, sem a szponzor vagy az eredeti hitelező nem az Unióban letelepedett, továbbra is a közvetett módszer lesz teljes körűen alkalmazandó. Ez a meglévő megközelítés egyenlő versenyfeltételeket biztosít globális szinten. A hatályos uniós joggal összhangban kivételeket kell megállapítani azokra az esetekre, amikor az értékpapírosított kitettségeket teljes mértékben, feltétel nélkül és visszavonhatatlanul garantálja valamely jogalany, különösen állami hatóság. Amennyiben állami forrásból garancia vagy más eszköz formájában nyújtott támogatás valósul meg, e rendelet rendelkezései az állami támogatásokra vonatkozó szabályok sérelme nélkül alkalmazandók.

Ez a javaslat figyelembe veszi az EBH arra vonatkozó ajánlását, hogy be kell zárni a kockázatmegtartási rendszer végrehajtásában lévő potenciális kikaput, amely révén az értékpapírosítást kezdeményező fogalmának tágabb értelmezésével kikerülhetők lennének a követelmények. Ebből a célból rögzítésre kerül, hogy a 4. cikk alkalmazásában az a szervezet, amelyet célzottan kitettségek értékpapírosításának kizárólagos céljával hoznak létre és nem folytat széles körű üzleti tevékenységet, nem tekinthető értékpapírosítást kezdeményezőnek. Például, a gazdasági érdekeltséget megtartó szervezetnek képesnek kell lennie arra, hogy fizetési kötelezettségeit az értékpapírosított kitettségektől független forrásból teljesítse.

Átláthatósági szabályok (5. cikk)

A értékpapírosításra és az alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó átláthatósági követelmények lehetővé teszik a befektetők számára, hogy megértsék, értékeljék és összehasonlítsák az értékpapírosítási ügyleteket, és hogy ne kizárólag harmadik felekre, például hitelminősítő intézetekre hagyatkozzanak. Segítségükkel a befektetők prudens befektetőként járhatnak el és elvégezhetik előzetes vizsgálataikat.

Ez a javaslat biztosítja, hogy a befektetőknek az értékpapírosítással kapcsolatos minden lényeges információ a rendelkezésükre álljon. A javaslat kiterjed az értékpapírosítás minden típusára és minden ágazatra alkalmazandó. Mind az információk befektetők általi felhasználásának, mind az értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok és különleges célú gazdasági egységek általi közzétételének megkönnyítése érdekében a javaslat átveszi a meglévő joganyagot, beleértve az egységesített közzétételi táblákat. Mivel ez utóbbiak nem fedik le az összes értékpapírosítási szegmenst, további táblák kidolgozására van szükség (például eszközfedeztetű kereskedelmi értékpapírok esetében). Ennek során meg kell találni a megfelelő egyensúlyt a részletesség szintje és a közzétételi követelmények arányossága között.

Az értékpapírosítást kezdeményezőknek, szponzoroknak és különleges célú gazdasági egységeknek egy, bizonyos – például az adatminőség ellenőrzésére és az üzletmenet folytonosságára vonatkozó – kritériumokat teljesítő weboldalon, egységesített táblák használatával szabadon hozzáférhetővé kell tenniük az információkat a befektetők számára. A gyakorlatban ez lehetővé tenné az említett információknak valamely adattárba (például European Datawarehouse) való bejelentését, ahol már most is sok ilyen típusú információt gyűjtenek az eurórendszer refinanszírozási műveleteire vonatkozó elismerhetőségi követelmények céljaira. Az információszolgáltatásra egységesített táblák révén kerül sor, amelyeket az e rendelet szerinti jelentéstételhez is fel lehet használni, valamint a hitelminősítő intézetekről szóló rendelet 8b. cikke szerinti, a strukturált pénzügyi eszközökkel kapcsolatos weboldalhoz is, amint elkészül. Mindenféleképpen az illetékes hatóságok felelőssége annak biztosítása, hogy a befektetők megfelelően megkapják az információkat, és hogy a weboldal rendelkezzen a kívánt jellemzőkkel. Az ESMA, szoros együttműködésben az EBH-val és az EIOPA-val, szabályozástechnikai standardtervezetben határozza meg az azon weboldal által teljesítendő követelményeket, amelyen az információt az értékpapírosítási pozíciók birtokosainak rendelkezésére kell bocsátani. E követelmények mindenekelőtt a irányítási struktúrára, többek között a weboldal függetlenségére, az információhoz való hozzáférés modalitásaira, a weboldal megfelelő működését, üzemeltetési megbízhatóságát és integritását biztosító belső folyamatokra, valamint az információk minőségét és pontosságát biztosító folyamatokra terjednek ki.

STS-értékpapírosítás (6–13. cikk)

A 6–13. cikk tartalmazza az **egyszerű, átlátható és egységesített (simple, transparent and standardised – STS-) értékpapírosítás** követelményeit.

Az STS-standard nem azt jelenti, hogy az érintett értékpapírosítás kockázatmentes, hanem hogy a termék megfelel számos kritériumnak, és a prudens és gondossággal eljáró befektető elemezni tudja a benne rejlő kockázatokat.

Az STS-követelményeknek két típusa lesz: egy a hosszú távú értékpapírosításokhoz és egy a rövid távú értékpapírosításokhoz (ABCP). A követelmények azonban nagymértékben hasonlóak. A követelmények kidolgozása a likviditásfedezeti rátáról szóló és a Szolvencia II. végrehajtási rendeletekben lévő hatályos követelmények, az EBH tanácsa és a BCBS–IOSCO standard alapján történt. A követelmények minden pénzügyi ágazatra alkalmazandók lesznek.

A javaslat csak a valódi átruházással járó értékpapírosításokat (true sale) ismeri el STS-értékpapírosításként. Az ilyen értékpapírosításokban az alapul szolgáló kitettségek tulajdonjogát átruházzák vagy ténylegesen átadják egy különleges célú gazdasági egységnek. A szintetikus értékpapírosítások esetében nem az alapul szolgáló kitettségeket ruházzák át a gazdasági egységre, hanem – garancia vagy származtatott ügylet révén – csak azok hitelkockázatát. Ez újabb partnerkockázatot vezet be az értékpapírosításba, és mindenekelőtt az ügylet tartalmához kapcsolódóan növelheti a konstrukció összetettségét. Mostanáig sem nemzetközi szinten (BCBS–IOSCO), sem európai szinten (EBH) nem dolgoztak ki a szintetikus értékpapírosításra vonatkozó STS-kritériumokat. Ezért jelen pillanatban nem elég egyértelmű, hogy mely szintetikus értékpapírosítás tekinthető STS-nek és milyen feltételek mellett. A Bizottság tovább foglalkozik ezzel a kérdéssel, és nyomon követi a nemzetközi és európai szervek e témában folytatott munkáját. Értékeli majd, hogy egyes olyan szintetikus értékpapírosítások, amelyek a pénzügyi válság idején jól teljesítettek, továbbá egyszerűek, átláthatóak és egységesítettek, képesek lehetnek-e az STS-követelmények teljesítésére. Különösen az EBH-tól a jövőben kapott adatok támaszthatják alá a Bizottság jövőbeli szakpolitikai javaslatait. Mindazonáltal az állami hatóságok vagy állami garanciarendszerek bevonásával végrehajtott kkv-ügyletek speciális kategóriáját (ügyletrészsorozati fedezet, ún. „tranché cover”) kiemelten kezelik, és annak a tőkekövetelmény-rendeletben bizonyos feltételek mellett STS szerinti prudenciális kezelést fognak biztosítani.

STS-értesítés és közzététel (14. cikk)

Az értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok és különleges célú gazdasági egységek együttesen felelősek az STS-követelményeknek való megfelelésért és az ESMA tájékoztatásáért, amely a kapott információt közzéteszi a weboldalán. Ez a piac átláthatósága mellett azt is biztosítja, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok és különleges célú gazdasági egységek felelősséget vállaljanak azon állításukért, hogy az értékpapírosítás STS-értékpapírosítás. A helytelen vagy félrevezető információkból eredő veszteségekért vagy károkért az értékpapírosítást kezdeményezők és a szponzorok lesznek felelősek, a nemzeti jogban foglalt feltételek alapján. A befektetőknek azonban ettől függetlenül el kell végezniük az előzetes vizsgálatot, de megfelelő mértékben támaszkodhatnak az STS-értesítésre és az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység által az STS-megfelelésről közzétett információkra. Az európai felügyeleti hatóságok egy STS-értesítésmintát dolgoznak ki, hogy megkönnyítsék a folyamatot a befektetők, valamint az értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok és különleges célú gazdasági egységek számára.

Felügyelet (15–22. cikk)

A pénzügyi stabilitás megőrzése, a befektetők bizalmának biztosítása és a likviditás előmozdítása érdekében elengedhetetlen az értékpapírosítási piacok megfelelő és hatékony

felügyelete. E célból a javaslat előírja a tagállamoknak, hogy a hatályos uniós jogi aktusokkal összhangban jelöljenek ki a pénzügyi szolgáltatások területén illetékes hatóságokat. Amint azt az uniós jog hatályos rendelkezései jelenleg is előírják, az előzetes vizsgálattal kapcsolatos cikknek való megfelelés felügyelete céljából a tagállamoknak az érintett intézményi befektető illetékes hatóságát kell kijelölniük. Ennek a felügyeleti hatóságnak rendelkeznie kell a releváns pénzügyi szolgáltatási jogszabályok keretében ráruházott hatáskörökkel. A javaslat 4–14. cikkét érintő felügyelet esetében, ha a részt vevő felek az EU pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogi szabályozása keretében szabályozottak, a tagállamoknak az érintett szabályozott vállalkozás illetékes hatóságát kell kijelölniük. Például, ha az érintett szervezet hitelintézet, az érintett bankfelügyeletet kell kijelölniük a tagállamoknak, ha a hitelintézet az 1024/2013/EU rendelet szerinti jelentős hitelintézet, akkor az egységes felügyeleti mechanizmust kell kijelölni. Ha az érintett fél nem szabályozott vállalkozás az EU pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogi szabályozása keretében, például egy különleges célú gazdasági egység, a tagállamok eldönthetik, melyik hatóság legyen az illetékes hatóság. Ily módon az e javaslatot érintő felügyeleti szabályozás a lehető legnagyobb összhangban van a hatályos szabályozással. Az uniós jog által jelenleg nem szabályozott vállalkozások esetében a tagállamoknak egy vagy több illetékes hatóságot kell kijelölniük.

A tagállamok biztosítják ezen illetékes hatóságok számára azokat a felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási hatásköröket, amelyekkel egyébként az EU pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogi szabályozása keretében rendelkeznek.

Tekintettel az értékpapírosítási piac határon átnyúló jellegére, az illetékes hatóságok és az európai felügyeleti hatóságok közötti együttműködés létfontosságú. Alapkövetelmény az információcserre, a felügyeleti tevékenységek és vizsgálatok során való együttműködés, és a határozathozatal koordinálása.

Az STS-követelmények illetékes hatóságok általi következetes és egységes értelmezésének biztosítása érdekében az EBH, az ESMA és az EIOPA pénzügyi ágazatokat átfogóan koordinálja az illetékes hatóságok munkáját és értékeli az STS-értékpapírosítással kapcsolatban esetleg felmerülő gyakorlati kérdéseket. Különösen az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága keretében koordinálhatják munkájukat. Egy kérdések-válaszok típusú folyamat megkönnyíthetné a rendelet piaci résztvevők és illetékes hatóságok általi végrehajtását.

Az STS-besorolásnak az érintett termékek tökekezelésére gyakorolt hatására tekintettel néhány specifikus szabályra van szükség. Például két, különböző tagállamból származó biztosító befektethet ugyanazon, másik tagállamból származó STS-értékpapírosításba. Az első biztosítót felügyelő illetékes hatóság arra a következtetésre juthat, hogy az értékpapírosított eszköz nem felel meg az STS-követelményeknek, míg a második biztosítót felügyelő illetékes hatóság következtethet úgy, hogy megfelel az STS-követelményeknek. Az ilyen különböző módszerek tartós alkalmazása negatívan hathat az STS-megközelítés hitelességére, és szabályozási arbitrázshoz vezethet.

Az STS-értékpapírosítás hiteles megközelítésének biztosítása érdekében néhány specifikus szabályt került a javaslatba. Ha az illetékes hatóságnak bizonyítéka van arra, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok vagy különleges célú gazdasági egységek jelentős mértékben helytelen vagy félrevezető STS-értékelést tettek, erről azonnal értesíti az ESMA-t, EBH-t vagy EIOPA-t és az érintett tagállam illetékes hatóságait megállapításainak megvitatása céljából. Ha nem tudnak megegyezésre jutni, az ESMA-rendelettel összhangban kötelező közvetítésre kerül sor.

Egyéb jogi aktusok módosítása (23–27. cikk)

A 24–27. cikk számos cikket módosít más jogi aktusokban, különösen az ÁÉKBV-irányelvben, a Szolvencia II. irányelvben, a hitelminősítő intézetekről szóló rendeletben, az ABAK-irányelvben és az európai piaci infrastruktúra-rendeletben. Ezek a módosítások az e javaslattal létrehozandó harmonizált értékpapírosítási keretrendszer figyelembevétele érdekében szükségesek. Ezért számos rendelkezést hatályon kívül kell helyezni vagy módosítani kell. Az ezeken az irányelveken és rendeleteken alapuló felhatalmazáson alapuló jogi aktusok (érintett rendelkezései) hatályon kívül helyezésükig alkalmazandók maradnak. Ez a helyzet mindenekelőtt a 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet¹⁸ rendelkezései, a Szolvencia II. végrehajtási rendelet 254–257. cikke, az ABAK-rendelet¹⁹ 50–56. cikke, és az (EU) 2015/3 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet²⁰ rendelkezései esetében. A Bizottság az elfogadott értékpapírosítási rendelet alapján fogadja el ezen felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szükséges módosításait.

Az európai piaci infrastruktúra-rendelet módosításai előírják, hogy fedezettkötvényszeresítési társaságok és a különleges célú gazdasági egységek által kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek bizonyos feltételek teljesülése esetén mentesülnek az elszámolási kötelezettség alól. Ezt mentességet az indokolja, hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben a szerződő fél a fedezettkötvény- és értékpapírosítási konstrukcióban biztosított hitelező, amelynek tekintetében már fennállhat a partnerkockázattal szembeni megfelelő védelem. Ilyen esetekben a központi elszámolási kötelezettség a kockázat-mérséklési technikák szükségtelen megkettőzését jelenti, és befolyásolná az eszköz struktúráját. E rendelkezések célja, hogy az európai felügyeleti hatóságok meghatározhassák az STS-értékpapírosítások kibocsátói számára azokat a helyzeteket és feltételeket, amelyek indokolják az európai piaci infrastruktúra-rendelet elszámolási és letéti követelményei alóli kivételt.

Harmadik országok

A javaslat alapvetően olyan rendszert hoz létre, amely nyitott a harmadik országbeli értékpapírosítások előtt. Az uniós intézményi befektetők befektethetnek nem uniós értékpapírosításokba, és ilyenkor ugyanazt az előzetes vizsgálatot kell elvégezniük, mint az uniós értékpapírosítások esetén, amelybe beletartozik annak ellenőrzése, hogy megtartották-e a kockázat egy részét, és hogy az értékpapírosítást kezdeményező, szponzor és különleges célú gazdasági egység minden lényeges információt rendelkezésre bocsát-e. Sőt, a nem uniós értékpapírosítások is teljesíthetik az STS-követelményeket, és az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység STS-értékpapírosítást is küldhet az ESMA-nak a 8. cikknek megfelelően. Nincs olyan előírás sem, hogy az alapul szolgáló kiterjesztéseknek az EU-ban kell elhelyezkedniük.

¹⁸ A Bizottság 2014. március 13-i 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a befektetőkre, szponzorokra, eredeti hitelezőkre és értékpapírosítást kezdeményező intézményekre vonatkozóan az átruházott hitelkockázattal szembeni kiterjesztésekkel kapcsolatos követelményeket meghatározó szabályozástechnikai standardok útján történő kiegészítéséről (*HL L 174., 2014.6.13., 16–25. o.*).

¹⁹ A Bizottság 2012. december 19-i 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a mentességek, az általános működési feltételek, a letétközelők, a tőkeáttétel, az átláthatóság és a felügyelet tekintetében történő kiegészítéséről (*HL L 83., 2013.3.22., 1–95. o.*).

²⁰ A Bizottság 2014. szeptember 30-i (EU) 2015/3 felhatalmazáson alapuló rendelete az 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a strukturált pénzügyi eszközök közzétételi követelményeire vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (*HL L 2., 2015.1.6., 57–119. o.*).

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az értékpapírosítás közös szabályainak meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás európai keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²¹,
rendes jogalkotási eljárás keretében,
mivel:

- (1) Az értékpapírosítás körébe olyan ügyletek tartoznak, amelyek lehetővé teszik a hitelező – jellemzően hitelintézet – számára, hogy újrafinanszírozzák hitelek vagy kitettségek egy csoportját (például ingatlanhitel, gépjárműlízing, fogyasztási hitelek, hitelkártyák) azáltal, hogy forgalomképes értékpapírokká alakítják át azokat. A hitelező hitelfortfólióját halmazokba (poolokba) csoportosítja, átcsomogolja és különböző befektetők számára különböző kockázati kategóriákba rendezi, lehetőséget adva a befektetőknek arra, hogy egyébként közvetlenül nem hozzáférhető hitelekbe és más kitettségekbe fektessenek be. A befektetők számára a megtérülés az alapul szolgáló hitelek pénzáramlásából keletkezik.
- (2) A 2014. november 26-án előterjesztett európai beruházási tervben a Bizottság hangot adott azon szándékának, hogy újraindítsa a kiváló minőségű értékpapírosítási piacokat, és pedig a 2008-as pénzügyi válság előtt elkövetett hibák megismétlése nélkül. Az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítások piacának kialakítása a tőkepiaci unió egyik építőköve, és elősegíti a Bizottság kiemelt céljának, a foglalkoztatás támogatásának és a fenntartható növekedéshez való visszatérésnek a megvalósítását.
- (3) Az Európai Uniónak nem célja, hogy a pénzügyi válságot követően az összetett, nehezen átlátható és kockázatos értékpapírosításokban rejlő kockázatok kezelése érdekében bevezetett jogi keretrendszert meggyengítse. Szükség van azonban olyan új szabályok elfogadására, amelyek segítségével jobban elkülöníthetők egymástól az egyszerű, átlátható és egységesített termékek, valamint az összetett, nehezen átlátható és kockázatos eszközök, és amelyek kockázatterékenyebb prudenciális keretrendszert alkalmaznak.

²¹ HL C , , o. .

- (4) Az értékpapírosítás a jól működő pénzügyi piacok egy fontos eleme. A stabil struktúrával rendelkező értékpapírosítás a finanszírozási források diverzifikálásának és a kockázat uniós pénzügyi rendszeren belüli hatékonyabb elosztásának fontos csatornája. Lehetővé teszi a pénzügyi ágazatban jelentkező kockázat szélesebb körű eloszlását, és segíthet forrásokat felszabadítani az értékpapírosítást kezdeményezők mérlegében, hogy azok ezáltal több hitelt tudjanak nyújtani a gazdaságnak. Általánosságban javíthatja a pénzügyi rendszer hatékonyságát, és további beruházási lehetőségeket teremthet. Az értékpapírosítás összeköttetést teremt a hitelintézetek és a tőkepiacok között, és közvetett előnyt jelenthet a vállalkozások és a polgárok számára (például az olcsóbb hitelezés, vállalkozásfinanszírozás, ingatlan- és hitelkártya-hitelezés révén).
- (5) Ezen túlmenően az egyszerű, átlátható és egységesített (a továbbiakban: STS) értékpapírosításra vonatkozó kockázatérzékenyebb prudenciális keret létrehozásához az EU-nak egyértelműen meg kell határoznia az STS-értékpapírosítás fogalmát, mivel egyébként a bankokra és biztosítókra vonatkozó kockázatérzékenyebb szabályozási kezelést a különböző tagállamokban különböző típusú értékpapírosításokra alkalmazhatnák. Ez egyenlőtlen versenyfeltételekhez és szabályozási arbitrázshoz vezetne.
- (6) Helyénvaló az értékpapírosítás valamennyi legfontosabb fogalmát meghatározni, összhangban az uniós ágazati jogi aktusokban megállapított fogalommeghatározásokkal. Az értékpapírosítás olyan egyértelmű és átfogó fogalommeghatározására van szükség, amely kiterjed minden olyan ügyletre vagy rendszerre, amelynél a kitettséggel vagy kitettségek halmazával kapcsolatos hitelkockázatot több ügyletrészsorozatba sorolják. Az olyan kitettség, amely közvetlen fizetési kötelezettséget keletkeztet fizikai eszközök finanszírozására vagy működtetésére használt ügyletek vagy rendszerek tekintetében, nem tekintendő értékpapírosítási ügyletből eredő kitettségnek, még abban az esetben sem, ha az ügylet vagy rendszer a veszteségviselési rangsorban különböző helyet elfoglaló fizetési kötelezettségekkel bír.
- (7) Az STS-értékpapírosítások azonosítása érdekében mind nemzetközi, mind európai szinten már eddig is több fontos lépés történt, és egyes specifikus célú értékpapírosítások tekintetében az (EU) 2015/61²² és az (EU) 2015/35²³ felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletek már jelenleg is meghatározzák a kockázatérzékenyebb prudenciális kezelésre jogosító, egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítások kritériumait.
- (8) A meglévő kritériumok, a 2015. július 23-án az egyszerű, átlátható és összehasonlítható értékpapírosítások tekintetében elfogadott BCBS-IOSCO-kritériumok és mindenekelőtt az EBH elismerhető értékpapírosításokról szóló, 2015. július 7-i tanácsadói jelentése alapján elengedhetetlen megállapítani az STS-értékpapírosítás általános, valamennyi pénzügyi ágazatban alkalmazandó fogalmát.
- (9) Az STS-kritériumok tagállamokbeli alkalmazása nem vezethet eltérő megközelítésekhez. Az eltérő megközelítések a több tagállamban működő befektetők

²² A Bizottság 2014. október 10-i (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 1. o.).

²³ A Bizottság 2014. október 10-i (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelete a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II.) kiegészítéséről (HL L 12., 2015.1.17., 1. o.).

számára akadályt jelenthetnek, mivel a tagállami keretrendszer részleteinek tanulmányozására kényszeríthetik őket, aláásva ezzel az STS-kritériumokba vetett befektetői bizalmat.

- (10) Az illetékes hatóságoknak feltétlenül szorosan együtt kell működniük az STS-követelmények Unió-szerte közös és egységes értelmezésének biztosítása és az esetleges értelmezési problémák kezelése érdekében. E célkitűzés fényében a három európai felügyeleti hatóságnak az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága keretében koordinálnia kell saját és az illetékes hatóságok munkáját az ágazatok közötti konzisztencia biztosítása és az STS-értékpapírosításokkal kapcsolatban felmerülő gyakorlati problémák értékelése érdekében. Ennek során ki kell kérni, és amennyire lehetséges figyelembe kell venni a piaci szereplők véleményét. E véleménycsere eredményét az európai felügyeleti hatóságok weboldalain közzé kell tenni az e pozíciókat kibocsátani vagy ilyen pozíciókba befektetni szándékozó értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok, különleges célú gazdasági egységek és befektetők STS-értékpapírosítást érintő értékelésének elősegítésére. Az említett koordinációs mechanizmus különösen az e rendelet végrehajtásához vezető időszakban játszik fontos szerepet.
- (11) Az értékpapírosításba történő befektetés vagy az értékpapírosítási kitettség a befektetőket nem csak az alapul szolgáló hitelek vagy kitettségek hitelkockázatának teszi ki, de az értékpapírosítások strukturálásának folyamata más kockázatokkal is járhat (ügynöki kockázat, modellkockázat, jogi és működési kockázat, partnerkockázat, kezelési kockázat, likviditási kockázat, koncentrációs kockázat és egyéb, működési típusú kockázatok). Elengedhetetlen ezért, hogy az intézményi befektetők az előzetes vizsgálatra vonatkozó, arányos követelményeket teljesítsenek, amelyek biztosítják, hogy – a végső befektetők érdekeinek védelmében – minden értékpapírosítás-típus kockázatait megfelelően értékelik. Az előzetes vizsgálat emellett növeli a piacba vetett bizalmat és az értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok és befektetők egymás iránti bizalmát is. Ugyancsak szükséges, hogy a befektetők az STS-értékpapírosítások tekintetében is megfelelő előzetes vizsgálatot végezzenek. Tájékozódhatnak az értékpapírosító felek által közzétett információk, ezen belül különösen az STS-értesítés alapján, illetve az értékpapírosítás összefüggésében közzétett egyéb kapcsolódó információk alapján, amelyeknek az STS-kritériumok teljesülésével kapcsolatos minden lényeges információt tartalmazniuk kell. Az STS-értesítés, valamint az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység arra vonatkozó tájékoztatása, hogy az értékpapírosítás teljesíti-e az STS-követelményeket, megbízható támpontot kell nyújtson az intézményi befektetők számára.
- (12) Lényeges a kitettségeket forgalomképes értékpapírokká alakító értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok és eredeti hitelezők érdekeinek, valamint a befektetők érdekeinek összehangolása. Ennek érdekében az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak vagy az eredeti hitelezőnek jelentős érdekeltséget kell fenntartania az értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeiben. Fontos ezért, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők vagy a szponzorok jelentős mértékű nettó gazdasági kitettséget tartsanak meg a szóban forgó mögöttes kockázat vonatkozásában. Általánosabban fogalmazva, az értékpapírosítási ügyleteket nem szabad oly módon strukturálni, hogy a kockázatmegtartási követelményeket meg lehessen kerülni. A megtartásra vonatkozó követelményeket minden olyan esetben alkalmazni kell, amikor az értékpapírosításnak a gazdasági tartalma megvalósul, függetlenül attól, hogy ezt milyen jogi struktúrák vagy instrumentumok alkalmazásával érik el. A megtartásra vonatkozó

követelményeket nem szükséges többszörösen alkalmazni. Bármely értékpapírosításhoz elegendő, ha az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező közül csak az egyik tartozik a követelmény hatálya alá. Ehhez hasonlóan, amennyiben az értékpapírosítási ügylet alapul szolgáló kitettsége más értékpapírosítási pozíció, a kockázatmegtartási követelményt csak arra az értékpapírosításra kell alkalmazni, amely a befektetés tárgyát képezi. Az STS-értésítés tájékoztatja a befektetőket arról, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők jelentős mértékű nettó gazdasági kitettséget tartottak meg a mögöttes kockázatok tekintetében. Kivételeket kell megállapítani azokra az esetekre, amikor az értékpapírosított kitettségeket teljes mértékben, feltétel nélkül és visszavonhatatlanul garantálja valamely intézmény, különösen állami hatóság. Amennyiben állami forrásból garancia vagy más eszköz formájában nyújtott támogatás valósul meg, e rendelet rendelkezései az állami támogatásokra vonatkozó szabályok sérelme nélkül alkalmazandók.

- (13) A befektetők csak akkor képesek előzetes vizsgálatot végezni, és így tájékozott módon értékelni valamely értékpapírosítási eszköz hitelképességét, ha hozzáférnek az eszközre vonatkozó információkhoz. A meglévő uniós vívmányokra építve fontos kialakítani egy olyan átfogó rendszert, amelyben a befektetők az ügyletek teljes futamideje alatt hozzáférnek minden lényeges információhoz, és amely csökkenti az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek adatszolgáltatási kötelezettségeit, továbbá megkönnyíti, hogy a befektetők folyamatosan, egyszerűen és díjmentesen férjenek hozzá az értékpapírosításokra vonatkozó megbízható információkhoz.
- (14) Elő kell írni, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségére és teljesítményére vonatkozó minden lényeges adatot befektetői jelentésben bocsássanak a befektetők rendelkezésére – így azokat az adatokat, amelyek a befektetők számára lehetővé teszik az alapul szolgáló kitettségek kötelezettjei késedelmes teljesítéseinek vagy nemteljesítéseinek azonosítását, továbbá az adósságátütemezéseknek, az adósságelengedéseknek, a követelések átstrukturálásának, a visszavásárlásoknak, a törlesztések szüneteltetésének, a veszteségeknek, a leírásoknak, a nemteljesítő kitettségek megtérüléseinek és az alapul szolgáló kitettségek halmazában lévő eszközök teljesítményét más módon javító eseményeknek az azonosítását. A befektetői jelentésben ugyancsak rendelkezésre kell bocsátani az alapul szolgáló kitettségek és az értékpapírosítási kibocsátás kötelezettségei által generált pénzáramlásokkal kapcsolatos adatokat, külön részletezve az értékpapírosítási pozíció jövedelmét és kifizetéseit, azaz a ütemezett tőketörlesztést, az ütemezett kamatfizetést, az előtörlesztést és a késedelmi kamatfizetést, a különböző díjakat, a kifizetési sorrend módosulását vagy bármely partner lecserélését kiváltó eseményekkel kapcsolatos adatokat, valamint az egyes ügyletrészsorozatok rendelkezésére álló hitelminőség-javítás mértékére és formájára vonatkozó adatokat. Jóllehet a múltban jól teljesítettek az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítások, az STS-követelmények teljesítése nem jelenti azt, hogy az értékpapírosítási pozíció kockázatmentes, és semmilyen módon nem jelzi az értékpapírosítás mögöttes hitelminőségét. Ehelyett sokkal inkább arra utal, hogy egy prudensen és gondosan eljáró befektető képes lesz az értékpapírosítás kockázatainak elemzésére. Meg kell különböztetni az STS-követelmények két típusát: egyrészt a hosszú távú értékpapírosításra vonatkozó követelményeket, másrészt a rövid távú (ABCP) értékpapírosításra vonatkozó követelményeket, mely utóbbi tekintetében az elsőtől nagymértékben hasonló követelményeket kell megállapítani a két piaci szegmens strukturális jellemzőit tükröző specifikus eltérésekkel. E piacok eltérően működnek, mivel az ABCP-

programok számos rövid távú, lejáratukat követően megújítandó kitettségből álló ABCP-ügyletre támaszkodnak. Emellett az STS-kritériumoknak az ABCP-program számára likviditási támogatást nyújtó szponzor sajátos szerepét is tükrözniük kell.

- (15) A javaslat csak a valódi átruházással járó (true sale) értékpapírosításokat ismeri el STS-értékpapírosításokként. Az ilyen értékpapírosításokban az alapul szolgáló kitettségek tulajdonjogát átruházzák vagy ténylegesen engedményezik az értékpapírokat kibocsátó különleges célú gazdasági egységre. Az alapul szolgáló kitettségek különleges célú gazdasági egységre történő átruházására az eladó fizetéseképtelensége esetén nem vonatkozhatnak szigorú visszakövetelési rendelkezések. Szigorú visszakövetelési rendelkezések alatt egyebek mellett olyan rendelkezések értendők, amelyek értelmében az eladó felszámolója pusztán azon az alapon érvénytelenítheti az alapul szolgáló kitettségek értékesítését, hogy arra az eladó fizetéseképtelenségének bejelentését megelőző bizonyos időszakon belül került sor, vagy olyan rendelkezések, amelyek szerint a különleges célú gazdasági egység csak akkor akadályozhatja meg az említett érvénytelenítést, ha bizonyítja, hogy az értékesítés idején nem tudott az eladó fizetéseképtelenségéről.
- (16) A nem „valódi átruházást” megtestesítő értékpapírosítások esetében nem az alapul szolgáló kitettségeket ruházzák át a kibocsátóra, hanem – származtatott szerződés vagy garancia révén – csak azok hitelkockázatát. Ez újabb partnerkockázatot vezet be az értékpapírosításba, és mindenekelőtt a származtatott szerződés tartalmához kapcsolódóan növelheti a konstrukció összetettségét. Jelenleg sem nemzetközi, sem uniós szinten nem állnak rendelkezésre olyan elemzések, amelyek az ilyen típusú értékpapírosítások STS-kritériumait állapítanák meg. A jövőben el kell végezni majd annak értékelését, hogy egyes olyan szintetikus értékpapírosítások, amelyek a pénzügyi válság idején jól teljesítettek, továbbá egyszerűek, átláthatóak és egységesítettek, elismerhetők-e STS-értékpapírosításokként. Ennek alapján a Bizottság egy a jövőben benyújtandó javaslatban értékelni fogja, hogy a nem valódi átruházást megtestesítő értékpapírosításokra alkalmazható-e az „STS” megjelölés.
- (17) Az eladótól a különleges célú gazdasági egységre átruházott alapul szolgáló kitettségeknek előre és egyértelműen meghatározott elismerhetőségi feltételeknek kell megfelelniük, amelyek nem tehetik lehetővé e kitettségportfólió diszkrecionális alapon történő aktív kezelését. A nyilatkozatok és szavatosságok szerződéses feltételeit sértő kitettséghelyettesítés főszabály szerint nem tekintendő az aktív portfóliókezelés körébe tartozónak.
- (18) Biztosítandó az alapul szolgáló kitettségek értékelésének megkönnyítését, és hogy a befektetők hatékony előzetes vizsgálatot végezzenek, az értékpapírosítási ügyleteket olyan kitettség-halmazokra kell építeni, amelyek eszköztípus tekintetében homogének; ilyenek például a lakóingatlanlal fedezett hitelek, a kereskedelmi ingatlanlal fedezett hitelek, az azonos kategóriába tartozó vállalkozások beruházásainak vagy üzleti műveleteinek finanszírozását célzó lízingből vagy hitelkeretektől, a gépjárműhitelek, vagy lízingből és a személyi, családi vagy háztartási fogyasztási hitelek, vagy hitelkeretektől álló halmazok.
- (19) Meg kell akadályozni az „originate-to-distribute” (keletkeztess, hogy szétszthass) modell újbóli megjelenését. Ebben a modellben a hitelezők laza hitelezési feltételek mellett hiteleznek, mivel előre tudják, hogy a kapcsolódó kockázatokat harmadik feleknek adják majd el. Ennek megfelelően az értékpapírosítandó kitettségeket a kezdeményező vagy az eredeti hitelező szokásos üzletmenetében, olyan hitelezési feltételeknek megfelelően kell kezdeményezni, amelyek nem kevésbé szigorúak, mint

az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező nem értékpapírosítandó hasonló kitettségeinek kezdeményezésekor alkalmazott feltételek. A hitelezési feltételek lényeges változásairól maradéktalanul tájékoztatni kell a potenciális befektetőket. Az értékpapírosítást kezdeményezőnek vagy az eredeti hitelezőnek elegendő tapasztalattal kell rendelkeznie olyan kitettségek kezdeményezése terén, amelyek az értékpapírosított kitettséghez hasonló jellegűek. Azon értékpapírosítások esetében, ahol az alapul szolgáló kitettségek lakóingatlannal fedezett hitelek, a hitelek halmaza nem tartalmazhat olyan hitelt, amelyet azon előfeltételezés mellett értékesítettek és nyújtottak, hogy a hitelkérelmező – vagy adott esetben a közvetítő – tájékoztatást kapott arról, hogy a közölt információkat a hitelnyújtó nem feltétlenül ellenőrzi. A hitelfelvevő hitelképességének értékelése tekintetében adott esetben meg kell felelni a 2014/17/EU vagy a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben foglaltaknak vagy harmadik országok egyenértékű követelményeinek is.

- (20) Ha az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység használni kívánja az „STS” megjelölést értékpapírosítására, értesítenie kell a befektetőket, az illetékes hatóságokat és az ESMA-t arról, hogy az értékpapírosítás megfelel az STS-követelményeknek. Az ESMA ezt követően az értékpapírosítást felveszi a honlapján tájékoztatási célból közzétett ügyletek jegyzékébe. Az értékpapírosítási kibocsátás felvétele a bejelentett STS-értékpapírosítások ESMA-jegyzékébe nem jelenti azt, hogy az ESMA vagy más illetékes hatóság igazolta, hogy az értékpapírosítás megfelel az STS-követelményeknek. Az STS-követelményeknek való megfelelés az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység kizárólagos felelőssége. Ez a piac átláthatósága mellett azt is biztosítja, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek felelősek azon állításukért, hogy az értékpapírosítás STS-értékpapírosítás.
- (21) Ha valamely értékpapírosítás többé már nem felel meg az STS-követelményeknek, az értékpapírosítást kezdeményezőnek, a szponzornak és a különleges célú gazdasági egységnek késedelem nélkül tájékoztatnia kell erről az ESMA-t. Emellett, amennyiben illetékes hatóság közigazgatási szankciókat állapított meg vagy korrekciós intézkedéseket rendelt el egy STS-értékpapírosításként bejelentett értékpapírosítás tekintetében, az adott illetékes hatóságnak késedelem nélkül értesítenie kell az ESMA-t annak érdekében, hogy az a bejelentett STS-értékpapírosítások jegyzékében ezt feltüntethesse, ezúton tájékoztatva a befektetőket a szankciókról és az STS-értékpapírosítás megbízhatóságáról. Ennélfogva az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység érdeke, hogy hírnevének védelmére tekintettel csak jól megfontolt esetben nyújtson be STS-értékpapírosítást.
- (22) A befektetőknek célszerű az érintett kockázatoknak megfelelő, saját előzetes vizsgálatot végezniük a befektetést megelőzően, ugyanakkor az STS-értékpapírosításoknak és az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység által az STS-követelményeknek való megfelelésről adott információknak megfelelő támaszt kell nyújtaniuk számukra.
- (23) Mind a befektető, mind az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység számára hasznos lehet harmadik fél bevonása annak ellenőrzésére, hogy az értékpapírosítás megfelel-e az STS-kritériumoknak; ez egyúttal az STS-értékpapírosítások piaca iránti bizalom növeléséhez is hozzájárulhat. Fontos ugyanakkor, hogy a befektetők saját értékelést végezzenek, vállaljanak felelősséget befektetési döntéseikért, és ne hagyatkozzanak automatikusan ilyen harmadik felekre.

- (24) A tagállamoknak illetékes hatóságokat kell kijelölniük, és fel kell ruházniuk őket a szükséges felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási hatáskörökkel. A közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket főszabály szerint közzé kell tenni. Mivel a befektető, az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység nem feltétlenül ugyanabban a tagállamban telepedett le, azaz eltérő ágazati illetékes hatóságok felügyelete alá tartozhat, a releváns illetékes hatóságok – az 1024/2013/EU tanácsi rendeletnek²⁴ megfelelően ideértve az Európai Központi Bankot (EKB) is – és az európai felügyeleti hatóságok közötti szoros együttműködést kölcsönös információcsere és felügyeleti segítségnyújtás útján kell biztosítani.
- (25) Az illetékes hatóságoknak szorosan össze kell hangolniuk felügyeleti tevékenységüket, és konzisztens döntéseket kell hozniuk, különösen e rendelet megsértésének eseteiben. Amennyiben az ilyen jogsértés tárgya hibás vagy félrevezető értesítés, a jogsértést megállapító illetékes hatóságnak értesítenie kell az európai felügyeleti hatóságokat és az érintett tagállam releváns illetékes hatóságait. Az ESMA-nak és adott esetben az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságának gyakorolnia kell kötelező érvényű vitarendezési jogosultságait.
- (26) Ez a rendelet az értékpapírosítási piaci folyamatok és gyakorlatok további piacvezérelt, kiegészítő harmonizációjának sérelme nélkül mozdítja elő az értékpapírosítási piac számos fő elemének összehangolását. Ebből az okból elengedhetetlen, hogy a piaci szereplők és szakmai szervezeteik tovább folytassák a piaci gyakorlatok egységesítése tekintetében megkezdett munkát, különös tekintettel az értékpapírosítási dokumentáció egységesítésére. A Bizottság kitüntetett figyelemmel kíséri a piaci szereplők egységesítési törekvéseit, és ezekről jelentést állít majd össze.
- (27) Az értékpapírosítással összefüggő rendelkezések tekintetében az uniós jogi keret és e rendelet közötti egységesség biztosítása érdekében megfelelően módosítani kell az ÁÉKVB-irányelvet, a Szolvencia II. irányelvet, a hitelminősítő intézetekről szóló rendeletet, az ABAK-irányelvet és az európai piaci infrastruktúra-rendeletet, amelyek fő célja a működőképes belső piac kialakítása, mindenekelőtt az intézményi befektetők számára biztosított egyenlő belső piaci versenyfeltételek révén.
- (28) Ami a 648/2012/EU rendelet módosítását illeti, rendelkezni kell arról, hogy bizonyos feltételek teljesülése esetén a különleges célú gazdasági egységek által kötött, tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre ne vonatkozzon az elszámolási kötelezettség. Ezt az indokolja, hogy a különleges célú gazdasági egységekkel kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletekben a szerződő fél az értékpapírosítási konstrukcióban biztosított hitelező, amelynek tekintetében általában biztosított a partnerkockázattal szembeni megfelelő védelem. A nem központilag elszámolt származtatott ügyletek vonatkozásában a biztosítékok megkövetelt szintjének az értékpapírosítási konstrukció sajátos szerkezetét és az azon belül már biztosított védelmet is figyelembe kell vennie.
- (29) A fedezett kötvények és az értékpapírosítások között bizonyos mértékű helyettesíthetőség áll fenn. Ennélfogva az értékpapírosítások és a fedezett kötvények alkalmazásával kapcsolatos, a fedezettkötvény-társaságok és a különleges célú gazdasági egységek által kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek eltérő kezeléséből fakadó torzulások és arbitrázslehetőségek megakadályozása céljából ugyancsak módosítani kell a 648/2012/EU rendeletet, mentesítve ennek keretében az

²⁴ A Tanács 2013. október 15-i 1024/2013/EU rendelete az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 263. o.)

elszámolási kötelezettség alól a fedezettkötvény-társaságokat, és biztosítva, hogy ezekre is a különleges célú gazdasági egységekre vonatkozókkal azonos kétoldalú biztosítéki követelmények vonatkozzanak.

- (30) A kockázatmegtartási követelmény pontos meghatározása céljából fel kell hatalmazni a Bizottságot arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a kockázatmegtartás módszereire, a megtartás szintjének mérésére, a megtartott kockázatra vonatkozó egyes tilalmakra, az összevont alapon történő kockázatmegtartásra és egyes ügyletek mentesítésére vonatkozó szabályozástechnikai standardok meghatározásáról. Tekintettel az EBH szakértelmére, a Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megalkotása során támaszkodnia kell e szakértelemre. Az EBH-nak szorosan egyeztetnie kell a másik két európai felügyeleti hatósággal.
- (31) A befektetők megbízható értékpapírosítási információkhoz való folyamatos, egyszerű és díjmentes hozzáféréseinek megkönnyítése céljából fel kell hatalmazni a Bizottságot arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó összehasonlítható információkra és a rendszeres befektetői jelentésekre, valamint az információkat az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosai számára rendelkezésre bocsátó weboldal által teljesítendő követelményekre vonatkozó szabályozástechnikai standardok meghatározásáról. Tekintettel az ESMA szakértelmére, a Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megalkotása során támaszkodnia kell e szakértelemre. Az ESMA-nak szorosan egyeztetnie kell a másik két európai felügyeleti hatósággal.
- (32) A folyamat befektetők, értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok és különleges célú gazdasági egységek számára történő megkönnyítése céljából fel kell hatalmazni a Bizottságot arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a befektetők és az illetékes hatóságok számára az STS-követelmények teljesítésének értékeléséhez elegendő információt nyújtó STS-értesítés-formanyomtatványokra vonatkozó szabályozástechnikai standardok meghatározásáról. Tekintettel az ESMA szakértelmére, a Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megalkotása során támaszkodnia kell e szakértelemre. Az ESMA-nak szorosan egyeztetnie kell a másik két európai felügyeleti hatósággal.
- (33) Az illetékes hatóságok közötti együttműködési és információcsere-kötelezettség feltételeinek meghatározása céljából fel kell hatalmazni a Bizottságot arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a megosztandó információkra és az értesítési kötelezettségek tartalmára és terjedelmére vonatkozó szabályozástechnikai standardok meghatározásáról. Tekintettel az ESMA szakértelmére, a Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megalkotása során támaszkodnia kell e szakértelemre. Az ESMA-nak szorosan egyeztetnie kell a másik két európai felügyeleti hatósággal.
- (34) A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítania kell, hogy a megfelelő dokumentumok egyidejűleg, kellő időben és megfelelő módon eljussanak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz is.
- (35) Mivel – tekintettel az értékpapírosítási piacok globális működésére és arra, hogy egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítani a belső piacon az értékpapírosításban részt vevő minden intézményi befektető és egyéb jogalany számára – e rendelet célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, ugyanakkor azok léptékük vagy hatásuk miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott

szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket.

- (36) Ezt a rendeletet azon értékpapírosításokra kell alkalmazni, amelyek értékpapírjait e rendelet hatálybalépése napján vagy azt követően bocsátották ki.
- (37) Az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek az „STS” megjelölést az e rendelet hatálybalépése napján fennálló értékpapírosítási pozíciókra akkor használhatják, ha azok megfelelnek az STS-követelményeknek. E célból az értékpapírosítást kezdeményezőknek, a szponzoroknak és a különleges célú gazdasági egységeknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az ESMA részére benyújtsák az e rendelet 14. cikke (1) bekezdése szerinti STS-értékesítést.
- (38) Az előzetes vizsgálatra vonatkozó követelmények alapvetően megegyeznek az uniós jogban jelenleg is alkalmazott követelményekkel, és így alkalmazandók a 2011. január 1-jén vagy azt követően kibocsátott értékpapírosításokra, valamint az azt megelőzően kibocsátott értékpapírosításokra akkor, ha azokba 2014. december 31-ét követően új alapul szolgáló kitettségeket vontak be, akár helyettesítőként is. A 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet vonatkozó cikkeiben foglalt, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézetek és 2. pontjában meghatározott befektetési vállalkozások számára előírt kockázatmegtartási követelményeket az e rendeletnek megfelelően a kockázatmegtartás tekintetében elfogadott szabályozástechnikai standard alkalmazásának időpontjáig alkalmazni kell. A jogbiztonság érdekében a hitelintézeteknek, a befektetési vállalkozásoknak, a biztosítóknak, a viszontbiztosítóknak és az alternatívbefektetésialap-kezelőknek az e rendelet hatálybalépésekor fennálló értékpapírosítási pozíciók tekintetében értelemszerűen továbbra is alkalmazniuk kell az 575/2013/EU rendelet 405. cikkét és a 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 1., 2., 3. fejezetét és 22. cikkét, az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 254. és 255. cikkét és a 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 51. cikkét. Biztosítandó, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és a különleges célú gazdasági egységek megfeleljenek a rájuk vonatkozó átláthatósági követelményeknek, az e rendelet alapján a Bizottság által elfogadandó szabályozástechnikai standardok alkalmazásáig az említett szervezeteknek az (EU) 2015/3 felhatalmazáson alapuló rendelet I–VIII. mellékletében említett információkat az e rendelet 5. cikkének (4) bekezdésében említett webhely rendelkezésére kell bocsátaniuk,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez a rendelet az értékpapírosítás általános keretrendszerét határozza meg. Meghatározza az értékpapírosítás fogalmát, és megállapítja az értékpapírosításban részt vevő felek, így az intézményi befektetők, az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok, az eredeti hitelezők és a különleges célú gazdasági egységek által teljesítendő előzetes vizsgálati, kockázatmegtartási és átláthatósági követelményeket. Ez a rendelet megállapítja továbbá az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítások, más néven STS-értékpapírosítások keretrendszerét.
- (2) Ez a rendelet az értékpapírosítási kitettségeket vállaló intézményi befektetőkre, valamint az értékpapírosítást kezdeményezőkre, az eredeti hitelezőkre, a szponzorokra és a különleges célú gazdasági egységekre alkalmazandó.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „értékpapírosítás”: olyan ügylet vagy rendszer, amelynél a kitettséggel vagy kitettségek halmazával kapcsolatos hitelkockázatot több ügyletrészsorozatba sorolják, és amelyre az alábbiak közül mindkettő teljesül:
 - a) az ügylet vagy rendszer keretében eszközölt fizetések a kitettség vagy kitettségek halmazának teljesítése függvényében alakulnak;
 - b) az ügyletrészsorozatok egymáshoz viszonyított alárendeltsége határozza meg a veszteségek eloszlását az ügylet vagy rendszer futamideje alatt.
2. „különleges célú gazdasági egység”: az értékpapírosítást kezdeményezőtől vagy szponzortól eltérő gazdasági társaság, vagyongekezelő vagy egyéb jogalany, amelyet egy vagy több értékpapírosítás végrehajtására hoztak létre, amelynek tevékenysége az értékpapírosítás végrehajtásához szükséges tevékenységekre korlátozódik, és amely struktúrája révén azt a célt szolgálja, hogy elválassza az értékpapírosítást kezdeményező kötelezettségeit a különleges célú gazdasági egység kötelezettségeitől, és ahol a szóban forgó vállalkozáshoz fűződő haszonélvezeti jogok gyakorlói e jogaikat korlátlanul elzálogosíthatják vagy értékesíthetik;
3. „értékpapírosítást kezdeményező”: olyan szervezet:
4. amely vagy önmagán vagy hozzá kapcsolódó szervezeten keresztül közvetlenül vagy közvetetten részese volt az eredeti megállapodásnak, amelyben meghatározták az

- adós vagy a potenciális adós azon kötelezettségeit vagy potenciális kötelezettségeit, melyek az értékpapírosítás tárgyát képező kitettségeket eredményezték; vagy
5. amely saját számlájára megvásárolja egy harmadik fél kitettségeit, majd értékpapírosítja azokat;
 6. „újra-értékpapírosítás”: olyan értékpapírosítás, ahol az alapul szolgáló kitettségek legalább egyike értékpapírosítási pozíció;
 7. „szponzor”: az értékpapírosítást kezdeményezőtől különböző, harmadik felek kitettségeit felvásárló olyan az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet vagy 2. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás, amely eszközfedezetű kereskedelmiértékpapír-kibocsátási programot vagy más értékpapírosítási ügyletet vagy rendszert hoz létre és működtet;
 8. „ügyletrészsorozat”: egy kitettséghez vagy kitettségek egy halmazához kapcsolódó hitelkockázat szerződésben meghatározott szegmense, ahol e szegmens egy pozíciójához – figyelmen kívül hagyva az ezen vagy más szegmens pozíciói tulajdonosainak közvetlenül harmadik felektől nyújtott hitelkockázat fedezetét – magasabb vagy alacsonyabb hitelvesztés-kockázat kapcsolódik minden más szegmens azonos nagyságú pozíciójához képest;
 9. „eszközfedezetű kereskedelmi értékpapír program” vagy „ABCP-program”: olyan értékpapírosítási program, amelynek keretében kibocsátott értékpapírok túlnyomórészt egyéves vagy annál rövidebb eredeti lejáratú eszközfedezetű kereskedelmi értékpapírok;
 10. „eszközfedezetű kereskedelmi értékpapír ügylet” vagy „ABCP-ügylet”: ABCP-programon belüli értékpapírosítás;
 11. „hagyományos értékpapírosítás”: az értékpapírosított kitettségek gazdasági átruházásával járó értékpapírosítás. Ez az értékpapírosítást kezdeményező intézménytől az értékpapírosított kitettségek tulajdonjogának egy különleges célú gazdasági egységre való átruházásával vagy különleges célú gazdasági egység általi közvetett részesedésen keresztül történik. A kibocsátott értékpapírok az értékpapírosítást kezdeményező intézmény számára nem jelentenek fizetési kötelezettséget;
 12. „szintetikus értékpapírosítás”: olyan értékpapírosítás, amelynél a kockázati transzfer hitelderivatívákkal vagy garanciákkal valósul meg, és az értékpapírosított kitettségek az értékpapírosítást kezdeményező kitettségei maradnak;
 13. „befektető”: értékpapírosítás eredményeként létrejött értékpapírt birtokló személy;
 14. „intézményi befektető”: a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II.) 13. cikke 1. pontjában meghatározott biztosító; a 2009/138/EK irányelv 13. cikke 4. pontjában meghatározott viszontbiztosító; a 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁵ 2. cikkének megfelelően a 2003/41/EK irányelv hatálya alá tartozó foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény, kivéve, ha esetében a tagállam az említett irányelv 5. cikkének megfelelően úgy döntött, hogy részben vagy teljesen eltekint az említett

²⁵

Az Európai Parlament és a Tanács 2003. június 3-i 2003/41/EK irányelve a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 235., 2003.9.23., 10. o.).

irányelv alkalmazásától; a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁶ 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott, az Unióban alternatív befektetési alapokat kezelő és/vagy forgalmazó alternatívbefektetésialap-kezelő (ABAK); a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁷ 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti, ÁÉKBV-t kezelő alapkezelő társaság; belülről kezelt ÁÉKBV, amely a 2009/65/EK irányelvnek megfelelően engedélyezett olyan befektetési társaság, amely nem jelölt ki az alap kezelésére az említett irányelvnek megfelelően engedélyezett alapkezelő társaságot; vagy az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet vagy 2. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás;

15. „állománykezelő”: az 575/2013/EU rendelet 142. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában meghatározott szervezet.
16. „likviditási hitelkeret”: olyan szerződéses megállapodással létrejövő értékpapírosítási pozíció, melynek célja, hogy a befektetők számára biztosítsa a határidőn belül történő pénzáramlást;
17. „rulírozó kitettség”: olyan kitettség, amelynél az ügyfelek tartozásainak egyenlegei az ügyfelek hitelfelvételi és visszafizetési döntéseinek megfelelően a megállapodott értékhatáron belül ingadozhatnak;
18. „rulírozó értékpapírosítás”: olyan értékpapírosítás, amelynél maga az értékpapírosítási struktúra rulírozó jellegű a kitettségek halmazába új kitettségek bekerülése vagy kitettségek kikerülése révén, függetlenül attól, hogy a kitettségek rulírozó vagy nem rulírozó kitettségek;
19. „gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés”: olyan szerződéses rendelkezés rulírozó kitettségek értékpapírosításánál vagy rulírozó értékpapírosításnál, amely meghatározott események bekövetkezése esetére előírja a befektető pozícióinak visszafizetését a kibocsátott értékpapírok eredetileg meghatározott lejáratá előtt;
20. „első veszteségviselő ügyletrészsorozat”: az értékpapírosításnál a leginkább alárendelt ügyletrészsorozat, azaz az első ügyletrészsorozat, amely az értékpapírosított kitettségeknél felmerülő veszteséget viseli, és ezáltal védelmet nyújt a második veszteségviselő kategóriába tartozó, illetve adott esetben magasabb minősítésű ügyletrészsorozatoknak.

2. fejezet

Az összes értékpapírosításra vonatkozó rendelkezések

3. cikk

Az intézményi befektetők által elvégzendő előzetes vizsgálatra vonatkozó követelmények

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. június 8-i 2011/61/EU irányelve az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/65/EK irányelve az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

- (1) Értékpapírosítási kitétség vállalását megelőzően az intézményi befektető ellenőrzi a következőket:
- a) amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező vagy eredeti hitelező nem az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet vagy 2. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás, az értékpapírosítást kezdeményező vagy eredeti hitelező minden esetben megbízható és pontosan meghatározott feltételek, valamint a hitelek jóváhagyására, módosítására, megújítására és finanszírozására vonatkozó egyértelműen meghatározott eljárások alapján nyújt hiteleket, továbbá rendelkezik az e feltételek és eljárások alkalmazását ténylegesen biztosító rendszerekkel;
 - b) az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező e rendelet 4. cikkének megfelelően jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltséget tart meg, és ezt az 5. cikknek megfelelően közli az intézményi befektetővel;
 - c) az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység az e rendelet 5. cikkében meghatározott információkat az említett cikkben meghatározott módon és gyakorisággal rendelkezésre bocsátja.
- (2) Értékpapírosítási kitétség vállalását megelőzően az intézményi befektető továbbá az érintett kockázatoknak megfelelő, előzetes vizsgálatot végez legalább a következők tekintetében:
- a) az egyes értékpapírosítási pozíciók és az azok alapjául szolgáló kitétségek kockázati jellemzői;
 - b) az értékpapírosítás mindazon strukturális jellemzői, amelyek jelentősen befolyásolhatják az értékpapírosítási pozíció teljesítményét, így például a szerződésben meghatározott kifizetési sorrend, a kifizetési sorrendhez kapcsolódó kiváltó események, a hitelminőség-javítás, a likviditásjavítás, a piaci értékhez kötött kiváltó események, valamint a nemteljesítés ügyletspecifikus meghatározása;
 - c) az STS-ként megjelölt értékpapírosítások vonatkozásában az a tény, hogy az értékpapírosítás megfelel a 7–10. cikkben és a 11–14. cikkben meghatározott STS-követelményeknek. Az intézményi befektetők megfelelő módon támaszkodhatnak a 14. cikk (1) bekezdése szerinti STS-értesítésre és az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység által az STS-kritériumok teljesítése tekintetében közölt információkra.
- (3) Az értékpapírosítási kitétséggel rendelkező intézményi befektető végrehajtja legalább a következőket:
- a) az értékpapírosítási pozíció kockázati profiljának és adott esetben az intézményi befektető kereskedési és nem kereskedési könyvének megfelelő írásbeli eljárásokat alakít ki az (1) és (2) bekezdésben foglaltak teljesítésének, valamint az értékpapírosítási pozíció és az alapul szolgáló kitétségek teljesítményének folyamatos nyomon követésére. Ezeknek az írásbeli eljárásoknak adott esetben nyomon kell követniük a kitétségek típusát, azon kölcsönök arányát, amelyek esetében 30, 60, illetve 90 napot meghaladó késedelem áll fenn, a nemteljesítési rátákat, az előtörlesztési rátákat, a végrehajtás alatti hiteleket, a nemteljesítő kitétségek megtérülési rátáit, a visszavásárlásokat, a hitelmódosításokat, a törlesztések szüneteltetését, a

biztosítékok típusait és ingatlanfedezet esetében azt, hogy az ingatlanban a tulajdonos lakik-e, a hitelbírálati minősítéseknek vagy a hitelképesség más mérőszámainak gyakorisági eloszlását az alapul szolgáló kitettségek szerint, az ágazati és földrajzi diverzifikációt és a hitelfedezeti ráták megfelelő érzékenységi vizsgálatot lehetővé tevő szélességű sávokba sorolt gyakorisági eloszlását. Amennyiben az alapul szolgáló kitettségek maguk is értékpapírosítások, az intézményi befektető az azok alapjául szolgáló kitettségeket is figyelemmel kíséri;

- b) rendszeresen elvégzi az értékpapírosítási pozícióval összefüggő kockázat jellegének, méretének és összetettségének megfelelő, az alapul szolgáló kitettséget támogató biztosítékokra és pénzáramlásokra vonatkozó stresszteszteket;
- c) gondoskodik az irányító testülete számára történő megfelelő szintű belső tájékoztatásról annak érdekében, hogy annak tagjai ismerjék az értékpapírosítási pozíciókból eredő lényeges kockázatokat, és hogy az e befektetésekből származó kockázatok megfelelően kezelve legyenek;
- d) kérésre bizonyítani képes az illetékes hatóságok felé, hogy átfogó és mélyreható ismeretekkel rendelkezik minden egyes értékpapírosítási pozícióról és az annak alapjául szolgáló kitettségekről, és azok kockázatainak kezelésére és a lényeges információk nyilvántartására írásba foglalt szabályzatokat és eljárásokat alkalmaz.

4. cikk

Kockázatmegtartás

- (1) Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező folyamatosan legalább 5 %-os jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltséget tart meg az értékpapírosításban. Ha az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező nem állapodott meg egymás közt abban, ki tartja meg a jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltséget, akkor azt az értékpapírosítást kezdeményező tartja meg. A kockázatmegtartási követelmények egyetlen adott értékpapírosítás esetében sem alkalmazhatók többszörösen. A jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltséget a kezdeményezéskor kell mérni, és mérlegen kívüli tételeknél a feltételezett érték alapján kell meghatározni. A jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltség nem osztható meg az érdekeltséget megtartó felek különböző típusai között, továbbá nem képezheti hitelkockázat-mérséklés vagy fedezeti ügylet tárgyát.

E cikk alkalmazásában nem tekinthető értékpapírosítást kezdeményezőnek az a szervezet, amely kizárólag kitettségek értékpapírosításának céljából jött létre vagy működik.

- (2) Kizárólag az alábbiak minősülnek 5 %-nál nem kisebb, jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltség megtartásának az (1) bekezdés értelmében:
 - a) a befektetőknek eladott vagy a befektetőkre átruházott minden egyes ügyletrészsorozat névértéke legalább 5 %-ának megtartása;
 - b) ruilírozó értékpapírosítás vagy ruilírozó kitettségek értékpapírosítása esetén minden egyes értékpapírosított kitettség névértékének legalább 5 %-os mértékéig az értékpapírosítást kezdeményező érdekeltségének megtartása;

- c) véletlenszerűen kiválasztott, legalább az értékpapírosított kitettségek névértékének 5 %-ával egyenértékű kitettségek megtartása, amennyiben ezeket a nem értékpapírosított kitettségeket az értékpapírosítás során egyébként értékpapírosították volna, feltéve hogy a potenciálisan értékpapírosítandó kitettségek száma az értékpapírosítás kezdeményezésekor legalább 100;
 - d) az első veszteségviselő ügyletrészsorozat és – amennyiben ennek megtartása nem éri el az értékpapírosított kitettségek névértékének 5 %-át – szükség esetén a befektetőkre átruházott vagy a befektetőknek eladott ügyletrészsorozatokkal azonos vagy magasabb kockázati profilú, és a befektetőkre átruházott vagy a befektetőknek eladott ügyletrészsorozatoknál nem korábbi lejáratú ügyletrészsorozatok megtartása úgy, hogy a megtartott rész összesen legalább az értékpapírosított kitettségek névértékének 5 %-ával egyenlő;
 - e) az értékpapírosításba bevont valamennyi értékpapírosított kitettség 5 %-ánál nem kevesebb első veszteségviselő kitettség megtartása.
- (3) Amennyiben egy a 2002/87/EK irányelv szerinti, Unióban letelepedett vegyes pénzügyi holdingtársaság, az Unióban letelepedett hitelintézeti anyavállalat vagy pénzügyi holdingtársaság, vagy annak egyik, az 575/2013/EU rendelet szerinti leányvállalata értékpapírosítást kezdeményezőként vagy szponzorként egy vagy több olyan hitelintézettől, befektetési vállalkozástól vagy egyéb pénzügyi vállalkozástól származó kitettségeket értékpapírosít, amelyekre a felügyelet összevont (konszolidált) alapon vonatkozik, az (1) bekezdésben említett követelmény az Unióban letelepedett kapcsolt hitelintézeti anyavállalat, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság összevont (konszolidált) helyzete alapján teljesíthető.
- Az első albekezdés csak akkor alkalmazandó, ha az értékpapírosított kitettséget létrehozó hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy pénzügyi vállalkozás kötelezettséget vállal a 36/2013/EU irányelv 79. cikkében meghatározott követelmények teljesítésére, és megfelelő időben az értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor, valamint az Unióban letelepedett, EU-szintű hitelintézeti anyavállalat, pénzügyi holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság rendelkezésére bocsátja az e rendelet 5. cikkében említett követelmények teljesítéséhez szükséges információkat.
- (4) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az értékpapírosított kitettségek az alábbiakkal szembeni kitettségek, vagy azokat az alábbiak teljes egészükben, feltétel nélkül és visszavonhatatlanul garantálják:
- a) központi kormányzatok vagy központi bankok;
 - b) a tagállamok regionális kormányzatai, helyi hatóságai és az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 8. pontja szerinti közszektorbeli intézményei;
 - c) olyan intézmények, amelyekhez az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 2. fejezete alapján 50 %-os vagy annál alacsonyabb kockázati súlyt kell rendelni;
 - d) az 575/2013/EU rendelet 117. cikkében felsorolt multilaterális fejlesztési bankok.

- (5) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó az egyértelmű, átlátható és nyilvánosan hozzáférhető indexen alapuló ügyletekre, amennyiben az alapul szolgáló referenciaelemek azonosak valamely széles körű kereskedelemben használt indexet alkotó elemekkel, vagy más – értékpapírosított pozíciótól eltérő – forgalomképes értékpapírok.
- (6) Az Európai Bankhatóság (EBH) szoros együttműködésben az Európai Értékpapírpiazi Hatósággal (ESMA) és az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíjhatósággal (EIOPA) szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki abból a célból, hogy részletesen meghatározza a kockázatmegtartási követelményeket, különös tekintettel a következőkre:
- a) a kockázatmegtartás (2) bekezdés szerinti módszerei, ideértve a követelmények szintetikus vagy függő kockázatmegtartási formában történő teljesítését;
 - b) az (1) bekezdésben említett megtartási szint mérése;
 - c) a megtartott érdekeltség fedezésének vagy értékesítésének tilalma;
 - d) a (3) bekezdés szerinti összevont (konszolidált) alapon történő kockázatmegtartás feltételei;
 - e) az (5) bekezdésben említett, egyértelmű, átlátható és nyilvánosan hozzáférhető indexen alapuló ügyletek mentesítésének feltételei.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ***[e rendelet hatálybalépésétől számított hat hónapon belül]*** benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében meghatározott eljárással összhangban történő elfogadására.

5. cikk

Az értékpapírosítást kezdeményezőre, a szponzorra és a különleges célú gazdasági egységre vonatkozó átláthatósági követelmények

- (1) Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység a (2) bekezdéssel összhangban az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosai és az e rendelet 15. cikkében említett illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátja legalább:
- a) az értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeire vonatkozó információkat negyedéves alapon, vagy ABCP esetében az alapul szolgáló követelésekre és hitelkövetelésekre vonatkozó információkat havi alapon;
 - b) adott esetben az alábbi dokumentumokat, az értékpapírosítás kifizetési sorrendjének részletes leírásával együtt:
 - i. a véglegesített forgalombahozatali dokumentáció vagy a kibocsátási tájékoztató a záróügylet dokumentumaival együtt, kivéve a jogi szakvéleményeket,
 - ii. hagyományos értékpapírosítás esetében az eszköz-adásvételi, engedményezési, szerződésátruházási vagy átruházási megállapodás és bármely vonatkozó bizalmi vagytonkezelési nyilatkozat,
 - iii. a származtatott szerződésekre és garanciákra vonatkozó megállapodás, valamint a biztosítéki megállapodásokra vonatkozó dokumentumok,

- amennyiben az értékpapírosított kitettségek az értékpapírosítást kezdeményező kitettségei maradnak,
- iv. az állománykezelési, állománykezelés-támogatási, ügyviteli és készpénzkezelési szolgáltatásokra vonatkozó megállapodások,
 - v. bizalmi vagyonkezelési megállapodás, biztosítéki szerződés, megbízási szerződés, számlakezelő-banki megállapodás, garantált befektetési szerződés, bejegyzett feltételek vagy bizalmi vagyonkezelési keretrendszer vagy definíciós keretrendszer,
 - vi. valamennyi releváns, hitelezők közötti megállapodás, származtatott szerződésekre vonatkozó dokumentáció, alárendelt hitelre vonatkozó megállapodás, indulóhitel-megállapodás és likviditási hitelkeret-megállapodás,
 - vii. az ügylet megértéséhez szükséges valamennyi egyéb mögöttes dokumentum;
- c) ha a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel²⁸ összhangban nem készült kibocsátási tájékoztató, abban az esetben ügyleti összefoglalót vagy áttekintést az értékpapírosítás főbb jellemzőiről, adott esetben beleértve:
- i. az ügyleti struktúra részleteit,
 - ii. a kitettségek jellemzőivel, a pénzáramlással, a hitelminőség-javítással és a likviditástámogatási jellemzőkkel kapcsolatos részleteket,
 - iii. az értékpapírosítási pozíciók birtokosainak szavazati jogaival és az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosai és az ügyletben részt vevő más biztosított hitelezők kapcsolatával összefüggő részleteket,
 - iv. a b) pont szerinti dokumentumokban említett valamennyi olyan kiváltó okot és eseményt, amelynek jelentős hatása lehet az értékpapírosítási eszközök teljesítményére,
 - v. az ügyletet, a pénzáramlást és a tulajdonosi szerkezetet áttekintő szerkezeti ábrákat;
- d) STS-értékpapírosítás esetében az e rendelet 14. cikkének (1) bekezdésében említett STS-értesítést;
- e) a negyedéves befektetői jelentéseket vagy ABCP esetében a havi befektetői jelentéseket, amelyek tartalmazzák:
- i. az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségére és teljesítményére vonatkozó minden lényeges adatot,
 - ii. az alapul szolgáló kitettségek és az értékpapírosítási kötelezettségek által generált pénzáramlással kapcsolatos adatokat, kivéve ABCP esetében, továbbá a kifizetési sorrend módosulását vagy bármely partner lecserélését kiváltó eseményekre vonatkozó információkat,
 - iii. a 4. cikk szerinti kockázatmegtartással kapcsolatos információkat és a (3) bekezdés alkalmazásában megkövetelt információkat;

²⁸

Az Európai Parlament és a Tanács 2003. november 4-i 2003/71/EK irányelve az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.).

- f) adott esetben a bennfentes kereskedelemmel és a piaci manipulációkkal foglalkozó 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁹ 17. cikke szerinti információkat,
- g) amennyiben az f) pont nem alkalmazandó, a jelentős eseményekre, köztük az alábbiakra vonatkozó információkat:
 - i. a b) pont szerint benyújtott dokumentumokban meghatározott kötelezettségek lényeges megsértése, valamint e kötelezettségszegéssel kapcsolatban utólagosan biztosított korrekciós intézkedések, mentességek vagy engedmények,
 - ii. az értékpapírosítás szerkezeti jellemzőit érintő, az értékpapírosítás teljesítményét lényegesen befolyásolni képes változás,
 - iii. az értékpapírosítás vagy az alapul szolgáló kitettségek kockázati jellemzőinek jelentős változása,
 - iv. STS-értékpapírosítás esetében az STS-kritériumoknak való megfelelés megszűnése vagy az illetékes hatóságok korrekciós vagy közigazgatási intézkedései,
 - v. az üzleti dokumentumok lényeges módosulása.

Az a), b), c) és d) pontban említett információkat legkésőbb az ügylet lezárását követően késedelem nélkül kell rendelkezésre bocsátani.

Az a) és e) pontban említett információkat minden negyedévben azonos időpontban, legkésőbb egy hónappal a kamatfizetés esedékességének napját követően kell rendelkezésre bocsátani. Az ABCP-értékpapírosítások esetében az a) és e) pontban említett információkat minden hónapban azonos időpontban, legkésőbb egy hónappal a kamatfizetés esedékességének napját követően kell rendelkezésre bocsátani.

Az f) és g) pontban említett információkat késedelem nélkül kell rendelkezésre bocsátani.

- (2) Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység maguk közül kijelölik azt az egy szervezetet, amelyiknek teljesítenie kell az (1) bekezdés szerinti tájékoztatási kötelezettségeket. Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység az információkat díjmentesen, megfelelő időben és egyértelműen bocsátja az értékpapírosítási pozíció tulajdonosa és az illetékes hatóság rendelkezésére. Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek teljesítésére kijelölt szervezet az információkat olyan webhelyen keresztül bocsátja rendelkezésre, amely:

- a) jól működő adatminőség-ellenőrzési rendszert is magában foglal;
- b) tiszteletben tartja a webhelyek irányítására vonatkozó, megfelelő standardokat, és folyamatos és rendezett működést biztosító szervezeti struktúrát működtet és tart fenn;
- c) megfelelő rendszereket, kontrollmechanizmusokat és eljárásokat működtet a működési kockázat forrásainak azonosítására és annak biztosítására, hogy a webhely megbízható és biztonságos módon lássa el feladatát;

²⁹

Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 16-i 596/2014/EU rendelete a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

- d) a kapott információk védelmét, sérthetlenségét és azonnali rögzítését biztosító rendszereket működtet;
- e) biztosítja, hogy az információk az értékpapírosítás lejáratí időpontját követően legalább 5 évig rendelkezésre álljanak.

Az e cikk szerinti tájékoztatásért felelős szervezet nevét és a tájékoztatás fellelhetőségének helyét az értékpapírosítási dokumentációban fel kell tüntetni.

(3) Az ESMA szoros együttműködésben az EBH-val és az EIOPA-val szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározására:

- a) az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység az (1) bekezdés a) és d) pontja szerinti tájékoztatási kötelezettsége körébe tartozó információk és e tájékoztatás formátuma, az erre a célra szolgáló formanyomtatványokkal;
- b) az információk értékpapírosítási pozíciótulajdonosok számára történő rendelkezésre bocsátására hivatott, a (2) bekezdésben említett webhellyel szemben támasztott követelmények, különös tekintettel:
 - a webhely irányításának struktúrájára és az információkhoz való hozzáférés lehetőségeire,
 - a webhely jó és megbízható működését, illetve a webhely és az ott tárolt információk sérthetlenségét biztosító belső eljárásokra,
 - az információk minőségét és pontosságát biztosító eljárásokra.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket **[e rendelet hatálybalépésétől számított egy éven belül]** benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az ebben a bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében meghatározott eljárással összhangban történő elfogadására.

3. fejezet

Egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás

6. cikk

Az „egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás” („STS”) megjelölés használata

Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység kizárólag abban az esetben használhatja értékpapírosítására az „STS” megjelölést, vagy akkor használhat e megjelölésre közvetve vagy közvetlenül utaló egyéb megjelölést, ha az értékpapírosítás megfelel az e rendelet 1. vagy 2. szakaszában meghatározott valamennyi követelménynek, és sor került az ESMA 14. cikk (1) bekezdése szerinti értesítésére.

1. SZAKASZ

AZ STS-ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁS ÁLTALÁNOS KÖVETELMÉNYEI

7. cikk

Egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás

Az STS-értékpapírosítások az e rendelet 8., 9. és 10. cikkében foglalt követelményeknek megfelelő értékpapírosítások az ABCP-értékpapírosítások kivételével.

8. cikk

Az egyszerűsége vonatkozó követelmények

- (1) Az alapul szolgáló kitettségekhez a különleges célú gazdasági egység adásvétel vagy engedményezés útján jut hozzá, az eladóval vagy bármely harmadik féllel szemben – akár az eladó fizetési képtelensége esetén is – végrehajtható módon. Az alapul szolgáló kitettségek különleges célú gazdasági egységre történő átruházása az eladó fizetési képtelensége esetén nem képezheti szigorú visszakövetelési rendelkezések tárgyát. Ha az alapul szolgáló kitettségek átruházására engedményezés útján került sor, és az átruházás csak az ügylet lezárását követő szakaszban válik jogilag ténylegesen teljesültté, e tényleges jogi teljesülést kiváltó tényezők körének ki kell terjednie legalább a következő eseményekre:
 - a) az eladó hitelminőségének jelentős romlása;
 - b) az eladó nemteljesítése vagy fizetési képtelensége; valamint
 - c) az eladó szerződéses kötelezettségeinek jóvátétel nélküli megsértése.
- (2) Az eladó nyilatkozatokat és szavatosságokat nyújt arról, hogy az értékpapírosításba bevont alapul szolgáló kitettségek nem terheltek, és más olyan jellemzővel sem rendelkeznek, amely előreláthatóan hátrányosan érintené az adásvétel vagy az engedményezés végrehajthatóságát.
- (3) Az eladótól a különleges célú gazdasági egységre átruházott alapul szolgáló kitettségeknek olyan előre és egyértelműen meghatározott elismerhetőségi feltételeknek kell megfelelniük, amelyek nem teszik lehetővé e kitettségportfólió diszkrecionális alapon történő aktív kezelését.
- (4) Az értékpapírosítás olyan alapul szolgáló kitettségek halmazára támaszkodik, amelyek eszköztípus tekintetében homogének. Az alapul szolgáló kitettségek szerződés alapján kötelező, végrehajtható kötelezettségek, amelyekért az adósok korlátlan felelősséggel tartoznak, és amelyek rendszeresen ismétlődő, bérlethez, tőkéhez, kamathoz kapcsolódó meghatározott kifizetésekkel vagy bármely más, ilyen kifizetéseket indokoló eszközökből származó jövedelemre vonatkozó joghoz kapcsolódó kifizetésekkel járnak. Az alapul szolgáló kitettségek nem lehetnek a 2014/65/EU irányelvben meghatározott átruházható értékpapírok.
- (5) Az alapul szolgáló kitettségek nem lehetnek értékpapírosítások.
- (6) Az alapul szolgáló kitettségeket az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező szokásos üzletmenete keretében, olyan hitelezési feltételeknek megfelelően

kezdemenyezi, amelyek nem kevésbé szigorúak annál, mint amelyeket az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező a nem értékpapírosítandó hasonló kitettségek kezdeményezésekor alkalmaz. A hitelezési feltételek lényeges változásairól a potenciális befektetők kimerítő tájékoztatást kapnak. Azon értékpapírosítások esetében, ahol az alapul szolgáló kitettségek lakóingatlanl fedezett hitelek, a hitelek halmaza nem tartalmazhat olyan hitelt, amelyet azon előfeltételezés mellett értékesítettek és nyújtottak, hogy a hitelkérelmező – vagy adott esetben a közvetítő – tájékoztatást kapott arról, hogy a közölt információkat a hitelnyújtó nem feltétlenül ellenőrzi. A hitelfelvevő hitelképességének értékelése során be kell tartani a 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 18. cikkének (1)–(4) bekezdésében, (5) bekezdésének a) pontjában és (6) bekezdésében, valamint a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 8. cikkében foglalt követelményeket vagy harmadik országok egyenértékű követelményeit. Az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező tapasztalattal rendelkezik az értékpapírosított kitettségekhez hasonló jellegű kitettségek kezdeményezése terén.

- (7) Az alapul szolgáló kitettségek a különleges célú gazdasági egységre való átruházásukkor nem tartalmaznak az 575/2013/EU rendelet 178. cikkének (1) bekezdése szerinti nemteljesítő kitettségeket vagy olyan értékvesztett adóssal vagy garanciavállalóval szembeni kitettségeket, aki az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező legjobb tudomása szerint:
- a) az értékpapírosítás kezdeményezését megelőző három éven belül fizetéseképtelenséget jelentett, megegyezett hitelezőivel az adósság elengedéséről vagy átütemezéséről, vagy hitelezőinek bírói ítélet biztosította a végrehajtás lehetőségét vagy anyagi kártérítést ítélt meg a törlesztés elmaradása miatt;
 - b) szerepel a kedvezőtlen hitelfelvevői múlttal rendelkező személyek hivatalos nyilvántartásában;
 - c) olyan hitelminősítéssel vagy hitelbírálati minősítéssel rendelkezik, amely az érintett joghatóság területén az ilyen típusú hitelek átlagos kötelezettjével történő összehasonlításból kiindulva lényeges kockázatot jelez arra vonatkozóan, hogy a szerződéses megállapodásban szereplő törlesztés elmarad.
- (8) Az adósok vagy a garanciavállalók a kitettségek átruházásakor már legalább egy alkalommal törlesztettek, kivéve a személyi folyószámlahitelekből, hitelkártya-követelésekből, vevőkövetelésekből és márkakereskedői hitelekből képzett rulírozó értékpapírosításokat vagy az egy összegben törlesztendő kitettségeket.
- (9) Az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosainak kifizetése elsősorban nem az alapul szolgáló kitettségeket biztosító eszközök értékesítésétől függ. Ez azonban nem lehet akadálya ezen eszközök későbbi továbbgörgetésének, illetve refinanszírozásának.

9. cikk

Az egységesítésre vonatkozó követelmények

- (1) Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező betartja az e rendelet 4. cikke szerinti kockázatmegtartási követelményt.
- (2) Az értékpapírosításból eredő kamatláb- és devizakockázatot mérsékelni kell, és az ennek érdekében hozott intézkedésekről tájékoztatást kell adni. Az alapul szolgáló

kitettségek nem lehetnek származtatott szerződések, kivéve a deviza- és kamatláb-kockázat-fedezeti ügyleteket. Ezeket a származtatott szerződéseket a szokásos nemzetközi pénzügyi standardoknak megfelelően kell megkötni és dokumentálni.

- (3) Az értékpapírosított eszközökhöz és kötelezettségekhez kapcsolódó, referenciárata alapján történő kamatfizetéseket általánosan használt piaci kamatlábak alapján határozzák meg; azok nem alapulhatnak bonyolult képleteken vagy származtatott szerződéseken.
- (4) Ha az értékpapírosítás rulírozás lehetősége nélkül jött létre vagy a rulírozási időszak véget ért, és amennyiben fizetési felszólítás vagy azonnali lejáratról szóló értesítés kézbesítésére került sor, a különleges célú gazdasági egységnél nem ragadhat benn lényeges összegű pénzeszköz, és az alapul szolgáló kitettségekből származó tökebevételeket az értékpapírosítási pozíciók egymást követő, az értékpapírosítási pozíciók elsőbbségi rangsora szerinti törlesztésével átadják a befektetőknek. Az értékpapírosítási pozíciók visszafizetésének sorrendje az elsőbbségi rangsorhoz képest nem fordítható meg, az elsőbbségi rangsortól eltérő kifizetési sorrendet alkalmazó ügyletek esetében pedig teljesítményhez kötött kiváltó eseményeket (triggereket) kell beépíteni az ügyletbe, melyek körébe legalább az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségének egy előre meghatározott küszöböt elérő romlása beletartozik. Nem írható elő az alapul szolgáló kitettségek piaci értéken történő automatikus likvidálása.
- (5) Ha az értékpapírosítás rulírozás lehetőségével jött létre, az ügyleti dokumentáció kiterjed a lejárat előtti visszafizetést vagy a rulírozási időszak megszüntetését kiváltó megfelelő eseményekre, amelyek magukban foglalják legalább a következőket:
 - a) az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségének egy előre meghatározott küszöböt elérő vagy annál súlyosabb romlása;
 - b) az értékpapírosítást kezdeményező vagy az állománykezelő tekintetében bekövetkezett, fizetéseképtelenséghez kapcsolódó esemény;
 - c) a különleges célú gazdasági egység tulajdonában lévő alapul szolgáló kitettségek értéke egy előre meghatározott küszöb alá csökken (lejárat előtti visszafizetést kiváltó esemény);
 - d) nem sikerül elegendő új, az előre meghatározott hitelminőséget elérő alapul szolgáló kitettséget létrehozni (a rulírozási időszak megszüntetését kiváltó esemény).
- (6) Az ügyleti dokumentációban egyértelműen meg kell határozni:
 - a) az alapul szolgáló kitettségek kezelésében tapasztalatokkal rendelkező állománykezelő és annak irányító testülete, valamint adott esetben a vagyonkezelő és egyéb kiegészítő szolgáltatásnyújtó szerződéses kötelezettségeit, feladatait és felelősségi körét;
 - b) azokat az eljárásokat és kötelezettségeket, amelyek biztosítják, hogy az állománykezelő nemteljesítése vagy fizetéseképtelensége ne eredményezze az állománykezelés megszűnését;
 - c) a származtatott ügyleti partnerek, a likviditásnyújtók és a számlavezető bankok nemteljesítése, fizetéseképtelensége vagy adott esetben egyéb meghatározott esemény bekövetkezése esetén az e felek lecserélését biztosító rendelkezéseket.

A szabályzatokat, eljárásokat és kockázatkezelési kontrollintézkedéseket megfelelően dokumentálni, a rendszereket pedig ténylegesen működtetni kell.

- (7) Az ügyleti dokumentáció egyértelmű és konzisztens megfogalmazásban tartalmazza a késedelmes teljesítésekre vagy nemteljesítésekre, az adósságátütemezésre, az adósságelengedésre, a követelések átstrukturálására, a törlesztések szüneteltetésére, a veszteségekre, a leírásokra, a nemteljesítő kitettségek megtérülésére és az eszközök teljesítményét más módon javító eseményekre vonatkozó fogalommeghatározásokat, korrekciós és egyéb intézkedéseket. A dokumentáció egyértelműen meghatározza a kifizetési sorrendet, a kiváltó eseményeket (triggererek), a kiváltó események bekövetkezését követően a kifizetési sorrendben előálló változásokat, valamint az ilyen eseményekről szóló tájékoztatásra vonatkozó kötelezettséget. A kifizetési sorrendet érintő változásokról azok bekövetkeztekor kell tájékoztatást nyújtani.
- (8) Az ügyleti dokumentáció tartalmazza a befektetők különböző osztályai közötti konfliktusok megfelelő időben történő kezelését elősegítő egyértelmű rendelkezéseket, egyértelműen meghatározza és elosztja az értékpapír-tulajdonosok között a szavazati jogokat, és egyértelműen azonosítja a befektetők felé fiduciáris kötelezettségeket teljesítő vagyonkezelői és más szervezetek felelősségi körét.

10. cikk

Az átláthatóságra vonatkozó követelmények

- (1) Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység a befektetők számára a befektetést megelőzően hozzáférést biztosít az értékpapírosított kitettségekhez lényegesen hasonló kitettségek statikus és dinamikus múltbeli nemteljesítési és veszteségadataihoz, például a késedelmes teljesítésekre és a nemteljesítésekre vonatkozó adatokhoz. Az adatsoroknak lakossági kitettségek esetében legalább öt évre, egyéb kitettségek esetében legalább hét évre kell kiterjedniük. A befektetőket a hasonlóság feltételezésének alapjáról is tájékoztatni kell.
- (2) Az értékpapírosításból származó értékpapírok kibocsátását megelőzően megfelelő és független fél által elvégzett külső ellenőrzésnek kell alávetni egy, az alapul szolgáló kitettségekből vett mintát, mely ellenőrzés során egyebek mellett igazolni kell, hogy az alapul szolgáló kitettségek tekintetében közölt adatok 95 %-os konfidenciaszinten pontosak.
- (3) Az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor mind az értékpapírosítás árazása előtt, mind folyamatos jelleggel biztosítja, hogy a befektetők hozzáférjenek a pénzáramlási modellhez.
- (4) Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység együttesen felel az e rendelet 5. cikkében foglaltaknak való megfelelésért, és az árazást megelőzően a potenciális befektetők rendelkezésére bocsátja az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett információkat. Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység az árazást megelőzően legalább tervezeti vagy kezdeti formában rendelkezésre bocsátja az 5. cikk (1) bekezdésének b)–e) pontjában említett információkat, amennyiben ez a 2003/71/EK irányelv 3. cikkének értelmében megengedett. Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység az ügylet lezárása

után legkésőbb 15 nappal a befektetők rendelkezésére bocsátja a végleges dokumentációt.

2. SZAKASZ

AZ ABCP-ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁSRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

11. cikk

Egyszerű, átlátható és egységesített ABCP-értékpapírosítás

Az ABCP-értékpapírosítás akkor tekintendő STS-értékpapírosításnak, ha az ABCP-program megfelel az e rendelet 13. cikkében meghatározott követelményeknek, és az ABCP-programhoz tartozó minden ügylet megfelel az e rendelet 12. cikkében meghatározott követelményeknek.

12. cikk

Ügyleti szintű követelmények

- (1) Az ABCP-programhoz tartozó ügyletnek meg kell felelnie az e fejezet 1. szakaszában meghatározott követelményeknek, kivéve a 7. cikkben, a 8. cikk (4) és (6) bekezdésében, a 9. cikk (3), (4), (5), (6) és (8) bekezdésében és a 10. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeket. E szakasz alkalmazásában az eladó a 8. cikk (7) bekezdése szerinti „értékpapírosítást kezdeményező” és „eredeti hitelező”.
- (2) Az ABCP-programhoz tartozó ügyletek olyan alapul szolgáló kitettségek halmazára támaszkodnak, amelyek eszköztípus tekintetében homogének, hátralévő súlyozott átlagos futamidejük legfeljebb két év, és egyikük hátralévő futamideje sem haladja meg a három évet. Az alapul szolgáló kitettségek nem tartalmazhatnak lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett jelzáloghiteleket és az 575/2013/EU rendelet 129. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett, teljes mértékben garantált, lakóingatlannal fedezett hiteleket. Az alapul szolgáló kitettségeknek szerződés alapján kötelező, végrehajtható kötelezettségeknek kell lenniük, amelyekért az adósok korlátlan felelősséggel tartoznak, és amelyek bérlethez, tőkéhez, kamathoz kapcsolódó meghatározott kifizetésekkel vagy bármely más, ilyen kifizetéseket indokoló eszközökből származó jövedelemre vonatkozó joghoz kapcsolódó kifizetésekkel járnak. Az alapul szolgáló kitettségek nem lehetnek a 2014/65/EU irányelvben meghatározott átruházható értékpapírok.
- (3) Az értékpapírosítási ügyletben szereplő eszközökhöz és kötelezettségekhez kapcsolódó, referenciárata alapján történő kamatfizetéseket általánosan használt piaci kamatlábak alapján határozzák meg; azok nem alapulhatnak bonyolult képleteken vagy származtatott szerződéseken.
- (4) Az eladó nemteljesítése vagy azonnali lejáratról szóló értesítés kézbesítése esetén a különleges célú gazdasági egységnél nem ragadhat benn lényeges összegű pénzeszköz, és az alapul szolgáló kitettségekből származó tőkebevételeket az értékpapírosítási pozíciók egymást követő, az értékpapírosítási pozíciók elsőbbségi rangsora szerinti kifizetésével átadják az értékpapírosítási pozíciót birtokló

befektetőknek. Nem írható elő az alapul szolgáló kitettségek piaci értéken történő automatikus likvidálása.

- (5) Az alapul szolgáló kitettségeket az eladó szokásos üzletmenete keretében, olyan kockázatvállalási feltételeknek megfelelően kezdeményezi, amelyek nem kevésbé szigorúak annál, mint amelyeket az eladó a nem értékpapírosítandó hasonló kitettségek kezdeményezésekor alkalmaz. A kockázatvállalási feltételek lényeges változásairól a potenciális befektetők kimerítő tájékoztatást kapnak. Azon értékpapírosítások esetében, ahol az alapul szolgáló kitettségek lakóingatlan-hitelek, a hitelek halmaza nem tartalmazhat olyan hitelt, amelyet azon előfeltételezés mellett értékesítettek és nyújtottak, hogy a hitelkérelmező – vagy adott esetben a közvetítő – tájékoztatást kapott arról, hogy a közölt információkat a hitelnyújtó nem feltétlenül ellenőrzi. Az eladó tapasztalattal rendelkezik az értékpapírosított kitettségekhez hasonló jellegű kitettségek kezdeményezése terén.
- (6) Az ügyleti dokumentáció kiterjed a rulírozási időszak megszüntetését kiváltó eseményekre, amelyek magukban foglalják legalább a következőket:
- a) az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségének egy előre meghatározott küszöböt elérő vagy annál súlyosabb romlása;
 - b) az eladó vagy az állománykezelő tekintetében bekövetkezett, fizetéseképtelenséghez kapcsolódó esemény;
 - c) nem sikerül elegendő új, az előre meghatározott hitelminőséget elérő alapul szolgáló kitettséget létrehozni.
- (7) Az ügyleti dokumentációban egyértelműen meg kell határozni:
- a) a szponzor, az alapul szolgáló kitettségek kezelésében tapasztalatokkal rendelkező állománykezelő és annak irányító testülete, valamint adott esetben a vagyonkezelő és egyéb kiegészítő szolgáltatásnyújtó szerződéses kötelezettségeit, feladatait és felelősségi körét;
 - b) azokat az eljárásokat és kötelezettségeket, amelyek biztosítják, hogy az állománykezelő nemteljesítése vagy fizetéseképtelensége ne eredményezze az állománykezelés megszűnését;
 - c) a származtatott ügyleti partnerek és a számlavezető bankok nemteljesítése, fizetéseképtelensége vagy adott esetben egyéb meghatározott esemény bekövetkezése esetén az e felek lecserélését biztosító rendelkezéseket.
 - d) A szponzor saját előzetes vizsgálatot végez, amelynek során ellenőrzi, hogy az eladó kockázatvállalási feltételei, fizető képessége és beszédési folyamatai megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 259. cikke (3) bekezdésének i)–m) pontjában meghatározott feltételeknek vagy harmadik országok ezekkel egyenértékű követelményeinek.

A szabályzatokat, eljárásokat és kockázatkezelési kontrollintézkedéseket megfelelően dokumentálni, a rendszereket pedig ténylegesen működtetni kell.

13. cikk

Programszintű követelmények

- (1) Az ABCP-programhoz tartozó minden ügyletnek teljesítenie kell az e rendelet 12. cikkében megállapított követelményeket.
- (2) Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az eredeti hitelező betartja az e rendelet 4. cikke szerinti kockázatmegtartási követelményt.
- (3) Az ABCP-program nem lehet újra-értékpapírosítás, és a hitelminőség-javítás nem hozhatja létre az ügyletrészsorozatok egy második rétegét a program szintjén.
- (4) Az ABCP-program szponzora kizárólag a 2013/36/EU irányelv értelmében felügyelt hitelintézet lehet. A szponzor likviditási hitelkeretet biztosít, az ABCP-programban ügyleti szinten támogat minden értékpapírosítási pozíciót, és fedezi az értékpapírosított kitettségek minden likviditási és hitelkockázatát, továbbá valamennyi lényeges felhígulási kockázatát, illetve fedez bármely egyéb tranzakciós költséget és programszintű költséget.
- (5) Az ABCP-program keretében kibocsátott értékpapírok nem tartalmazhatnak visszahívási opciókat, meghosszabbításra vonatkozó rendelkezéseket vagy az értékpapírok végső lejáratát befolyásoló egyéb rendelkezéseket.
- (6) Az ABCP-programból eredő kamatláb- és devizakockázatot mérsékelni kell, és az ennek érdekében hozott intézkedésekről tájékoztatást kell adni. Származtatott szerződések programszinten csak kizárólag a deviza- és kamatláb-kockázat fedezésére alkalmazhatók. Ezeket a származtatott szerződéseket a szokásos nemzetközi pénzügyi standardoknak megfelelően kell dokumentálni.
- (7) A programdokumentációban egyértelműen meg kell határozni:
 - a) a vagyonkezelő és a befektetővel fiduciáris viszonyban álló egyéb felek kötelezettségeit;
 - b) a szponzor és az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosai közötti, időben történő vitarendezést elősegítő rendelkezéseket;
 - c) a hitelkockázat-vállalásban tapasztalatokkal rendelkező szponzor és annak irányító testülete, valamint adott esetben a vagyonkezelő és egyéb kiegészítő szolgáltatásnyújtó szerződéses kötelezettségeit, feladatait és felelősségi körét;
 - d) azokat az eljárásokat és kötelezettségeket, amelyek biztosítják, hogy az állománykezelő nemteljesítése vagy fizetésképtelensége ne eredményezze az állománykezelés megszűnését;
 - e) a programszintű származtatott ügyleti partnerek és számlavezető bank nemteljesítése, fizetésképtelensége vagy adott esetben egyéb meghatározott esemény bekövetkezése esetén az e felek lecserélését biztosító rendelkezéseket;
 - f) hogy a szponzor nemteljesítése, fizetésképtelensége vagy egyéb meghatározott esemény bekövetkezése esetén korrekciós intézkedéseket kell hozni a finanszírozási kötelezettségvállalás biztosítékkal történő fedezésére vagy a likviditási hitelkeretet biztosító fél lecserélésére. Amennyiben a likviditási hitelkeretet biztosító fél nem újítja meg a finanszírozási kötelezettségvállalást annak lejáratát követő 30 napon belül, a lejáró értékpapírokat vissza kell fizetni, és új kitettségek nem vásárolhatók addig, amíg tart a fennálló alapul szolgáló kitettségek törlesztése.

A szabályzatokat, eljárásokat és kockázatkezelési kontrollintézkedéseket megfelelően dokumentálni, a rendszereket pedig ténylegesen működtetni kell.

- (8) Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység együttesen felel az e rendelet 5. cikkében foglaltaknak való, ABCP-program szintű megfelelésért, és az árazást megelőzően a potenciális befektetők rendelkezésére bocsátja az 5. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett információkat. Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység az árazást megelőzően legalább tervezeti vagy kezdeti formában rendelkezésre bocsátja az 5. cikk (1) bekezdésének b)–e) pontjában említett információkat, amennyiben ez a 2003/71/EK irányelv 3. cikkének értelmében megengedett. Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység az ügylet lezárása után legkésőbb 15 nappal a befektetők rendelkezésére bocsátja a végleges dokumentációt.

14. cikk

STS-értesítés és előzetes vizsgálat

- (1) Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység az e cikk (5) bekezdésében említett formanyomtatvány használatával együttesen értesíti (a továbbiakban: STS-értesítés) az ESMA-t arról, hogy az értékpapírosítás megfelel az e rendelet 7–10. cikkében vagy 11–13. cikkében megállapított követelményeknek. Az STS-értesítést az ESMA a (4) bekezdésnek megfelelően közzéteszi hivatalos honlapján. Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység értesíti illetékes hatóságát is. Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység maguk közül kijelölik azt az egy szervezetet, amely a befektetőkkel és illetékes hatóságokkal való kapcsolattartásban az első kapcsolattartási pontként működik.
- (2) Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező vagy eredeti hitelező nem az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet vagy 2. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás, az (1) bekezdés szerinti értesítéshez csatolni kell a következőket:
- a) az értékpapírosítást kezdeményező vagy eredeti hitelező megerősítő nyilatkozatát, miszerint megbízható és pontosan meghatározott feltételek, valamint a hitelek jóváhagyására, módosítására, megújítására és finanszírozására vonatkozó egyértelműen meghatározott eljárások alapján nyújt hiteleket, továbbá rendelkezik az ilyen eljárások alkalmazását ténylegesen biztosító rendszerekkel;
 - b) nyilatkozatot arról, hogy az a) pontban említett elemeket a felügyelet ellenőrzi-e.
- (3) Amennyiben valamely értékpapírosítás a továbbiakban már nem felel meg az e rendelet 7–10. cikkében vagy 11–13. cikkében meghatározott követelményeknek, az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység erről haladéktalanul értesíti az ESMA-t és illetékes hatóságát.
- (4) Az ESMA hivatalos honlapján jegyzéket vezet mindazon értékpapírosításokról, amelyek tekintetében az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység jelezte, hogy az megfelel az e rendelet 7–10. cikkében vagy 11–13. cikkében meghatározott követelményeknek. Amennyiben az illetékes hatóság úgy dönt, vagy az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy a különleges célú gazdasági egység arról értesíti az ESMA-t, hogy valamely értékpapírosítás a

továbbiakban már nem tekintendő STS-értékpapírosításnak, az ESMA ennek megfelelően aktualizálja a jegyzéket. Amennyiben az illetékes hatóság a 17. cikknek megfelelően közigazgatási szankciókat állapított meg, vagy korrekciós intézkedéseket rendelt el, erről késedelem nélkül értesíti az ESMA-t. Az ESMA haladéktalanul jelzi a jegyzékben, hogy az illetékes hatóság közigazgatási szankciókat állapított meg, vagy korrekciós intézkedéseket rendelt el az érintett értékpapírosítással kapcsolatban.

- (5) Az ESMA szoros együttműködésben az EBH-val és az EIOPA-val szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés szerinti értesítési kötelezettség tartalmáról, és megállapítja az annak teljesítéséhez használandó formanyomtatványokat.

Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ***[e rendelet hatálybalépésétől számított tizenkét hónapon belül]*** benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az ebben a bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében meghatározott eljárással összhangban történő elfogadására.

4. fejezet

Felügyelet

15. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése

- (1) Az e rendelet 3. cikkében meghatározott kötelezettségeknek való megfelelést a következő illetékes hatóságok biztosítják a vonatkozó jogi aktusok által rájuk ruházott hatásköröknek megfelelően:
- a) a biztosítók és viszontbiztosítók esetében a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 10. pontja alapján kijelölt illetékes hatóság;
 - b) az alternatívbefektetésialap-kezelők esetében a 2011/61/EU irányelv 44. cikke alapján kijelölt felelős illetékes hatóság;
 - c) az ÁÉKBV-k és az ÁÉKBV-alapkezelő társaságok esetében a 2009/65/EK irányelv 97. cikke alapján kijelölt illetékes hatóság;
 - d) a foglalkoztatónyugdíj-szolgáltató intézmények esetében a 2003/41/EK irányelv 6. cikkének g) pontja alapján kijelölt illetékes hatóság;
 - e) a hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások esetében a 2013/36/EU irányelv 4. cikke alapján kijelölt illetékes hatóság, beleértve az EKB-t az 1024/2013/EU tanácsi rendelet alapján.
- (2) A szponzorok felügyeletéért a 2013/36/EU irányelv 4. cikke alapján felelős illetékes hatóságok, beleértve az EKB-t az 1024/2013/EU tanácsi rendelet alapján, biztosítják, hogy a szponzorok teljesítsék az e rendelet 4–14. cikkében meghatározott kötelezettségeket.
- (3) Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményezők, eredeti hitelezők és különleges célú gazdasági egységek a 2013/36/EU irányelv, az 1024/2013/EU rendelet, a

2009/138/EK irányelv, a 2003/41/EK irányelv, a 2011/61/EU irányelv vagy a 2009/65/EK irányelv értelmében felügyelt szervezetek, úgy az e rendelet 4–14. cikkében meghatározott kötelezettségek teljesítését az említett jogi aktusoknak megfelelően kijelölt illetékes hatóságok biztosítják, beleértve az EKB-t az 1024/2013/EU tanácsi rendelet alapján.

- (4) A (3) bekezdésben említett uniós jogi aktusok hatálya alá nem tartozó szervezetek esetében a tagállamok kijelölnek egy vagy több illetékes hatóságot az e rendelet 4–14. cikkének való megfelelés biztosítása céljából. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, az ESMA-t, az EBH-t és az EIOPA-t, valamint a többi tagállam illetékes hatóságait az illetékes hatóságok e bekezdés szerinti kijelöléséről.
- (5) Az ESMA a weboldalán közzéteszi és naprakészen tartja az ebben a cikkben említett illetékes hatóságok jegyzékét.

16. cikk

Az illetékes hatóságok hatáskörei

- (1) Minden tagállam biztosítja, hogy a 15. cikk (2)–(4) bekezdésének megfelelően kijelölt illetékes hatóság rendelkezzen az e rendelet szerinti feladatainak teljesítéséhez szükséges felügyeleti, vizsgálati és szankcionálási hatáskörökkel.
- (2) Az illetékes hatóság rendszeresen felülvizsgálja az értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok, különleges célú gazdasági egységek és eredeti hitelezők által az e rendeletnek való megfelelés céljából végrehajtott szabályzatokat, folyamatokat és mechanizmusokat.
- (3) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az értékpapírosítási ügyletekből eredő kockázatokat, köztük hírnévkockázatokat az értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok, különleges célú gazdasági egységek és eredeti hitelezők megfelelő szabályzatok és eljárások segítségével értékeljék és kezeljék.

17. cikk

Közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések

- (1) A tagállamok azon jogának sérelme nélkül, hogy e rendelet 19. cikke értelmében büntetőjogi szankciókról rendelkezzenek és azokat elrendeljék, a tagállamok szabályokat állapítanak meg az olyan helyzetekben alkalmazandó közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések meghatározására, amelyekben:
 - a) az értékpapírosítást kezdeményező, szponzor vagy eredeti hitelező nem teljesítette a 4. cikk követelményeit;
 - b) az értékpapírosítást kezdeményező, szponzor és különleges célú gazdasági egység nem teljesítette az 5. cikk követelményeit;
 - c) az értékpapírosítást kezdeményező, szponzor és különleges célú gazdasági egység nem teljesítette e rendelet 7–10. vagy 11–13. cikkének követelményeit.A tagállamok azt is biztosítják, hogy az közigazgatási szankciókat és/vagy korrekciós intézkedéseket eredményesen végrehajtsák.
- (2) A szankcióknak és intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, és legalább a következőket kell magukban foglalniuk:

- a) nyilvános nyilatkozat, amely a 22. cikknek megfelelően megadja a természetes vagy jogi személy személyazonosságát és a jogsértés természetét;
 - b) végzés, amely előírja a természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;
 - c) az értékpapírosítást kezdeményező, szponzor vagy különleges célú gazdasági egység vezető testülete bármely felelősnek tartott tagjának vagy más felelősnek tartott természetes személynek az átmeneti eltiltása ilyen vállalkozásokban vezetői feladatok gyakorlásától;
 - d) az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett jogsértés esetén az értékpapírosítást kezdeményező, szponzor és különleges célú gazdasági egység átmeneti eltiltása attól, hogy maguk igazolják egy értékpapírosítás e rendelet 7–10. cikkében vagy 11–13. cikkében meghatározott követelményeknek való megfeleléseit;
 - e) legalább 5 000 000 EUR összegű maximális közigazgatási bírság, vagy azon tagállamok esetében, amelyeknek pénzneme nem az euró, [*az e rendelet hatálybalépése napján*] a nemzeti valutában ennek megfelelő érték
 - f) vagy jogi személy esetében, az e) pontban említett maximális közigazgatási bírság, vagy a jogi személy teljes éves árbevételének legfeljebb 10 %-a a vezető testület által jóváhagyott legutolsó rendelkezésre álló beszámoló alapján; amennyiben a jogi személy anyavállalat, vagy olyan anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelv értelmében összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a legutolsó rendelkezésre álló, a végső anyavállalat ügyvezető szerve által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy a vonatkozó számviteli jogi aktusok szerinti, annak megfelelő típusú bevétel;
 - g) a jogsértésből származó haszon összegének legalább kétszeresét kitevő maximális közigazgatási bírság, ha ez a haszon meghatározható, akkor is, ha ez az összeg meghaladja az e) és f) pont szerinti maximális összegeket.
- (3) Amennyiben az első bekezdésben említett rendelkezések jogi személyekre alkalmazandók, a tagállamok azt is biztosítják, hogy az illetékes hatóságok a (2) bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciókat és korrekciós intézkedéseket a vezető testület azon tagjaira, és más olyan egyénekre is alkalmazzák, akik a nemzeti jog szerint felelősek a jogsértésért.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben meghatározott közigazgatási szankciókat vagy korrekciós intézkedéseket előíró határozatokat kellően megindokolják, és azok ellen bíróság előtt jogorvoslással lehessen élni.

18. cikk

A közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések előírására vonatkozó hatáskörök gyakorlása

- (1) Az illetékes hatóságok az e rendelet 17. cikkében említett közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések előírására vonatkozó hatásköreiket a nemzeti jogi kereteikkel összhangban gyakorolják:
- a) közvetlenül;
 - b) más hatóságokkal együttműködésben;

- c) az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresésével.
- (2) Az illetékes hatóságok az e rendelet 17. cikke értelmében előírt közigazgatási szankciók vagy korrekciós intézkedések típusának és szintjének meghatározása során figyelembe vesznek minden lényeges körülményt, beleértve adott esetben a következőket:
- a) a jogsértés lényegessége, súlyossága és időtartama;
 - b) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
 - c) a felelős természetes vagy jogi személynek mindenekelőtt a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében és nettó vagyonában kifejezett pénzügyi ereje;
 - d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség jelentősége, amennyiben ezek meghatározhatók;
 - e) a jogsértéssel harmadik feleknek okozott veszteség, amennyiben meghatározható;
 - f) a felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje, az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszatérítése szükségességének sérelme nélkül;
 - g) a felelős természetes vagy jogi személy általi korábbi jogsértések.

19. cikk

Büntetőjogi szankciók előírása

- (1) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a tagállami büntetőjog hatálya alá tartozó jogsértésekre vonatkozóan nem állapítanak meg közigazgatási szankciókat vagy korrekciós intézkedéseket előíró szabályokat.
- (2) Ha a tagállamok az (1) bekezdéssel összhangban úgy döntöttek, hogy büntetőjogi szankciókat írnak elő az e rendelet 17. cikkének (1) bekezdésében említett jogsértésre vonatkozóan, megfelelő intézkedésekkel biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörökkel, hogy joghatósági területükön belül kapcsolatba lépjenek az igazságügyi, büntetőeljárást lefolytató, illetve egyéb bünyügyi igazságszolgáltatási hatóságokkal annak érdekében, hogy a 17. cikk (1) bekezdésében említett jogsértések miatt indított bünyügyi nyomozásokhoz vagy eljárásokhoz kapcsolódó konkrét információkat szerezzenek be, és azokat továbbítsák más illetékes hatóságoknak és az ESMA-nak, az EBH-nak és az EIOPA-nak, hogy teljesíthessék az együttműködésre vonatkozó, e rendelet szerinti kötelezettségüket.

20. cikk

Értesítési feladatok

A tagállamok [*e rendelet hatálybalépése után egy évvel*] értesítik a Bizottságot, az ESMA-t, az EBH-t és az EIOPA-t az e fejezetet végrehajtó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről, a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket is beleértve. A tagállamok indokolatlan késedelem nélkül értesítik a Bizottságot, az ESMA-t, az EBH-t és az EIOPA-t az e rendelkezéseket érintő későbbi módosításokról is.

21. cikk

Az illetékes hatóságok és az európai felügyeleti hatóságok közötti együttműködés

- (1) Az e rendelet 15. cikkében említett illetékes hatóságok és az ESMA, az EBH és az EIOPA a 16–19. cikk szerinti feladataik elvégzése érdekében szorosan együttműködnek és információt cserélnek, különösen e rendelet megsértésének azonosítása és korrekciója céljából.
- (2) Az illetékes hatóságok a szankcionálási hatásköreik gyakorlása és a pénzbírságok behajtásának megkönnyítése érdekében együttműködhetnek harmadik országok illetékes hatóságaival is.
- (3) Ha valamely illetékes hatóság megállapítja, hogy ezt a rendeletet megsértették vagy oka van ezt hinni, megállapításairól kellő részletességgel tájékoztatja az értékpapírosítást kezdeményező, szponzor, eredeti hitelező, különleges célú gazdasági egység vagy befektető illetékes felügyeleti hatóságát. Az érintett illetékes hatóságoknak szorosan össze kell hangolniuk felügyeleti tevékenységüket, és konzisztens döntéseket kell hozniuk.
- (4) Ha a (3) bekezdésben említett jogsértés az e rendelet 14. cikkének (1) bekezdése szerinti, helytelen vagy félrevezető értesítésben valósul meg, az ezt a jogsértést megállapító illetékes hatóság haladéktalanul tájékoztatja az ESMA-t, az EBH-t és az EIOPA-t is a megállapításairól.
- (5) A (3) bekezdésben említett információ kézhezvételét követően az illetékes hatóság minden szükséges intézkedést megtesz a megállapított jogsértés megszüntetése érdekében és tájékoztatja a többi érintett illetékes hatóságot, mindenekelőtt az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor, a különleges célú gazdasági egység illetékes hatóságát, valamint ha ismert, az értékpapírosítási pozíció birtokosának illetékes hatóságait. Az illetékes hatóságok közti véleménykülönbség esetén az ügy az ESMA-hoz utalható és az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke, és adott esetben 20. cikke szerinti eljárás alkalmazandó.
- (6) Az ESMA az EBH-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés szerinti általános együttműködési kötelezettség és a megosztandó információk, valamint a (3) és (4) bekezdés szerinti értesítési kötelezettség részletes meghatározása céljából.

Az ESMA az EBH-val és az EIOPA-val szorosan együttműködve [*e rendelet hatálybalépése után tizenkét hónappal*] benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

22. cikk

Közigazgatási szankciók és korrekciós intézkedések közzététele

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az e rendelet 4. cikkének, 5. cikkének vagy 14. cikke (1) bekezdésének megsértése miatt közigazgatási szankciót vagy korrekciós intézkedést előíró határozataikat haladéktalanul közzétegyék hivatalos weboldalukon, miután az adott határozatról értesítették a szankció vagy intézkedés címzettjét.

- (2) Az (1) bekezdésben említett közzététel kiterjed a jogsértés típusára és jellegére vonatkozó információkra, valamint a felelős személyek személyazonosságára és az előírt szankciókra vagy intézkedésekre.
- (3) Amennyiben az illetékes hatóság esetenként elvégzett értékelés alapján úgy ítéli meg, hogy a jogi személyek kilétének vagy a természetes személyek kilétének és személyes adatainak a közzététele aránytalan, vagy ha az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását vagy egy folyamatban lévő vizsgálatot, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok az alábbiak valamelyike szerint járjanak el:
- a) elhalasztják a közigazgatási szankciót vagy a korrekciós intézkedést előíró határozat közzétételét mindaddig, amíg a közzététel ellen szóló okok meg nem szűnnek; vagy
 - b) közzéteszik a közigazgatási szankciót vagy korrekciós intézkedést előíró határozatot, ésszerű ideig kihagyva belőle a címzett személyazonosságát és személyes adatait, ha ezen időszakon belül az anonim közzététel indokai várhatóan megszűnnek, és feltéve, hogy az ilyen anonim közzététel biztosítja az érintett személyes adatok hatékony védelmét; vagy
 - c) eltekintenek a közigazgatási szankciót vagy a korrekciós intézkedést elrendelő határozat közzétételétől, amennyiben az a) és b) pontban meghatározott opciókat nem tekintik elégségesnek annak biztosításához, hogy:
 - i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe;
 - ii. a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekről szóló határozatok közzététele arányos legyen.
- (4) Ha úgy döntenek, hogy anonim módon tesznek közzé egy szankciót vagy intézkedést, a releváns adatok közzététele elhalasztható. Amennyiben a közigazgatási szankciót vagy korrekciós intézkedést előíró határozat ellen az illetékes igazságügyi hatósághoz fellebbezést nyújtanak be, az illetékes hatóságok hivatalos honlapjukon haladéktalanul közzéteszik ezt az információt és a fellebbezés eredményével kapcsolatos későbbi információkat. A közigazgatási szankciót vagy korrekciós intézkedést előíró határozatot megsemmisítő bírósági határozatokat ugyancsak közzé kell tenni.
- (5) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az e cikk (1)–(4) bekezdésében említett nyilvánosságra hozott információk a közzétételt követően legalább öt évig fenn maradjanak a hivatalos honlapjukon. A közzétételben szereplő személyes adatok csak a szükséges ideig, az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal összhangban szerepeltethetők az illetékes hatóság hivatalos honlapján.
- (6) Az illetékes hatóságok tájékoztatják az ESMA-t, az EBH-t és az EIOPA-t minden előírt közigazgatási szankcióról és korrekciós intézkedésről, beleértve adott esetben a hozzájuk kapcsolódó fellebbezéseket és azok kimenetelét. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok tájékoztatást kapjanak az elrendelt büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos jogerős ítéletekről, és azokat benyújtásuk az ESMA-nak, az EBH-nak vagy az EIOPA-nak.
- (7) Az ESMA, az EBH és az EIOPA közös központi adatbázist tart fenn a velük közölt közigazgatási szankciókról és korrekciós intézkedésekről. Ehhez az adatbázishoz kizárólag az illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és azt a (6) bekezdés értelmében általuk szolgáltatott információk alapján naprakésszé kell tenni.

III. CÍM

MÓDOSÍTÁSOK

23. cikk

A 2009/65/EK irányelv módosítása

A 2009/65/EK irányelv 50a. cikke hatályát veszti.

24. cikk

A 2009/138/EK irányelv módosítása

A 2009/138/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 135. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 301a. cikknek megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el azon körülmények meghatározása céljából, amelyek esetében arányos pótlólagos szavatolótőke-teher írható elő az [értékpapírosítási] rendelet 3. és 4. cikkében meghatározott követelmények megsértése esetén, a 101. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül.

(3) A (2) bekezdéssel kapcsolatos következetes harmonizáció biztosítása érdekében az EIOPA a 301b. cikkre figyelemmel szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az említett bekezdésben foglalt pótlólagos szavatolótőke-teher kiszámítási módszertanának meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

2. A 308b. cikk (11) bekezdése hatályát veszti.

25. cikk

Az 1060/2090/EK rendelet módosítása

Az 1060/2090/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A (22) és (41) preambulumbekkezdésben, a 8c. cikkben és a II. melléklet 1. pontjában a „strukturált pénzügyi eszköz” szövegrész helyébe az „értékpapírosított eszköz” szöveg lép.
2. A (34) és (40) preambulumbekkezdésben, a 8. cikk (4) bekezdésében, a 8c. cikkben, a 10. cikk (3) bekezdésében, a 39. cikk (4) bekezdésében valamint az I. melléklet A. szakasza 2. pontjának ötödik bekezdésében, az I. melléklet B. szakaszának 5. pontjában, a II. mellékletben (cím és 2. pont), a III. melléklet I. részének 8., 24. és 45. pontjában, a III. melléklet III. részének 8. pontjában a „strukturált pénzügyi eszközök” szövegrész helyébe az „értékpapírosított eszközök” szöveg lép.
3. Az 1. cikkben a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„E rendelet megállapítja továbbá az Unióban bejegyzett kibocsátók és kapcsolódó harmadik felek értékpapírosított eszközökkel kapcsolatos kötelezettségeit.”

4. A 3. cikk 1) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„1) „értékpapírosított eszköz”: az [értékpapírosítási] rendelet 2. cikkének 1. pontjában említett értékpapírosítási ügyletből vagy rendszerből eredő pénzügyi eszköz vagy egyéb eszköz;”

26. cikk

A 2011/61/EU irányelv módosítása

A 2011/61/EU irányelv 17. cikke hatályát veszti.

27. cikk

A 648/2012/EU rendelet módosítása

A 648/2012/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következő 30. és 31. ponttal egészül ki:

„30. „fedezett kötvény”: az 575/2013/EU rendelet 129. cikkének követelményeit teljesítő kötvény;

30. „fedezett kötvény-társaság”: a fedezett kötvény kibocsátója vagy a fedezett kötvény fedezeti halmaza.”

2. A 4. cikk a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A 4. cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó a fedezett kötvény-társaságok által egy fedezett kötvénnyel kapcsolatban, vagy az [értékpapírosítási] rendelet szerinti különleges célú gazdasági egység által egy értékpapírosítással kapcsolatban kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében, feltéve, hogy:

a) különleges célú gazdasági egységek esetében a különleges célú gazdasági egység kizárólag olyan értékpapírosítást bocsát ki, amely megfelel az [értékpapírosítási] rendelet 7–10. vagy 11–13., és 6. cikkében foglalt követelményeknek;

b) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletet kizárólag kamatláb- vagy devizanemeltérés fedezésére használják a fedezett kötvény vagy értékpapírosítás keretében; és

c) a fedezett kötvény-társaság vagy a különleges célú gazdasági egység által a fedezett kötvénnyel vagy az értékpapírosítással kapcsolatban kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében a fedezett kötvény vagy értékpapírosítás konstrukciója megfelelően csökkenti a partnerkockázatot.

(6) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében, és figyelembe véve a szabályozási arbitrázs megakadályozásának szükségességét, az európai felügyeleti hatóságok szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoznak ki az annak megállapítására szolgáló kritériumok meghatározása céljából, hogy a fedezett kötvények és értékpapírosítások mely konstrukciói csökkentik megfelelően a partnerkockázatot az (5) bekezdés értelmében.

Az európai felügyeleti hatóságok az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket *[e rendelet hatálybalépése után hat hónappal]* benyújtják a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

3. A 11. cikk (15) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(15) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az európai felügyeleti hatóságok kidolgozzák a következőket meghatározó közös szabályozástechnikai standardok tervezetét:

a) a (3) bekezdésnek való megfeleléshez szükséges kockázatkezelési eljárások, ideértve a biztosítékeszköz előírt szintjeit és típusát, és az elkülönítésre vonatkozó megállapodásokat;

b) a (6)–(10) bekezdés szerinti mentesség alkalmazása során a szerződő felek és az érintett illetékes hatóságok által követendő eljárások;

c) az (5)–(10) bekezdésekben említett alkalmazandó kritériumok, ideértve különösen azt, hogy mi tekinthető a saját eszköz azonnali áthelyezését vagy a kötelezettségek szerződő felek közötti visszafizetését gátló gyakorlati vagy jogi akadálynak.

A fedezettkötvény-társaságok által egy fedezett kötvénnyel kapcsolatban, vagy különleges célú gazdasági egységek által egy, az [e rendelet] értelmében vett, és az e rendelet 4. cikke (5) bekezdésében foglalt feltételeket, valamint az [értékpapírosítási] rendelet 7–10. vagy 11–13., és 6. cikkében foglalt követelményeket teljesítő értékpapírosítással kapcsolatban kötött tőzsdén kívüli származtatott ügyletek tekintetében előírt biztosíték szintjét és típusát a fedezett kötvény vagy az értékpapírosítás keretében fennálló biztosítéki megállapodások tekintetében a biztosíték átadása kapcsán felmerülő akadályok figyelembevételével kell meghatározni.

Az európai felügyeleti hatóságok az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket *[e rendelet hatálybalépése után hat hónappal]* benyújtják a Bizottságnak.

A Bizottság a szerződő fél jogi természetétől függően felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet, az 1094/2010/EU rendelet vagy az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

28. cikk

Átmeneti rendelkezések

- (1) Ezt a rendeletet azon értékpapírosításokra kell alkalmazni, amelyek értékpapírjait [e rendelet hatálybalépése] napján vagy azt követően bocsátották ki, figyelemmel a (2)–(6) bekezdésre.
- (2) Az [e rendelet hatálybalépése napján] fennálló értékpapírosítási pozíciók tekintetében az értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok és különleges célú gazdasági egységek csak akkor használhatják az „STS” megjelölést vagy közvetlenül

vagy közvetetten erre a kifejezésre utaló megjelölést, ha az e rendelet 6. cikkében meghatározott követelményeknek megfelelnek.

- (3) Azon értékpapírosítások tekintetében, amelynek értékpapírjait 2011. január 1-jén vagy azt követően bocsátották ki, és az ezen dátumot megelőzően kibocsátott értékpapírosítások tekintetében akkor, ha azokba 2014. december 31-ét követően új alapul szolgáló kitettségeket vettek fel, akár helyettesítőként is, e rendelet 3. cikke alkalmazandó.
- (4) Az [e rendelet hatálybalépése napján] fennálló értékpapírosítási pozíciók tekintetében a 2013/575/EU rendelet 4. cikkének 1. és 2. pontjában meghatározott hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások, a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosítók, a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontjában meghatározott viszontbiztosítók, és a 2011/61/EU irányelv 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alternatívbefektetésialap-kezelők az [e rendelet hatálybalépése napját megelőző napon] alkalmazandó változatban alkalmazzák tovább az 575/2013/EU rendelet 405. cikkét, a 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 1., 2. és 3. fejezetét, valamint 22. cikkét, az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 254. és 255. cikkét, és a 231/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 51. cikkét.
- (5) Addig az időpontig, amíg a Bizottság által e rendelet 4. cikke (6) bekezdése alapján elfogadandó szabályozástechnikai standardok alkalmazandóvá nem válnak, az értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok vagy az eredeti hitelező az e rendelet 4. cikkében meghatározott kötelezettségek céljára a 625/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 1., 2. és 3. fejezetének valamint 22. cikkének rendelkezéseit alkalmazzák azon értékpapírosításokra, amelyeknek értékpapírjait [e rendelet hatálybalépése] napján vagy azt követően bocsátják ki.
- (6) Addig az időpontig, amíg a Bizottság által az e rendelet 5. cikke (3) bekezdése alapján elfogadandó szabályozástechnikai standardok alkalmazandóvá nem válnak, az értékpapírosítást kezdeményezők, szponzorok és különleges célú gazdasági egységek az e rendelet 5. cikke (1) bekezdésének a) és e) pontjában meghatározott kötelezettségek céljára az 5. cikk (2) bekezdésében említett weboldalon teszik elérhetővé az (EU) 2015/3 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet I–VIII. mellékletében említett információkat.

29. cikk

Jelentések

- (1) Az EBH, szorosan együttműködve az ESMA-val és az EIOPA-val, [e rendelet hatálybalépése után két évvel], majd azután háromévente jelentést tesz közzé az e rendelet 6–14. cikkében meghatározott STS-követelmények végrehajtásáról.
- (2) A jelentés értékeli továbbá az illetékes hatóságok által hozott intézkedéseket, az esetleg felmerült lényeges kockázatokat és új sebezhető pontokat, valamint a piaci résztvevőknek az értékpapírosítási dokumentáció további egységesítésére irányuló fellépéseit.
- (3) Az ESMA, szorosan együttműködve az EBH-val és az EIOPA-val, [e rendelet hatálybalépése után három évvel] jelentést tesz közzé az e rendelet 5. cikkében foglalt átláthatósági követelmények működéséről és az uniós értékpapírosítási piac átláthatóságának szintjéről.

30. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság [*e rendelet hatálybalépése után négy évvel*] jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet működéséről, adott esetben jogalkotási javaslatok kíséretében.

31. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

- 1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe
- 1.2. A tevékenység alapú irányítás / tevékenység alapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)
- 1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa
- 1.4. Célkitűzés(ek)
- 1.5. A javaslat/kezdemenyezés indoklása
- 1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama
- 1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

- 2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések
- 2.2. Irányítási és kontrollrendszer
- 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

- 3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?
- 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.1. *A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése*
 - 3.2.2. *Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.3. *Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*
 - 3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*
- 3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az értékpapírosítás közös szabályainak meghatározásáról, az egyszerű és átlátható értékpapírosítás európai keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról

1.2. A tevékenység alapú irányítás / tevékenység alapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)³⁰

--

1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa

- ☒ A javaslat/kezdemenyezés **új intézkedésre** irányul
- ☐ A javaslat/kezdemenyezés **kísérleti projektet / előkészítő intézkedést követő új intézkedésre** irányul³¹
- ☐ A javaslat/kezdemenyezés **jelenlegi intézkedés meghosszabbítására** irányul
- ☐ A javaslat/kezdemenyezés **új intézkedésnek megfelelően módosított intézkedésre** irányul

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. A javaslat/kezdemenyezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzés(ek)

Ez a jogalkotási kezdeményezés a tőkepiaci unióra irányuló kezdeményezés egyik építőköve. A javaslat célja:

1. fenntarthatóbb alapon újraindítani a piacokat, hogy az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás a gazdaság hatékony finanszírozási csatornájaként szolgálhasson;
2. intézményi befektetők széles köre, valamint bankok számára lehetővé tenni a hatékony és eredményes kockázat-átruházást;
3. lehetővé tenni, hogy az értékpapírosítás hosszabb távon befektetők, valamint bankok számára hatékony finanszírozási mechanizmusként működjön;
4. védeni a befektetőket és kezelni a rendszerszintű kockázatokat a hibás „keletkeztess, hogy szétszthass” modell újbóli felbukkanásának elkerülésével.

³⁰ Tevékenység alapú irányítás: ABM (Activity Based Management), tevékenység alapú költségvetés-tervezés: ABB (Activity Based Budgeting).

³¹ A költségvetési rendelet 54. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

1.4.2. *Konkrét célkitűzés(ek) és a tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)*

Konkrét célkitűzés

A javaslatnak két fő célkitűzése van:

1. megszüntetni a befektetőkhez társított stigmát és biztosítani az egyszerű és átlátható értékpapírosítási termékek megfelelő szabályozását;
2. csökkenteni/megszüntetni a kibocsátók és a befektetők indokolatlanul magas működési költségeit.

Ennek a keretszabályozásnak a célja, hogy biztosítsa a befektetők bizalmát, valamint szigorú követelményeket az EU számára, hogy segítse az érintett feleket az értékpapírosításhoz kapcsolódó kockázatok értékelésében (termékeken belül és termékek között egyaránt).

Az értékpapírosítás a finanszírozási források diverzifikálásának és a kockázat uniós pénzügyi rendszeren belüli hatékonyabb elosztásának fontos csatornája lehet. Lehetővé tenné a pénzügyi ágazatban jelentkező kockázat szélesebb körű eloszlását, és segíthet forrásokat felszabadítani a bankok mérlegében, hogy azok ezáltal több hitelt tudjanak nyújtani a különböző kategóriába tartozó gazdasági szereplőknek (például nem pénzügyi társaságoknak, kkv-knak, magánszemélyeknek). Általánosságban javíthatja a pénzügyi rendszer hatékonyságát, és további beruházási lehetőségeket teremthet. Az értékpapírosítás összeköti a bankokat és a tőkepiacokat, és közvetett előnyt jelenthet a vállalkozások és a polgárok számára (például az olcsóbb hitelek, jelzáloghitelek és hitelkártyák révén).

A tevékenységalapú irányítás / tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdemenyezés a kedvezményezettek/célcsoportokra.

A javaslat két fő célkitűzést kíván megvalósítani:

1. megszüntetni a befektetőkhez társított stigmát és az egyszerű és átlátható értékpapírosítási termékek szabályozási akadályait;
2. csökkenteni/megszüntetni a kibocsátók és a befektetők indokolatlanul magas működési költségeit.

Ennek a keretszabályozásnak a célja, hogy biztosítsa a befektetők bizalmát, valamint szigorú követelményeket az EU számára, hogy segítse az érintett feleket az értékpapírosításhoz kapcsolódó kockázatok értékelésében (termékekben belül és termékek között egyaránt).

Az értékpapírosítás a finanszírozási források diverzifikálásának és a kockázat uniós pénzügyi rendszeren belüli hatékonyabb elosztásának fontos csatornája lehet. Lehetővé tenné a pénzügyi ágazatban jelentkező kockázat szélesebb körű eloszlását, és segíthet forrásokat felszabadítani a bankok mérlegében, hogy azok ezáltal több hitelt tudjanak nyújtani a különböző kategóriába tartozó gazdasági szereplőknek (például nem pénzügyi társaságoknak, kkv-knak, magánszemélyeknek). Általánosságban javíthatja a pénzügyi rendszer hatékonyságát, és további beruházási lehetőségeket teremthet. Az értékpapírosítás összeköti a bankokat és a tőkepiacokat, és közvetett előnyt jelenthet a vállalkozások és a polgárok számára (például az olcsóbb hitelek, jelzáloghitelek és hitelkártyák révén).

1.4.4. Eredmény- és hatásmutatók

Tüntesse fel a javaslat/kezdemenyezés megvalósításának nyomon követését lehetővé tevő mutatókat.

Az első célkitűzés megvalósításának legfontosabb mutatója az STS- és a nem STS-termékek árkülönbsége. A célkitűzés megvalósításával e különbségnek növekednie kell a maihoz képest, mivel a befektetők magasabbra értékelik az STS-termékeket a nem STS-termékeknél. Az árkülönbség növekedése várhatóan bővülést idéz elő az STS-termékek kínálatában – emiatt e célkitűzés megvalósítását az STS-termékek kibocsátásának a nem STS-termékekéhez viszonyított növekedésével is mérni fogjuk.

A második célkitűzést három kritérium mentén fogjuk értékelni: 1. STS-termékárak és -kibocsátás növekedése (mivel a működési költségek csökkenésének az STS-termékek magasabb kibocsátásában kellene tükröződnie), 2. az értékesítési és jelentéstételi anyagok egységesítésének foka és végül 3. a piaci szereplők visszajelzése a működési költségek alakulásáról.

1.5. A javaslat/kezdemenyezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)

E javaslat célja egy fenntartható értékpapírosítási piac újraindítása, amely javítja az EU gazdaságának finanszírozását, miközben biztosítja a pénzügyi stabilitást és a befektetővédelmet. A piac újjáélesztése érdekében a javaslat le akarja venni a stigmát az értékpapírosításról, nagyobb következetességet és egységességet kíván teremteni a piacon, és egy kockázatterékenyebb szabályozási keretet kíván felállítani

1.5.2. Az uniós részvételből adódó többletérték

Az értékpapírosított termékek a nyitott és integrált uniós tőkepiacok részét képezik. Az értékpapírosítás összekapcsolja a különböző tagállamokból és nem tagállamokból származó pénzügyi intézményeket: gyakran bankok kezdeményezik az értékpapírosított hiteleket, míg a pénzügyi intézmények, például biztosítók vagy befektetési alapok befektetnek e termékekbe, és ezt európai határokon átnyúlóan teszik.

Egyes tagállamok fellépése önmagában nem szünteti meg a stigmát. Az EU nemzetközi szinten standardokat szorgalmazott az egyszerű, átlátható és egységesített (STS-) értékpapírosítás meghatározására. Az ilyen standardok segítenek a befektetőknek azon értékpapírosítási kategóriák azonosításában, amelyek a pénzügyi válság idején jól teljesítettek, és amelyek lehetővé teszik számukra a mögöttes kockázatok elemzését.

E nemzetközi standardok végrehajtását a tagállamok is végezhetnék, ez azonban a gyakorlatban eltérő tagállami megközelítésekhez vezetne, ami akadályozná a stigma megszüntetését és lényegében akadályt képezne a nemzetközi befektetők előtt, mivel azok a tagállami keretrendszer részleteinek tanulmányozására kényszerülnének. Ezen túlmenően az STS-értékpapírosításra vonatkozó kockázatérzékenyebb prudenciális kerethez az EU-nak meg kell határoznia, hogy mi az az STS-értékpapírosítás, mivel egyébként a bankokra és biztosítókra vonatkozó kockázatérzékenyebb szabályozási kezelést a különböző tagállamokban különböző típusú értékpapírosításokra alkalmazhatnák. Ez egyenlőtlen versenyfeltételekhez és szabályozási arbitrázshoz vezetne. A következetesség és egységesség hiánya tekintetében az uniós jog már az értékpapírosítás számos elemét harmonizálta, különös tekintettel a fogalmakra, és a közzétételre, az előzetes vizsgálatra, a kockázatmegtartásra és az e termékekbe befektető szabályozott szervezetek prudenciális kezelésére vonatkozó szabályokra. Ezeket a rendelkezéseket különböző jogi aktusok keretében dolgozták ki (tőkekövetelmény-rendelet, Szolvencia II., ÁÉKBV, hitelminősítőkről szóló rendelet, és ABAK), ami a különböző befektetőkre alkalmazandó követelmények bizonyos következetlenségeihez vezetett. E rendelkezések következetességének fokozását és további egységesítését csak uniós intézkedéssel lehet megvalósítani.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

A piacon kidolgozott megkülönböztető mechanizmusok valószínűleg nem szüntetnék meg a stigmát, mivel a piaci szervezetek tényekkel nem igazolt véleményén alapulnak. Ennél is fontosabb azonban, hogy még ha az értékpapírosítási termékeket megkülönböztető ezen mechanizmusok sikeresek is lennének a megkülönböztetés megvalósításában és a stigma elhomályosításában, akkor sem lennének alkalmasak az értékpapírosításhoz kötődő prudenciális kezelés módosítására, vagyis az uniós ügyletek gazdaságosságának javítására. Emellett az uniós jogszabályok jelenlegi következetlenségei továbbra is hátráltatnák ezeket a piacokat. Uniós beavatkozás hiányában az értékpapírosítási piac jelenlegi állapota valószínűleg nem lenne helyrehozható: fennmaradna mind az alacsony kibocsátási szint, mind a széttagoltság.

1.5.4. Egyéb pénzügyi eszközökkel való összeegyeztethetőség és lehetséges szinergia

Ez az értékpapírosításról szóló javaslat a Bizottság által 2014-ben előterjesztett európai beruházási tervhez kapcsolódik, és célja, hogy a beruházások fő

akadályainak koherens módon történő megszüntetésével újraindítsa az európai beruházásokat. Ez az új megközelítés segítene kezelni az EU-ban a kockázatfinanszírozás jelenlegi hiányát.

Ez a kezdeményezés az Európai Bizottság által ma elfogadott, a tőkepiaci unióra vonatkozó cselekvési terv része. A tőkepiaci unió a Bizottság egyik arra irányuló prioritása, hogy a pénzügyi rendszer támogassa a foglalkoztatást és a növekedést, és segítsen az Európát érintő demográfiai kihívások kezelésében.

A pénzügyi szabályozási kezdeményezések mellett több uniós intézmény és szerv lépéseket tett az értékpapírosítási piacok építésére és a piac működése szempontjából a bizalom növelésére. A Bizottság az Európai Beruházási Bankkal és az Európai Beruházási Alappal együtt értékpapírosító társaságok révén segíti a kkv-k finanszírozását, például a COSME program, továbbá a Bizottság és az EBB közös kezdeményezései keretében.

1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

- ☐ A javaslat/kezdeményezés **határozott időtartamra** vonatkozik
- ☐ A javaslat/kezdeményezés időtartama: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig
 - ☐ Pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig
- ☒ A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra** vonatkozik
- Beindítási időszak: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig
 - azt követően: rendes ütem.

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)³²

- ☐ Bizottság általi **közvetlen irányítás**
- ☐ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét
 - ☐ végrehajtó ügynökségen keresztül
- ☐ **Megosztott irányítás** a tagállamokkal
- ☒ **Közvetett irányítás** a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:
- ☐ harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek
 - ☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg)
 - ☐ az EBB és az Európai Beruházási Alap
 - ☒ a költségvetési rendelet 208. és 209. cikkében említett szervek
 - ☐ közjogi szervek
 - ☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, olyan mértékben, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak
 - ☐ a valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek
 - ☐ az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.
 - *Egynél több irányítási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.*

Megjegyzések

A kezdeményezés végrehajtása a három európai felügyeleti hatóság (EBH, ESMA és EIOPA) közreműködését igényli. Ekképpen a javasolt erőforrások az EBH-t, az ESMA-t és az EIOPA-t illetik, amelyek nem végrehajtó, hanem szabályozó ügynökségek. [Az EBH, az ESMA és az EIOPA a Bizottság felügyelete alatt tevékenykedik.](#)

³²

Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Gyakoriság és feltételek.

A javaslat értelmében a Bizottságnak rendszeres időszakonként meg kell vizsgálnia a javasolt intézkedések eredményességét.

2.1.1. Felismert kockázat(ok)

A javaslatból eredő előirányzatok jogi, gazdaságos, hatékony és eredményes felhasználása terén a javaslat várhatóan nem teremt olyan új kockázatokat, amelyekre ne terjedne ki az EBH, az ESMA és az EIOPA meglévő belső ellenőrzési keretrendszere.

2.1.2. A működő belső kontrollrendszerrel kapcsolatos információk

NA

2.1.3. Az ellenőrzések költsége és haszna, a várt hibaarány értékelése

NA

2.2. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket.

A csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes tevékenységek elleni fellépés érdekében az EBH, az ESMA és az EIOPA vonatkozásában is megszorítás nélkül alkalmazandók az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet előírásai.

Az EBH, az ESMA és az EIOPA csatlakozik az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Községek Bizottsága között létrejött, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz, és haladéktalanul meghozza az EBH, az ESMA és az EIOPA egész személyzetére vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.

A finanszírozási határozatokban és a megállapodásokban, valamint a belőlük következő végrehajtási aktusokban kifejezetten ki kell kötni, hogy a Számvevőszék és az OLAF szükség esetén helyszíni ellenőrzésnek vetheti alá az EBH, az ESMA és az EIOPA által kifizetett pénzeszegek kedvezményezettjeit, valamint a személyzet azon tagjait, akik az említett pénzeszegek allokációjáért felelnek.

Az EBH létrehozásáról szóló rendelet 64. és 65. cikke rendelkezéseket állapított meg az EBH költségvetésének és az alkalmazandó pénzügyi szabályoknak a végrehajtásáról és ellenőrzéséről.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?

- Jelenlegi költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
		diff./nem diff. ³³	EFTA-országoktól ³⁴	tagjelölt országoktól ³⁵	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
1a.	12 02 04 EBH	DIFF.	IGEN	IGEN	NEM	NEM
1a.	12 02 05 EIOPA	DIFF.	IGEN	IGEN	NEM	NEM
1a.	12 02 06 ESMA	DIFF.	IGEN	IGEN	NEM	NEM

- Létrehozandó új költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám [Megnevezés...]	diff./nem diff.	EFTA-országoktól	tagjelölt országoktól	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
	[XX.YY.YY.YY]		IGEN/NEM	IGEN/NEM	IGEN/NEM	IGEN/NEM

³³ Diff. = Differenciált előirányzatok / Nem diff. = Nem differenciált előirányzatok.

³⁴ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

³⁵ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelölt országok.

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

Ezt a részt az igazgatási jellegű költségvetési adatok táblázatában (a pénzügyi kimutatás mellékletében található második dokumentum) kell kitölteni, és a szolgálatközi konzultációhoz fel kell tölteni a CISNET-re.

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

E jogalkotási javaslatnak a következő kiadási vonzatai lesznek:

- Három ideiglenes alkalmazott (TA) felvétele az EBH-nál (2 TA) – feladataikkal és alkalmazási költségeik számítási módjával kapcsolatban lásd a mellékletet (költségeik 40 %-át az EU, 60 %-át a tagállamok fogják finanszírozni).
- Három ideiglenes alkalmazott (TA) felvétele az ESMA-nál – feladataikkal és alkalmazási költségeik számítási módjával kapcsolatban lásd a mellékletet (költségeik 40 %-át az EU, 60 %-át a tagállamok fogják finanszírozni).
- Két ideiglenes alkalmazott (TA) felvétele az EIOPA-nál (2 TA) – feladataikkal és alkalmazási költségeik számítási módjával kapcsolatban lásd a mellékletet (költségeik 40 %-át az EU, 60 %-át a tagállamok fogják finanszírozni).

Az EBH, az ESMA és az EIOPA által végrehajtandó feladatokhoz kapcsolódó személyzeti költségeket az adott EFH 2015. évi költségvetési tervezetében szereplő költségbesorolással összhangban becsülték meg.

millió EUR (három tizedesjegyre)

A többéves pénzügyi keret fejezete	1. szám	Intelligens és inkluzív növekedés
---------------------------------------	---------	-----------------------------------

FŐIGAZGATÓSÁG: FISMA			r ³⁶ N.	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető	ÖSSZESEN
• Operatív előirányzatok								

³⁶ Az N. év a javaslat/kezdemenyezés végrehajtásának első éve.

12 02 04 EBH	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)	0,266	0,251	0,251					0,767
	Kifizetési előirányzatok	(2)	0,266	0,251	0,251					0,767
12 02 05 EIOPA	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)	0,130	0,115	0,115					0,360
	Kifizetési előirányzatok	(2 a)	0,130	0,115	0,115					0,360
12 02 06 ESMA	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)	0,212	0,197	0,197					0,606
	Kifizetési előirányzatok	(2 a)	0,212	0,197	0,197					0,606
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ³⁷										
Költségvetési tétel száma		(3)								
A Pénzügyi Stabilitás, a Pénzügyi Szolgáltatások és a Tőkepiaci Unió Főigazgatóságához tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=1+1a +3	0,6086	0,5631	260,563,126					1,733
	Kifizetési előirányzatok	=2+2a +3	0,6086	0,5631	260,563,126					1,733

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)								
	Kifizetési	(5)								

³⁷

Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

	előirányzatok									
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN		(6)								
A többéves pénzügyi keret 1. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=4+ 6	0,6086	0,5631	260,563,126					1,733
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6	0,6086	0,5631	260,563,126					1,733

Amennyiben a javaslat/kezdemenyezés több fejezetet is érint:

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)								
	Kifizetési előirányzatok	(5)								
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN		(6)								
A többéves pénzügyi keret 1–4. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN (Referenciaösszeg)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=4+ 6								
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6								

A többéves pénzügyi keret fejezete	5	„Igazgatási kiadások”
---	----------	-----------------------

millió EUR (három tizedesjegyre)

		N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			ÖSSZESEN
FŐIGAZGATÓSÁG: <.....>									
• Humánerőforrás									
• Egyéb igazgatási kiadások									
<...> Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok								

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)								
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

millió EUR (három tizedesjegyre)

		N. ³⁸ év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok								
	Kifizetési előirányzatok								

³⁸

Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a teljesítéseket ↓			N. év		N+1. év		N+2. év		N+3. év		A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkal bővíthető						ÖSSZESEN	
	TELJESÍTÉSEK																	
	Típus ³⁹	Átlagos költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Összesített szám	Összköltség
1. KONKRÉT CÉLKITÜZÉS ⁴⁰ ...																		
- Teljesítés																		
- Teljesítés																		
- Teljesítés																		
1. konkrét célkitűzés részösszege																		
2. KONKRÉT CÉLKITÜZÉS																		
- Teljesítés																		
2. konkrét célkitűzés részösszege																		
ÖSSZKÖLTSÉG																		

³⁹ A teljesítés a nyújtandó termékekre és szolgáltatásokra vonatkozik (pl. finanszírozott diákcserék száma, épített utak hossza kilométerben stb.).

⁴⁰ Az 1.4.2. szakaszban („Konkrét célkitűzések...”) feltüntetett célkitűzés.

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

3.2.3.1. Összegzés

- ☒ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyig)

	N. ⁴¹ év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető	ÖSSZESEN
--	---------------------	---------	---------	---------	---	----------

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETE								
Humán erőforrás								
Egyéb igazgatási kiadások								
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉNEK részösszege								

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok⁴²								
Humán erőforrás								
Egyéb igazgatási kiadások								
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok részösszege								

ÖSSZESEN								
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--

A humán erőforrással és egyéb igazgatási jellegű kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

⁴¹ Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

⁴² Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

Becsült humánerőforrás-szükségletek

- ☒ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

	N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekre bővíthető			
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)								
XX 01 01 01 (a központban és a bizottsági képviselőket)								
XX 01 01 02 (a küldöttségeknél)								
XX 01 05 01 (közvetett kutatás)								
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)								
• Külső munkatársak teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kifejezve⁴³								
XX 01 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)								
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT és JED a küldöttségeknél)								
XX 01 04 yy ⁴⁴	- a központban							
	- a küldöttségeknél							
XX 01 05 02 (AC, END, INT közvetett kutatásban)								
10 01 05 02 (AC, END, INT közvetlen kutatásban)								
Egyéb költségvetési tétel (kérjük megnevezni)								
ÖSSZESEN								

XX az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	
Külső munkatársak	

⁴³ AC=szerződéses alkalmazott; AL=helyi alkalmazott; END=kirendelt nemzeti szakértő; INT=kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JED=küldöttségi pályakezdő szakértő.

⁴⁴ Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*

- ☐ A javaslat/kezdeményezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt szükséges a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átprogramozása.

Fejtse ki, miként kell átprogramozni a pénzügyi keretet: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

- ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára.

–

Az EBH, az ESMA és az EIOPA által végrehajtandó feladatokhoz kapcsolódó személyzeti költségeket az adott EFH 2015. évi költségvetési tervezetében szereplő költségbesorolással összhangban becsülték meg.

A Bizottság javaslata szabályozástechnikai standardok kidolgozását is előírja a három EFH számára.

Az ESMA hivatalos honlapján egy általa kidolgozott jegyzéket fog vezetni mindazon értékpapírosításokról, amelyek tekintetében az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység jelezte, hogy az megfelel az STS-követelményeknek (14. cikk (2) bekezdés).

A három EFH nem kap új felügyeleti hatáskört, de felkérést kap az STS-kritériumok értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos felügyeleti együttműködés és konvergencia további előmozdítására (lásd a 3. fejezetet). Ez a célkitűzés alapvető fontosságú, mivel megelőzi az uniós értékpapírosítási piac szétagolódását.

Végül, az EBH, az ESMA és az EIOPA közös jelentést tesz közzé az STS-követelmények végrehajtásáról, az STS-értesítési rendszer működéséről és a piac működéséről. Jelentés tesznek továbbá a felügyeleti hatóságok által hozott intézkedésekről, továbbá az esetleg felmerült lényeges kockázatokról és új sebezhető pontokról. Az első jelentést e rendelet hatálybalépése után két évvel kell közzétenni, a további jelentéseket pedig háromévente.

Ami az ütemezést illeti, az EFH-knak 2016 végétől lesz szükségük a többleterőforrásokra, hogy megkezdhessék az előkészületeket és a rendelet zökkenőmentes végrehajtását. Ami az érintett tételek jellegét illeti, az új technikai standardok sikeres és kellő időben történő bevezetése érdekében többleterőforrásokat kell biztosítani a szakpolitika kidolgozásához, a jogszabályok megszövegezéséhez és a hatásvizsgálatokhoz.

A munka a következőket teszi szükségessé: két- és többoldalú egyeztetések az érdekeltekkel, a lehetőségek elemzése és értékelése, konzultációs dokumentumok megszövegezése, nyilvános konzultációk az érdekeltekkel, a tagállami felügyeleti hatóságok munkatársaiból álló állandó szakértői csoportok létrehozása és irányítása, piaci szereplőkből és a befektetők képviselőiből álló eseti szakértői csoportok létrehozása és irányítása, a konzultációk eredményeinek elemzése, költség/haszon-elemzések megszövegezése és a jogszabály megszövegezése.

Az elvégzendő munka egy része szorosan kötődik a tőkekövetelmény-rendelet, a hitelminősítőkről szóló rendelet, a Szolvencia II. és az európai piaci infrastruktúra-rendelet kapcsán végzett jelenlegi technikai munkához.

Ez azt jelenti, hogy 2017-től és 2018-tól további ideiglenes alkalmazottakra lesz szükség, mivel az EFH-knak várhatóan új feladatokat is el kell majd látniuk. Ezek az új feladatok a rendeletjavaslatban találhatók, részletesebb meghatározásuk az indoklásban olvasható.

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

- A javaslat/kezdeményezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.
- A javaslat/kezdeményezés az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyre)

	N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet								
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN								

3.3. A bevételre gyakorolt becsült hatás

- ☒ A javaslatnak/kezdemenyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- ☐ A javaslatnak/kezdemenyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
 - ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
 - ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi tétel:	költségvetési	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdemenyezés hatása ⁴⁵					
			N. év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető	
... jogcímcsoport								

Az egyéb címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési tétel(ek)e)t.

--

Ismertesse a bevételre gyakorolt hatás számításának módszerét.

--

⁴⁵

A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összegeket, vagyis a 25 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegeket kell megadni.

Melléklet a következőhöz: Pénzügyi kimutatás az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás európai keretrendszerének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatához

Az EBH, az ESMA és az EIOPA által végrehajtandó feladatokhoz kapcsolódó személyzeti költségeket az adott EFH 2015. évi költségvetési tervezetében szereplő költségbesorolással összhangban becsülték meg.

A Bizottság javaslata **szabályozástechnikai standardok kidolgozását is előírja** a három EFH számára, **ideértve a következőket:**

- egy olyan szabályozástechnikai standard, amely meghatározza a kockázatmegtartási követelményt és a kockázatmegtartásról szóló jelentéstételre szolgáló formanyomtatványt (4. cikk (6) bekezdés);
- egy olyan szabályozástechnikai standard, amely meghatározza az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység 5. cikk (1) bekezdésének a) és e) pontja szerinti tájékoztatási kötelezettsége körébe tartozó információkat és e tájékoztatás formátumát, az erre a célra szolgáló formanyomtatványokkal;
- egy olyan szabályozástechnikai standard, amely meghatározza az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység 14. cikk (1) bekezdése szerinti tájékoztatási (STS-értékesítési) kötelezettsége körébe tartozó információkat és e tájékoztatás formátumát, az erre a célra szolgáló formanyomtatványokkal;
- egy olyan szabályozástechnikai standard, amely meghatározza az annak megállapítására szolgáló kritériumokat, hogy a fedezett kötvények és értékpapírosítások mely konstrukciói csökkentik megfelelően a partnerkockázatot (az európai piaci infrastruktúra-rendelet módosítása);
- egy olyan szabályozástechnikai standard, amely meghatározza a kockázatkezelési eljárásokat, ideértve a biztosítékeszközre és az elkülönítésre vonatkozó megállapodások előírt szintjeit és típusát (az európai piaci infrastruktúra-rendelet módosítása);
- egy olyan szabályozástechnikai standard, amely meghatározza a 11. cikk (6)–(10) bekezdése szerinti mentesség alkalmazása során a szerződő felek és az érintett illetékes hatóságok által követendő eljárásokat (az európai piaci infrastruktúra-rendelet módosítása);
- egy olyan szabályozástechnikai standard, amely meghatározza a 11. cikk (5)–(10) bekezdésében említett alkalmazandó kritériumokat, ideértve különösen azt, hogy mi tekinthető a saját eszköz azonnali áthelyezését vagy a kötelezettségek szerződő felek közötti visszafizetését gátló gyakorlati vagy jogi akadálnak (az európai piaci infrastruktúra-rendelet módosítása);
- egy olyan szabályozástechnikai standard, amely meghatározza az illetékes hatóságok és az ESMA közötti információcsere standard formátumát, formanyomtatványait és eljárását.

Az ESMA hivatalos honlapján egy általa kidolgozott **jegyzéket fog vezetni mindazon értékpapírosításokról**, amelyek tekintetében az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor és a különleges célú gazdasági egység maga igazolta, hogy az megfelel az STS-követelményeknek (14. cikk (2) bekezdés).

A három EFH nem kap új felügyeleti hatáskört, de felkérést kap **az STS-kritériumok értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos felügyeleti együttműködés és konvergencia**

további előmozdítására (lásd a 3. fejezetet). Ez a célkitűzés alapvető fontosságú, mivel megelőzi az uniós értékpapírosítási piac széttagolódását.

Végül, az EBH, az ESMA és az EIOPA közös **jelentést tesz közzé az STS-követelmények végrehajtásáról**, az STS-értékesítési rendszer működéséről és a piac működéséről. Jelentés tesznek továbbá a felügyeleti hatóságok által hozott intézkedésekről, továbbá az esetleg felmerült lényeges kockázatokról és új sebezhető pontokról. Az első jelentést e rendelet hatálybalépése után két évvel kell közzétenni, a további jelentéseket pedig háromévente.

Ami az ütemezést illeti, az EFH-knak 2016 végétől lesz szükségük a többleterőforrásokra, hogy megkezdhessék az előkészületeket és a rendelet zökkenőmentes végrehajtását. Ami az érintett tételek jellegét illeti, az új technikai standardok sikeres és kellő időben történő bevezetése érdekében többleterőforrásokat kell biztosítani a szakpolitika kidolgozásához, a jogszabályok megszövegezéséhez és a hatásvizsgálatokhoz.

A munka a következőket teszi szükségessé: két- és többoldalú egyeztetések az érdekeltekkel, a lehetőségek elemzése és értékelése, konzultációs dokumentumok megszövegezése, nyilvános konzultációk az érdekeltekkel, a tagállami felügyeleti hatóságok munkatársaiból álló állandó szakértői csoportok létrehozása és irányítása, piaci szereplőkből és a befektetők képviselőiből álló eseti szakértői csoportok létrehozása és irányítása, a konzultációk eredményeinek elemzése, költség/haszon-elemzések megszövegezése és a jogszabály megszövegezése.

Az elvégzendő munka egy része szorosan kötődik a tőkekövetelmény-rendelet, a hitelminősítőkről szóló rendelet, a Szolvencia II. és az európai piaci infrastruktúra-rendelet kapcsán végzett jelenlegi technikai munkához.

Ez azt jelenti, hogy 2016 végétől további ideiglenes alkalmazottakra lesz szükség. A feltételezések szerint a megnövekedett igény 2017-ben és 2018-ban is fennmarad, mivel az EFH-knak várhatóan új feladatokat is el kell majd látniuk. Ezek az új feladatok a rendeletjavaslatban találhatók, részletesebb meghatározásuk az indokolásban olvasható.

Várható többleterőforrás-szükséglet:

A várhatóan szükséges nyolc pótlólagos álláshelyet az AD7 tisztségcsoportba és besorolási fokozatba tartozó ideiglenes alkalmazottakkal kell betölteni.

A személyzet különböző kategóriáinak átlagos bérköltsége a Költségvetési Főigazgatóság iránymutatásán alapul;

A bérkorrekciós együttható Párizs esetében 1,168

A bérkorrekciós együttható London esetében 1,507

A bérkorrekciós együttható Frankfurt esetében 0,972

- A kiküldetési költségek a becslés szerint 10 000 EUR-t tesznek ki.
- A munkaerő-felvétellel kapcsolatos költségek (utazás, szállás, orvosi vizsgálatok, beilleszkedési és egyéb támogatások, költözési költségek stb.) a becslés szerint 12 700 EUR-t tesznek ki.

ESMA

Költségtípus	Számítás	Összeg (ezer euróban)			
		2017	2018	2019	Összesen
Személyzeti kiadások					
Illetmények és támogatások	=3x132 x1,168	463	463	463	1389
Munkaerő-felvétellel kapcsolatos kiadások	=3x13	39			39
Kiküldetési költségek	=3x10	30	30	30	90
Összesen		532	493	493	1518

EBH

Költségtípus	Számítás	Összeg (ezer euróban)			
		2017	2018	2019	Összesen
Személyzeti kiadások					
Illetmények és támogatások	=3x132 x1,507	597	597	597	1791
Munkaerő-felvétellel kapcsolatos kiadások	=3x13	39			39
Kiküldetési költségek	=3x10	30	30	30	90
Összesen		666	627	627	1920

EIOPA

Költségtípus	Számítás	Összeg (ezer euróban)			
		2017	2018	2019	Összesen
Személyzeti kiadások					
Illetmények és támogatások	=2x132 x0,972	257	257	257	771
Munkaerő-felvétellel kapcsolatos kiadások	=1x13	39			39
Kiküldetési költségek	=1x10	30	30	30	90
Összesen		326	287	287	900